

Het boek der psalmen

Het boek der psalmen

in de vertaling uit het Hebreeuws

door Koenraad Ouwens

© 1984/2008 Koenraad Ouwens, Krommenie

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het eerste boek der psalmen

Psalm 1

- 1 Zalig hij die niet ingaat
op wat hem de bozen raden,
die daar niet staat waar zondaars gaan,
noch samenzit met spotters,
- 2 maar veeleer in de wet van de Heer zijn geluk vindt,
zijn wet overweegt dag en nacht.
- 3 Hij is als een boom, geplant aan stromend water,
die vruchten draagt wanneer 't zijn tijd is;

zijn loof verdort niet.
Al wat hij doet, dat brengt hem voorspoed.
- 4 Zo gaat het niet met de bozen:
zij zijn als kaf, door de wind voortgedreven.
- 5 Nee, geen boze doorstaat het oordeel,
geen zondaar het gericht der vromen,
- 6 want de Heer kent de weg der rechtvaardigen,
maar het pad van de booswicht leidt tot dwaling.

Psalm 2

- 1 Waartoe zweren de natiën samen,
beramen de volken zinloze plannen?
- 2 De koningen der aarde stellen zich op,
vorsten spannen samen:
't is tegen de Heer en tegen diens gezalfde.
- 3 "Laat ons hun ketens verbreken,
hun boeien van ons werpen!"
- 4 Maar Eén die troont in de hemel zal lachen,
de Heer zal de spot met hen drijven.
- 5 Dan spreekt Hij tot hen in zijn gramschap,
zijn verbolgenheid doet hen verschrikken:
- 6 "Heb Ik hem niet zelve gesteld tot mijn koning,
op mijn heilige berg, op de Sion?"
- 7 Laat mij het besluit van de Heer niet verzwijgen
die tot mij sprak: "Gij zijt mijn zoon,
u verwekte Ik heden;
- 8 vraag Mij en Ik geef u volken als erfdeel,
de einden der aarde als eigen bezitting.
- 9 Breek hun verzet maar met ijzeren scepter,
sla hen in stukken als aarden vaten."
- 10 Nu dan, gij koningen, komt tot inzicht,
laat u gezeggen, gij heersers der aarde.

- 11 Dient de Heer met vreze
en toont met ontzag uw vreugde,
- 12 kust hem de voeten en wekt niet zijn toorn op,
opdat gij onderweg niet omkomt,
- want snel ontbrandt zijn gramschap.
Zalig allen die bij Hem hun toevlucht nemen.

Psalm 3

- 1 *Een psalm van David, toen hij moest vluchten voor zijn zoon Absalom.*
- 2 Heer, wat zijn mijn belagers talrijk,
hoe velen die tegen mij opstaan,
- 3 talloos die van mij zeggen:
“Die vindt bij God geen redding!” *sela*
- 4 Maar Gij, Heer, Gij zult mij tot schild zijn,
mijn glorie, en die mij het hoofd omhoog heft.
- 5 Telkens wanneer ik mijn stem tot de Heer hef,
komt van zijn heilige berg mij het antwoord. *sela*
- 6 Ik mag te ruste gaan, aanstonds slapen
en weer ontwaken, want de Heer is mijn bijstand.
- 7 Voor geen tienduizend man behoef ik te vrezen,
al komen zij rondom zich tegen mij stellen.
- 8 Sta op, Heer, — mijn God, kom mij redden!
Gij die al mijn haters de kaak hebt verbrijzeld,
Gij die de tanden breekt van de bozen.
- 9 De Heer, van Hem komt de redding,
over uw volk zij uw zegen. *sela*

Psalm 4

1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een psalm van David.

2 Geef op mijn roepen antwoord,
God, Gij die mij recht doet,

die in benauwdheid mij ruimte kan scheppen,
wees mij genadig, hoor mijn bidden.

3 Mannen, hoe lang blijft mijn eer nog een aanstoot,
hecht gij aan schijn en streeft gij naar leugen?

sela

4 Beseft toch, dat de Heer wie Hem trouw is begunstigt;
wanneer ik Hem aanroep, dan luistert de Heer.

5 Wordt toornig, maar pleegt geen zonde,
spreekt in uw hart, alleen, op uw bed,
maar bewaart het zwijgen.

sela

6 Brengt naar voorschrift offers
en stelt op God uw betrouwen.

7 Zo vaak wordt gezegd: "Wie brengt ons voorspoed?"
Doe Gij dan, Heer, voor ons opgaan
het licht van uw Aanschijn.

8 Gij hebt mij meer vreugde in het hart gegeven
dan toen men nog overvloed had
van druivenmost en koren.

9 In vrede leg ik mij neer en ik slaap al,
want Gij alleen, Heer, doet mij veilig wonen.

Psalm 5

- 1 *Voor de koorleider. Bij fluitspel. Een psalm van David.*
- 2 Heer, neig uw oor naar hetgeen ik wil zeggen,
wil op mijn verzuchting letten,
- 3 hoor naar mijn hulpgeroep, God, mijn Koning:
ik richt tot U mijn beden.
- 4 's Morgens, Heer, zult Gij mijn stem al horen,
ik leg het U des ochtends voor, vol verwachting.
- 5 Gij immers zijt geen God die goddeloosheid liefheeft,
een slechtaard vindt bij U geen woonplaats,
- 6 verwaandheid houdt geen stand voor uw ogen,
van al wie kwaad doet hebt Gij een afschuw;
- 7 Gij verdelgt wie leugen spreken,
moordenaars en bedriegers zijn de Heer een gruwel.
- 8 Maar door uw grote genade
zal ik in uw woning ingaan,
in eerbied voor U mij buigen
tot uw heilige tempel.
- 9 Leid mij, Heer, door uw gerechtigheid,
ten spijt van wie mij belagen;
maak voor mij de weg begaanbaar.

10 In hun mond is geen woord oprecht,
één puinhoop is 't bij hen van binnen,
een open graf is hun keel,
ze spreken vleierig met gladde tongen.

11 Houd hen voor schuldig, God,
laat hen vallen in hun eigen listen,
stoot hen van U, om al hun kwaad,
hen die zich tegen U verzetten!

12 Maar blij zal ieder zijn
die bij U komt schuilen,
zij zullen eeuwig juichen.

Om hen heen is uw bescherming;
in U verblijden zich wie uw Naam beminnen.

13 Gij immers, Heer, Gij zegent de vrome;
uw gunst houdt hen als met een schild omvangen.

Psalm 6

- 1 *Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Voor de basstem.
Een psalm van David.*
- 2 Heer, bestraf mij niet in uw gramschap,
sla mij niet, al zijt Gij verbolgen.
- 3 Wees mij genadig, Heer,
ik heb geen kracht meer over,
genees mij, Heer, mijn beenderen breken.
- 4 Ja, ik ben zelf geheel gebroken,
maar Gij, Heer, ... hoe lang nog?
- 5 Keer weder, Heer, en red mijn leven,
wil mij om uw goedheid verlossen,
- 6 want in de dood gedenkt U niemand;
wie kan in het doodsrijk U loven?
- 7 Al ben ik afgemat van mijn klagen,
beschrei ik nacht aan nacht mijn sponde,
doordrenken mijn peluw de tranen,
- 8 al is mijn oog haast blind van wanhoop,
al staart het dof naar al mijn belagers,
- 9 komt mij toch niet te na, al wie onrecht plegen,
want de Heer heeft gehoord naar mijn wenen;
- 10 de Heer, Hij sloeg acht op mijn smeken,
de Heer aanvaardde mijn bidden,

11 zodat al mijn vijanden weldra beschaamd staan
en, met ontzetting geslagen,
schielijk de aftocht blazen!

Psalm 7

1 *Een klaaglied van David, dat hij zong voor de Heer
in verband met het optreden van Kus, uit de stam Benjamin.*

2 Heer, mijn God, bij U zoek ik toevlucht,
verlos mij van al mijn vervolgers en red mij,

3 laat niemand als een leeuw mij verscheuren
en verslinden, — reddeloos ben ik dan verloren!

4 Heer, mijn God, als ik zó heb gehandeld,
als er onrecht kleeft aan mijn handen,

5 deed ik kwaad aan wie met mij in vrede leefde,
— maar veeleer heb ik gered
wie zonder reden mij kwelde —,

6 laat dan mij de vijand vervolgen en grijpen,
mijn leven ter aarde vertreden
en sleuren door 't stof wat mijn eer was.

sela

7 Sta op, o Heer, in uw toorn,
verhef U, als mijn verdrukkers tekeer gaan,
ontwaak, mijn God, die het recht hebt verordend!

8 Laat de volkerenshare U omringen
en Gij, neem de troon in daarboven,

9 Gij, o Heer, rechter der volken!

Doe mij recht, Heer, zowaar als ik recht sta
en ik mij onschuldig mag weten;

- 10 laat de slechtheid der zondaars verdwijnen,
maar houd de rechtvaardige staande,
Gij, die hart en nieren doorgrondt,
die een rechtvaardige God zijt.
- 11 Mijn schild is Gods bescherming,
Hij helpt wier hart oprecht blijft;
- 12 God is een rechtvaardig rechter,
een God die zijn wraak alle dagen doet dreigen:
- 13 voor wie onbekeerlijk is wet Hij zijn zwaard,
Hij spant zijn boog en richt hem,
- 14 Hij houdt zijn dodelijk wapen gereed,
maakt zijn pijlen tot vurige schichten.
- 15 Zie, wie bevrucht wordt met valsheid
gaat zwanger van onheil
en zijn kind heet leugen;
- 16 wie een valkuil graaft en uitdiept,
stort zelf in het gat dat hij maakte.
- 17 Op zijn eigen hoofd krijgt hij het kwaad dat hij stichtte,
zijn misdaad komt neer op zijn schedel!
- 18 Ik wil de Heer om zijn gerechtigheid loven
en de Naam van de Heer, de Allerhoogste, bezingen.

Psalm 8

1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: De wijnpersen.
Een psalm van David.*

2 Heer, onze heerser, hoe ontzaglijk uw Naam
over het ganse aardrijk;
Gij die uw luister toont hoog aan de hemel,

3 die 't gestamel van kinderen, onmondige kleinen,
nog laat uw kracht bevestigen

ten spijt van wie U weerstreven,
dat haat en wraakzucht verstommen.

4 Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers,
de maan en de sterren, die Gij gevormd hebt,

5 wat is dan de mens, dat Gij hem wilt gedenken,
het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?

6 Hem die Gij maakte, haast gelijk aan de engelen,
die Gij kroonde met eer en met waarde,

7 meester maakt over 't werk van uw handen;
alles legde Gij neer aan zijn voeten:

8 schapen en runderen, vee op de velden,

9 vogels des hemels en vissen der zee,
al wat beweegt langs de paden van 't water.

Heer, onze heerser, hoe ontzaglijk uw Naam
over het ganse aardrijk!

Psalm 9

1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: De dood van de zoon.
Een psalm van David.*

2 U wil ik loven, Heer, van ganser harte,
van al uw wondere daden vertellen,

3 om U wil ik blij zijn en juichen,
uw Naam, Allerhoogste, bezingen,

4 nu mijn vijanden weg moeten vluchten:
ze komen ten val en vergaan voor uw aanblik,

5 want Gij hebt mijn pleit, mijn geding behartigd,
tronend als een rechtvaardig rechter.

6 Gij hebt de volkeren hun plaats gewezen,
de goddelozen geheel doen verdwijnen,

Gij delgde hun naam uit
voor altijd en eeuwig.

7 Nu is het gedaan met de vijand,
— 't is daar voorgoed één puin hoop geworden —,

en de steden die Gij verwoest hebt,
de herinnering daaraan ging zelfs verloren.

8 Maar de Heer, Hij troont voor eeuwig,
heeft zijn zetel gesteld ten gerichte,

9 ja, Hij vonnist de wereld rechtvaardig
en oordeelt naar recht de volken.

- 10 Daarom is de Heer voor verdrukten een toevlucht,
een burcht in bittere tijden;
- 11 daarom vertrouwt op U
wie met uw Naam bekend is,
want nooit hebt Gij, Heer, wie U zoeken verlaten.
- 12 Zingt een psalm voor de Heer, die woont op de Sion,
vermeldt bij de volken zijn daden,
- 13 want Hij die het bloed van de armen wil wreken,
Hij blijft hen gedenken en vergeet niet hun roepen.
- 14 Wees mij genadig, Heer, zie mijn ellende,
zie wat mijn haters mij deden;
- 15 Gij die uit de poorten des doods mij opricht,
opdat ik vertel van al uw roemvolle daden,
in de poorten van Sions dochter mag juichen,
want Gij schenkt bevrijding.
- 16 De volken verzinken in de kuil die zij delven,
hun voet raakt verstrikt in het net
dat zij kunstig hadden verborgen.
- 17 De Heer deed zich kennen,
Hij heeft vonnis gewezen;
nu wort de goddeloze
wat zijn eigen handen maakten.
- 18 De booswichten keren naar het doodsrijk weder,
al de heidenen, die God vergeten.

higgajon, sela

- 19 Maar wie arm is, wordt niet steeds maar overgeslagen,
wat de hulpelozen hopen gaat niet voorgoed verloren.
- 20 Sta op, Heer, laat het niet toe
dat de sterveling zou zegepralen;
laat de volken voor uw Aanschijn
het oordeel wedervaren.
- 21 Heer, laat vrees hen vervullen,
laat de volken beseffen:
ook zij zijn maar mensen!

sela

Psalm 10

- 1   Waarom staat Gij, Heer, zo verre,
      verbergt Gij U in bange tijden?
- 2   De boze in zijn hoogmoed,
      hij vervolgt de verdrukke met felheid;
      laat hem worden verstrikt
      in de listen die hij zelf bedacht heeft.
- 3   De booswicht pocht op zijn moedwil,
      de woekeraar prijst zich zalig,
      terwijl hij met de Heer de spot drijft.
- 4   De goddeloze meent in zijn verwaandheid:
      “Hij vraagt toch niet om rekenschap!”
      en denkt voortdurend:
      “Welnee, een God bestaat niet!”
- 5   Zo gaat hij maar voort op eigen wegen,
      hij waant zich uw oordeel
      hoog en ver van zich verwijderd
      en wie zich tegen hem keert, die veracht hij.
- 6   Hij denkt bij zichzelf: “Ik zal niet vallen,
      nooit ofte nimmer zal ik in nood geraken!”
- 7   Vol heeft hij de mond van vloek,
      van bedrog en valsheid,
      onder zijn tong huizen misdaad en onheil;
- 8   achter de heg ligt hij op de loer
      om de onschuld in het geheim te vermoorden,
      zijn ogen zien spiedend uit naar wie zwak staat.

- 9 In hinderlaag ligt hij, — een leeuw in de struiken, —
in hinderlaag ligt hij om de arme te vangen;
wie weerloos is grijpt hij, in zijn net hem trekkend:
- 10 dan duikt hij ineen en kromt zich, —
wie hem in de klauwen valt, is diep te beklagen.
- 11 Hij zegt bij zichzelf:
“Dit zal God wel vergeten;
toont Hij ooit zijn Aangezicht?
Dan zal Hij ook dit vast niet merken!”
- 12 Sta op, Heer; God, hef uw hand op,
wil niet wie arm zijn vergeten!
- 13 Waarom mag de booswicht God smaden,
mag hij tot zichzelf blijven zeggen:
“Gij vraagt tòch niet om rekenschap?”
- 14 Gij ziet het,
ja, Gij hebt oog voor leed en zorgen,
dat Gij ze in uw hand wilt wegen;
- op U mag zich wie zwak is verlaten,
Gij zijt voor wie alleen staat een helper.
- 15 Breek de macht van de goddeloze
en voor wat betreft de booswicht:
straf zijn kwaad en eens is het spoorloos verdwenen.
- 16 De Heer zal koning zijn, voor altijd en eeuwig,
dan zijn de heidenen uit zijn land gebannen;

- 17 wat de vertrapt en wensten hebt Gij verstaan, Heer,
hun hart maakt Gij sterk, uw oor is opmerkzaam
- 18 om recht te doen aan wees en verdrukten,
en geen sterveling op aarde
die hun nog de schrik op het lijf jaagt.

Psalm 11

1 *Voor de koorleider. Van David.*

Bij de Heer zoek ik mijn toevlucht,
hoe durft gij nog tot mij te zeggen:
“Vlucht als een vogel maar heen naar de bergen”?

2 Zie, de slechtaards houden de boog al gespannen,
zij leggen de pijl op de pees,
om oprechten van hart in het donker te treffen.

3 Als de grond der dingen is weggeslagen,
wat kan dan een rechtvaardig mens nog bereiken?

4 De Heer, die woont in zijn heilige tempel,
de Heer, die in de hemel zijn troon heeft,

zijn ogen slaan de wereld gade,
zijn blikken doorgronden de mensenkinderen.

5 De Heer doorziet de rechtvaardige
evenzeer als de goddeloze,
en wie van geweld houdt,
die haat Hij hartgrondig.

6 Hij treft wie Hem haten met regen
van vurige kolen en zwavel;
verzengende wind is hun deel,
de beker die hun is beschoren.

7 Want de Heer, Hij is rechtvaardig,
Hij bemint gerechte daden;
wie oprecht is krijgt zijn Gelaat te aanschouwen.

Psalm 12

- 1 *Voor de koorleider. Voor de basstem. Een psalm van David.*
- 2 Heer, breng redding, de vromen verdwijnen,
de getrouwen worden schaars
bij de kinderen der mensen.
- 3 Leugentaal spreken ze, de één met de ander,
sluw van lippen en gespleten van binnen.
- 4 De Heer verdelge al die listige lippen
en iedere tong vol grootspraak,
- 5 die lieden die zeggen:
“Met ons woord zijn wij machtig;
onze tong is ons wapen,
— wie zal ons de baas zijn?”
- 6 “Om de nood van de nederigen,
het gekerm van de armen
verhef Ik Mij thans”, zo zegt de Heer:
“Ik maak vrij wie smacht naar bevrijding!”
- 7 Wat de Heer zegt zijn zuivere woorden,
zuiver als zilver, zó uit de smeltkroes,
zevenvoudig gezuiverd van aarde.
- 8 Gij, Heer, zult uw woorden gestand doen,
tegen dit soort volk ons blijvend beschermen,
- 9 al wordt het overal vol met schurken,
al stijgt de laagheid ten troon
onder de zonen van Adam.

Psalm 13

- 1 *Voor de koorleider. Van David.*
- 2 Hoe lang nog, Heer, zult Gij mij blijven vergeten,
hoe lang nog houdt Gij uw Aanschijn verborgen,
- 3 hoe lang nog moet ik leed verduren in mijn ziel,
dag aan dag droefheid in mijn hart verdragen?
Hoe lang nog blijft mijn
vijand zich boven mij verheffen?
- 4 Zie mij aan en geef mij antwoord,
Heer, die toch mijn God zijt!
Geef aan mijn ogen licht,
opdat ik in de dood niet inslaap,
- 5 dat niet mijn vijand zeggen zal:
"Nu heb ik hem eronder!"
en mijn belagers juichen
omdat ik dreig te vallen.
- 6 Ik kan mij alleen op uw gunst verlaten:
eens verheugt zich mijn hart
in het heil dat Gij zijt;

dan wil ik de Heer bezingen,
want Hij is het die mij heeft welgedaan!

Psalm 14

1 *Voor de koorleider. Van David.*

De zot zegt bij zichzelf:

“Welnee, een God bestaat niet!”

Ze doen gemene, afschuwelijke dingen,
er is geen mens meer die goed doet.

2 De Heer ziet uit de hemel
neer op Adams zonen,
of er soms nog één met verstand is,
iemand die nog naar God wil vragen,

3 maar allen zijn verdwaald,
't is één verdorven bende,
niemand is er die goed doet:
zó is er geen meer over.

4 “Hebben ze dan nergens meer weet van,
al die stichters van onheil?
Ze mergelen mijn volk uit, als aten ze brood
en roepen niet langer de Naam van de Heer aan!”

5 Maar plotseling slaat hen ontzetting,
want God staat het vrome geslacht terzijde:

6 “Wat gij tegen de arme beraamt, wordt verijdeld,
immers, de Heer is zijn toevlucht!”

7 O, wilde maar vanuit Sion
redding voor Israël dagen!

Als de Heer het lot van zijn volk doet keren,
wat zal dan Jakob juichen,
hoe blij zal Israël wezen!

Psalm 15

1 *Een psalm van David.*

Wie, o Heer, mag in uw tent te gast zijn,
wie op uw heilige berg verblijven?

2 Die onbesmet wandelt en doet wat recht is,
die van harte waarheid spreekt

3 en met zijn tong niet lastert,

die zijn naaste geen leed berokkent,
noch zijn nabuur zet te schande,

4 die de onverlaat geen achting toedraagt,
maar eert wie de Here vrezen,

die, als hij ook zwoer tot zijn schade,
dan nog zijn eed niet zal breken;

5 die zijn geld niet uitleent op woeker,
noch tegen de onschuldige giften aanneemt:

wie alzo handelt,
in eeuwigheid zal hij niet wankelen.

Psalm 16

1 *Een kleinood van David.*

Bewaar mij, God, bij U zoek ik toevlucht.

2 Tot de Heer is mijn woord:
"Mijn Meester zijt Gij,
buiten U is voor mij geen geluk te vinden".

3 Bij wat in dit land voor heilig doorgaat,
deze machten, daar vond ik ooit volop behagen,

4 doch de rampspoed wordt altijd maar erger
voor wie zich haasten naar andere goden.

Geen druppel bloed zal ik nog voor hen plengen,
ik neem zelfs hun namen niet meer op de lippen.

5 O Heer, mijn erfdeel, de beker mij beschoren,
Gij handhaaft wat het lot mij aanwees:

6 een lieflijk land werd mij toegemeten,
wat ben ik verrukt van mijn erfdeel!

7 Ik zegen de Heer om de raad mij gegeven,
mijn geweten blijft mij in de nacht nog vermanen;

8 steeds houd ik mij de Heer voor ogen.
Ik zal, wanneer Hij mij terzij staat, niet vallen.

9 Daarom verblijdt zich mijn hart,
daarom kan ik juichen van binnen,
naar het lichaam ook mag ik mij veilig weten,

- 10 want Gij geeft mij niet prijs aan het doodrijk,
wie uw gunst geniet, stelt Gij het graf niet voor ogen.
- 11 Gij leert mij de weg ten leven,
vol is de vreugd voor uw Aanschijn,
aan uw zijde is zaligheid, eindeloos durend.

Psalm 17

1 *Een gebed van David.*

Luister, o Heer, mijn zaak is rechtvaardig,
heb voor mijn smeken toch aandacht,

leen het oor aan mijn bidden,
door een mond, vrij van leugen, gesproken.

2 Laat het oordeel over mij van uw Aanschijn uitgaan,
uw ogen doorschouwen wat recht is;

3 peilt Gij mijn hart, doorzoekt Gij het 's nachts,
beproeft Gij mij: niets zult Gij vinden!
Wat ik ook moge bedenken,
mijn mond gaat zich niet te buiten.

4 Hoe ook de handel der mensen zij,
ik hoed mij, naar het woord uwer lippen,
voor het meegaan met hem die geweld doet.

5 Ik richtte naar het spoor dat Gij wijst mijn schreden
en zó trad ik, zonder te wankelen, voorwaarts.

6 Ik roep U aan, God, want Gij geeft mij antwoord,
luister naar mij, hoor naar mijn woorden.

7 Toon het wonder van uw genade,
Verlosser van wie voor hun vijanden
aan uw rechterhand komen schuilen.

8 Bewaar mij, als zou het uw oogappel gelden,
berg mij in uwer vleugelen schaduw

9 tegen mijn haters, als zij mij geweld doen,
mijn vijanden, als zij mij woedend omringen.

10 Lomp is hun hart, niets komt daar binnen,
verwaand blijft hun mond maar zwetsen,

11 waar ik ook ga, houden zij mij omsloten,
zijn zij erop uit mij ter aarde te storten,

12 de leeuw gelijk, naar prooi begerig,
een jonge leeuw, in een schuilhoek gedoken.

13 Sta op, Heer, kom op hem af, vel hem neder,
red met uw zwaard van de boze mijn leven,

14 red mij door uw hand, o Heer, van die kerels,
die lieden die in dit leven alles al hebben;

stop hun buik maar vol met wat Gij hun toedeelt,
zodat hun zonen er zelfs nog van lusten
en de rest aan hun kinderen kunnen vermaken ...

15 Maar laat mij uw Aanschijn,
als ik mijn recht krijg, aanschouwen
en als ik ontwaak aan uw aanblik mij laven.

Psalm 18

1 *Voor de koorleider. Van David, de knecht des Heren, die voor de Heer dit lied heeft gedicht, toen de Heer hem had gered uit de macht van al zijn vijanden en uit de hand van Saul.*

2 *Dit is wat hij zong:*

3 Hoezeer heb ik U lief, Heer, mijn sterkte,
o Heer, mijn rots, mijn burcht, mijn bevrijder,

mijn God, die mijn berg zijt, bij wie ik kom schuilen,
mijn schild zijt Gij,
de hoorn van mijn heil en mijn vesting.

4 “Geloofd”, zo riep ik uit, “zij de Heer”
en verlost was ik van wie mij bestreden.

5 Banden des doods hielden mij omsloten,
stromen van onheil waren op mij gevallen,

6 de banden van het dodenrijk lagen al om mij
en de strik van de dood had mij bijna gevangen.

7 Ik riep in mijn angst om de Heer,
ik schreeuwde tot God om bijstand.

Hij hoorde mijn stem in zijn troonzaal,
mijn roepen kwam voor zijn Aanschijn
en bereikte zijn oren.

8 Daar schokte en schudde de aarde,
de grond der bergen, zij beefden,
zij daverden, — nú werd Hij toornig!

- 9 Rook sloeg van zijn adem opwaarts,
uit zijn mond kwam verterend vuur voort,
zodat gloeiende as er van af sloeg;
- 10 Hij boog het zwerk omlaag, daalde neder,
een donkere wolk was onder zijn voeten.
- 11 Rijdend op een cherub kwam Hij gevlogen,
op de wieken van de wind gedragen.
- 12 Hij hulde zich in de duisternis,
die was als beschutting rondom Hem:
donkere regen en wolkengevaarten.
- 13 Voor zijn vurige glans uit joegen zijn wolken,
het hagelde gloeiende kolen.
- 14 De Heer liet de donder aan de hemel rollen,
zó verhief Hij zijn stem, de Allerhoogste.
- 15 Hij schoot zijn schichten naar alle kanten,
Hij slingerde wijd en zijd zijn bliksems.
- 16 De bedding der stromen kwam open te liggen,
zichtbaar werd de grondslag der aarde;

het kwam door uw dreigen, o Heer,
het was door de storm van uw woeden.
- 17 Hij reikte uit den hoge, Hij stak mij zijn hand toe,
Hij onttrok mij aan de wassende golven,
- 18 Hij ontrukte mij aan mijn machtige vijand
en aan mijn haters, die te sterk voor mij waren.

- 19 Zij traden op mij toe, die dag van mijn onheil,
maar de Heer, Hij stond aan mijn zijde.
- 20 Naar open gebied deed Hij mij uitgaan,
bracht mij redding, daar Hij mij liefhad,
- 21 de Heer, die mijn gerechtigheid loonde,
mij vergold mijn reinheid van handen,
- 22 omdat ik mij hield aan de wegen des Heren
en mijn God niet verliet om zonde te plegen.
- 23 Zijn geboden hield ik mij alle voor ogen,
ik heb niet zijn wetten ontweken,
- 24 ik kon vóór Hem staan in alle oprechtheid,
ik bewaarde mij zuiver van zonde.
- 25 Daarom werd mijn gerechtigheid
door de Heer vergolden,
die zag naar mijn reinheid van handen.
- 26 Hem toont Gij U trouw, die Ú getrouw blijft,
aan de mens die oprecht is toont Gij uw oprechtheid,
- 27 voor degeen die betrouwbaar is zijt Gij betrouwbaar,
maar wie vals is, krijgt met U te maken!
- 28 Ja, Gij redt het volk dat verdrukt wordt,
de trotsaard doet Gij de ogen neerslaan.
- 29 Gij wilt mijn licht ontsteken,
mijn God, die het donker mij licht maakt;

- 30 met U durf ik een leger trotseren,
met mijn God elke schans bestormen.
- 31 God, — zijn weg is volmaakt,
het woord van de Heer is zuiver,
Hij is een schild voor wie bij Hem zich bergen.
- 32 Want wie is er God dan alleen de Heer?
Wie dan alleen onze God
mag er anders nog “Steenrots” heten?
- 33 Die God die mij met kracht wil omgorden,
die maakt dat mijn baan voor mij uit ligt,
- 34 die mijn voeten zo vlug maakt als die van hinden
en mij doet staan op hoge bergen,
- 35 die mijn handen tot strijden bekwaam maakt,
mijn armen de bronzen boog leert spannen.
- 36 Ook gaf Gij mij het schild van uw heil,
uw rechterhand bood mij ondersteuning;
Gij neigde U tot mij en maakte mij machtig.
- 37 Ruim baan maakte Gij voor mijn treden,
ik wankelde niet waar ik mijn schreden richtte.
- 38 Mijn vijanden zette ik na en ik trof hen
en keerde niet weer of ik had ze verslagen;
- 39 ik velde ze neer, ze konden niet opstaan,
zij vielen mij neer aan de voeten.

- 40 Gij gordde mij aan met kracht tot strijden,
Gij deed voor mij buigen wie mij weerstreefden.
- 41 Mijn vijanden deed Gij mij de rug toekeren,
ik mocht mijn haters verdelgen.
- 42 Zij riepen om hulp, maar voor hen kwam geen helper,
zij riepen tot de Heer zelfs,
maar zij kregen geen antwoord.
- 43 Als stof in de wind heb ik hen toen vermalen,
ik trapte ze weg als vuil op de straten.
- 44 Gij hebt mij geholpen uit de twist van het volk,
Gij maakte mij hoofd van de stammen;
volken, mij vreemd, ze werden mij dienstbaar.
- 45 Nauwelijks nog hadden ze van mij gehoord
of zij werden mij al gehoorzaam,
zonen van vreemden, zij werden mij horig,
- 46 zonen van vreemden, zij raakten hun kracht kwijt
en verlieten bevend hun burchten.
- 47 De Heer leeft! Mijn Rots zij gezegend,
verheerlijkt zij God, mijn Verlosser,
- 48 de God die mij wraak heeft vergund,
die volken mij heeft onderworpen,
- 49 die mij deed aan mijn vijand ontkomen.

Ja, Gij hebt mij verhoogd
boven wie mij weerstreefden,
Gij hebt mij gered van hem die geweld pleegt;

- 50 dus loof ik U, Heer, temidden der volken,
uw Naam wil ik in een lied bezingen.
- 51 Machtige hulp verleent Hij zijn koning,
trouw betoont Hij zijn gezalfde,
David en zijn nakroost voor eeuwig.

Psalm 19

- 1 *Voor de koorleider. Een psalm van David.*
- 2 De glorie van God verkondigt de hemel,
het uitspansel meldt het werk van zijn handen;
- 3 de dag laat bericht aan de volgende uitgaan,
de ene nacht leert de andere kennis.
- 4 Daar klinken taal noch woorden,
hun stem is niet te horen,
- 5 maar hun samenklank gaat over gans het aardrijk,
hun roep tot de rand van de wereld.
- 6 Hij sloeg daar voor de zon een tent op;
gelijk de bruidegom komt uit zijn bruidsvertrek,
zo komt die daaruit voortgetreden,

als een held, van vreugde stralend,
als hij zijn baan gaat lopen.
- 7 Van de hemelrand af is zijn opgang,
naar het andere einde zijn omloop,
aan zijn gloed kan niets ontkomen.
- 8 Gods richtsnoer is volmaakt,
het wekt weer de ziel tot leven,
Gods getuigenis betrouwbaar,
de onwetende schenkt het wijsheid.

- 9 Gods bevelen zijn waarachtig,
zij kunnen het hart verblijden;
Gods gebod is helder,
het verlicht de ogen.
- 10 Gods woord is zuiver,
het is voor altijd bestendig;
Gods oordelen zijn waarheid,
geheel en al rechtvaardig.
- 11 Gezocht is dit alles, boven goud,
meer dan een gouden sieraad,
zoeter is het dan honing,
die vloeit uit de raten.
- 12 Dit neemt uw knecht dan ook ernstig ter harte,
in 't betrachten daarvan ligt rijke beloning.
- 13 Maar dwalingen, wie bemerkt ze?
Scheld mij ze kwijt,
al zijn ze ook mijzelf verborgen.
- 14 Bewaar uw dienaar ook voor hoogmoed,
laat die over mij niet de overhand krijgen;
- dan ben ik onberispelijk
en vrij van grote zonden.
- 15 Laat welgevallig zijn wat mijn mond tot U spreekt,
wat mijn hart overweegt voor uw Aanschijn,
Heer, mijn Rots, mijn Losser.

Psalm 20

- 1 Voor de koorleider. Een psalm van David.
- 2 Op de dag van het onheil geve de Heer u antwoord,
de Naam van Jakobs God stelle u op veilige hoogte,
- 3 Hij zende u hulp uit zijn heiligdom
en zij u tot steun vanuit Sion.
- 4 Hij gedenke al uw offers,
uw brandoffer zij Hem welgevallig. *sela*
- 5 Hij geve u naar uw diepst verlangen
en vervulle al uw plannen.
- 6 Laat ons uw overwinning vieren,
in de Naam van onze God het vaandel heffen;
de Heer vervulle al uw wensen.
- 7 Heden weet ik: zijn Gezalfde schenkt de Heer de zege
door het antwoord vanuit zijn heilige hemel,
de uitkomst die zijn rechterhand biedt
met geduchte daden.
- 8 In strijdwagens zoekt de één zijn sterkte
en een ander bij paarden,
maar onze kracht is de Naam van de Heer, die onze God is.
- 9 Zij echter gaan door de knieën en vallen;
wij richten ons op en blijven staande.
- 10 De Heer heeft de koning de zege geschonken,
Hij antwoordt ons op de dag dat wij roepen.

Psalm 21

- 1 *Voor de koorleider. Een psalm van David.*
- 2 Om uw machtige daad, Heer, verheugt zich de koning,
hoe opgetogen juicht hij om uw bijstand!
- 3 Wat zijn hart begeerde hebt Gij hem geschonken,
het gebed dat hij uitsprak hield Gij niet van U. *sela*
- 4 Gij waart hem vóór met milde zegen;
een kroon van zuiver goud gaf Gij zijn hoofd tot sieraad.
- 5 Hij vroeg U om leven,
Gij hebt het hem geschonken:
lengte van dagen, voor altijd en eeuwig.
- 6 Groot werd zijn eer door uw zegen,
daar Gij hem bekleed hebt met glorie en luister;
- 7 ja, Gij stelt hem tot zegen voor immer,
overstelt hem met vreugd voor uw Aanschijn.
- 8 Want de koning vertrouwt op de Heer,
hij komt niet ten val, want hij staat
in de gunst van Hem, de Allerhoogste.
- 9 Uw hand weet uw vijanden, allen, te vinden,
uw rechterhand zal slaan wie u haten.
- 10 Gij zult hen als een oven doen branden
op de tijd van uw verschijnen.

De Heer zal hen in zijn toorn verslinden,
dan zal hen het vuur verteren;

- 11 hun nageslacht zult gij verdoen van de aarde,
wèg vaagt gij hun nakroost uit het midden der mensen.
- 12 Want pogen zij over u onheil te brengen,
beramen zij listen, zij zullen daarmee niets bereiken.
- 13 Ja, gij zult hen de rug doen keren,
uw boogpees spannen om op hen te richten.
- 14 Verhef U, Heer, in uw sterkte;
wij willen uw kracht met psalmen bezingen!

Psalm 22

- 1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: De hinde in de morgenstond.
Een psalm van David.*
- 2 Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten,
houdt Gij U ver van mijn roepen om uitkomst,
ver van mijn jammerlijk klagen?
- 3 Mijn God, ik roep bij dag,
nochtans geeft Gij geen antwoord,
en evenzeer des nachts,
maar tot rust kan ik niet komen.
- 4 Toch zijt Gij de Heilige
die zetelt op Israëls zangen,
- 5 op wie onze vaders stelden vertrouwen;
zij bouwden op U en Gij bracht hun bevrijding.
- 6 Zij riepen U aan en er kwam voor hen redding,
zij vertrouwden op U en werden niet te schande.
- 7 Maar ik ben een worm en geen mens meer,
voor de mensen een voorwerp van smaad
en bij het volk tot verachting.
- 8 Al wie mij ziet bespot mij,
ze grijnzen meewarig,
ze schudden het hoofd als ze zeggen:
- 9 “Hij wentelt zijn last op de Heer?
Laat die hem maar komen verlossen,
laat die hem maar redden,
Hij heeft toch in hem zijn behagen?”

- 10 Ja, Gij hebt mij gehaald uit de schoot van mijn moeder,
Gij liet aan haar borst in vertrouwen mij rusten,
- 11 ik kwam U in handen toen ik werd geboren,
van de moederschoot af wilt Gij al mijn God zijn.
- 12 Wees daarom thans mij niet verre,
de nood is dáár
en er is geen mens die mij nog wil helpen.
- 13 Om mij heen staat een horde van stieren,
mij omringen de buffels van Basan,
- 14 ze sperren hun muil naar mij open,
die verscheurende, briesende leeuwen.
- 15 Ik verga als water dat wegloopt,
ontwricht zijn al mijn beenderen;

alsof het van was gemaakt is,
zó is mijn hart binnen in mij gesmolten.
- 16 Droog is mijn keel als een potscherf,
mijn tong blijft aan mijn gehemelte kleven;
het stof des doods, daarin hebt Gij mij neergeworpen.
- 17 De honden zijn al om mij heen,
mij omsingelt een bende wreedaards
die mijn handen en voeten doorboren.
- 18 Ik kan àl mijn beenderen tellen,
men komt mij vol leedvermaak bekijken.
- 19 Ze verdelen onder elkaar mijn kleren,
ze werpen het lot over dat wat ik aan heb.

- 20 Maar Gij, Heer, wees mij niet verre,
Gij die mijn sterkte zijt, kom haastig mij helpen.
- 21 Red van het zwaard mijn leven,
het enige wat mij nog rest,
voordat de hond het komt schenden.
- 22 Wil voor de leeuwenmuil mij bewaren,
van de horens der buffels mij arme!
- 23 Dan zal ik uw Naam bij mijn broeders verkondigen,
waar de schare bijeen is U prijzen:
- 24 “Gij die de Heer vreest, looft Hem,
verheerlijkt Hem, al gij nazaat van Jakob,
draagt ontzag voor Hem,
gij nakroost van Israël, allen!”
- 25 Hij heeft niet veracht of verafschuwd
de ellendige in zijn ellende,
Hij heeft zijn Gelaat niet gekeerd,
maar geluisterd toen deze Hem aanriep.
- 26 Gij zijt de grond van mijn lof,
waar samen is de talrijke schare;
ik zal mijn geloften volbrengen,
waar zij die Hem vrezen erbij zijn.
- 27 Dan krijgen de armen te eten,
zij mogen hun honger stillen,

dan loven de Heer wie Hem zoeken,
uw hart mag herleven voor immer.

28 Dit zullen gedenken al de einden der aarde,
zij zullen tot de Heer zich bekeren;

alle geslachten der volken,
zij buigen zich neer voor uw Aanschijn,

29 want het koningschap behoort de Heer,
Hij is de beheerser der volken.

30 Ja, Hem zullen zelfs wie in de aarde slapen
eens nederig hulde bewijzen;

voor Hem knielen allen
die in het stof zijn gezonken

31 en voor wie niet de kracht vond om voort te leven,
voor die zal het nakroost Hem dienen.

Men zal van de Heer het verhaal doen
aan het geslacht dat gaat komen:

32 men zal zijn gerechtigheid melden
bij het volk dat straks wordt geboren,
daar het door Hem volbracht is!

Psalm 23

1 *Een psalm van David.*

De Heer is mijn herder,
mij zal niets ontbreken,

2 Hij maakt dat ik neerlig
in groene weiden.

Hij leidt mij naar stille wateren,
3 mijn ziel verkwikt Hij.

Hij voert mij langs de rechte paden,
daar Hij zijn Naam gestand doet.

4 Moest ik ook gaan door donkere ravijnen,
ik zou nog voor geen onheil vrezen,

want Gij gaat naast mij,
uw stok en staf, zij geven mij vertrouwen.

5 Gij richt een tafel voor mij aan
onder 't oog van mijn belagers,
Gij zalft mijn hoofd met olie,
vult tot de rand mijn beker.

6 Zo ben ik door heil en trouw omgeven,
elke dag dat ik bestaan mag,

ik mag in 's Heren huis verblijven
tot in lengte van dagen.

Psalm 24

1 *Van David. Een psalm.*

Aan de Heer hoort de aarde en al wat daarop is,
de wereld en die haar bewonen,

2 want Hij heeft haar zelf op de zeeën gegrondvest,
Hij legde haar vast op de stromen.

3 Wie mag dan 's Heren berg bestijgen,
wie staan in zijn heilige stede?

4 Die zuiver van handen en rein van hart is,
die zijn ziel niet richt op bedrog,
noch zweert met valsheid.

5 Hij ontvangt van de Heer de zegen,
gerechtigheid van God die zijn heil is.

6 Zó is het geslacht van wie naar Hem vragen,
die het Aanschijn zoeken van de God van Jakob.

sela

7 Heft, poorten, uw hoofden hoog,
verheft u, aloude deuren,
laat ingaan de Vorst der ere!

8 Wie is de Vorst der ere?
't Is de Heer, de machtige sterke,
de Heer, die een held in de strijd is!

9 Heft, poorten, uw hoofden hoog,
verheft u, aloude deuren,
laat ingaan de Vorst der ere!

10 Wie is Hij, die Vorst der ere?
De Heer van de hemelse machten,
Hij is de Vorst der ere!

sela

Psalm 25

1 *Van David.*

Tot U, Heer, hef ik heel mijn wezen,
2 Gij zijt mijn God, op U mag ik bouwen.

Maak mij dan niet te schande,
laat mijn haters over mij niet triomferen,

3 want nooit staan beschaamd wie U verwachten,
beschaamd wordt degen die lichtvaardig verraad pleegt.

4 Leer mij, Heer, uw wegen kennen,
maak mij vertrouwd met uw paden.

5 Leid mij in uw waarheid, wees Gij mijn meester,
want Gij zijt de God die mijn heil is,
naar wie ik dag aan dag uitzie.

6 Gedenk, Heer, uw gunst en uw goedheid,
die er immers van eeuwigheid waren;

7 gedenk niet wat ik in mijn jeugd heb misdreven
of waarin ik ooit heb gezondigd,

maar wees mij naar uw mildheid indachtig,
omwille, Heer, van uw genade.

8 De Heer is goed en waarachtig,
daar Hij zelfs aan zondaars de weg wijst;

9 Hij leidt naar zijn recht de armen,
oetmoedigen wil Hij zijn weg doen kennen.

- 10 Al 's Heren wegen zijn trouw en waarheid
voor wie zijn verbond en geboden bewaren.
- 11 Omwille van uw Naam, die "HEER" is,
wil mij mijn schuld, hoe groot ook, vergeven.
- 12 Bestaat er een mens die ontzag voor de Heer heeft
en die op het pad dat hij kiest door Hem niet geleid wordt?
- 13 Waar het goed is, daar zal hij zelf mogen toeven
en dat land krijgt ook zijn nakroost als erfdeel.
- 14 Met de Heer in 't verborgene omgaan,
dàt mogen zij die Hem vrezen,
zó is het verbond, dat Hij hun bekend maakt.
- 15 Mijn ogen zijn steeds op de Heer geslagen,
want Hij is het, die mijn voeten bevrijdt uit de valstrik.
- 16 Keer u tot mij en wees mij genadig,
want ik ben alleen en ellendig,
- 17 schep mij ruimte, waar mijn hart bedrukt is,
voer mij weg uit hetgeen mij beangstigt,
- 18 aanschouw mijn zorg en mijn kwelling
en wil al mijn zonden vergeven,
- 19 zie mijn vijanden, — ze zijn met zo velen! —
en hoe ze mij meedogenloos haten!
- 20 Bewaar mijn leven en red mij,
maak mij niet beschaamd,
want bij U kom ik schuilen.

21 Laat onschuld, laat deugd mij behoeden,
want op U blijft mijn hoop gevestigd.

22 O God, wil Israël redden
uit al zijn noden.

Psalm 26

1 *Van David.*

Doe Gij, Heer, over mij een uitspraak:
was niet in onschuld mijn wandel?
Op de Heer heb ik vertrouwd
en daarbij nooit getwijfeld.

2 Doorzoek mij maar, Heer, beproef mij,
doorgrond mijn binnenste, mijn diepste gedachten:

3 steeds heb ik uw trouw voor ogen,
ik houd mij op het pad van uw waarheid.

4 Ik zit niet met bedriegers samen,
met huichelaars mijd ik elke omgang,

5 het gezelschap der bozen haat ik,
ik houd mij niet op met goddelozen.

6 Ik was mij de handen in onschuld,
zo ga ik, Heer, rond uw altaar

7 met in mijn mond een loflied
dat zingt van al uw wondere daden.

8 Hoe is mij, Heer, uw woonplaats dierbaar,
de stede waar uw glorie zetelt!

9 Werp mijn ziel niet weg met de zondaars,
noch mijn leven met hen die bloed vergieten,

- 10 — de misdaad bevlekt hun handen,
hun rechterhand is vol geschenken. —
- 11 Ik echter ga mijn weg in onschuld,
verlos mij en wees mij genadig.
- 12 Mijn voet staat vast op vlakke bodem.
In de samenkomsten, Heer,
laat mij U mogen prijzen.

Psalm 27

1 *Van David.*

Heer, mijn licht en mijn heil,
voor wie zou ik vrezen?
Heer, die zijt mijns levens veste,
wie jaagt mij schrik aan?

2 Al komen kwaadwilligen mij te na,
— zij willen mijn vlees wel eten,
mijn tegenstanders, mijn haters —,
zij struikelen zelf, zij vallen!

3 Al legeret een krijgsmacht zich tegen mij,
mijn hart versaagt niet;
ontbrandt tegen mij een oorlog,
ik blijf zelfs dan vertrouwen.

4 Eén ding heb van ik van de Heer gevraagd
en dat blijft heel mijn verlangen:
wonen in het huis van de Heer
al mijn levensdagen,

de lieflijkheid Gods ervaren,
Hem in zijn tempel schouwen.

5 Hij zal mij in zijn hut doen schuilen
op de dag van onheil,
Hij houdt mij veilig in zijn tent verborgen
en tilt mij hoog op een steenrots:

- 6 dan hef ik hoog mijn hoofd,
rondom zie ik neer op mijn haters;
dan breng ik juichend offers in zijn tent,
zingen zal ik voor de Heer en spelen.
- 7 Luister, Heer, naar mijn stem, mijn aanroep,
wees mij genadig, geef mij antwoord!
- 8 Gij legt in mijn hart het woord: "Zoekt mijn Aanschijn".
Uw Aanschijn, Heer, wil ik zoeken;
- 9 keer dus uw Aanschijn van mij niet af,
verstoot in uw toorn uw knecht niet;
steeds waart Gij mijn helper, wijs mij niet af,
verlaat mij niet, God mijn Heiland!
- 10 Al verlaten mij vader en moeder,
de Heer neemt mij aan als de zijne.
- 11 Wil dan, Heer, uw weg mij wijzen,
leid mij langs het rechte pad,
ten spijt van mijn tegenstanders,
- 12 maak mij geen prooi van mijn haters,
want mij belagen valse getuigen
en één die geweld blaast!
- 13 O, als ik toch niet het geloof had
dat ik zal zien het heil van de Heer
in het land der levenden ...
- 14 Verwacht de Heer, wees moedig,
uw hart zij onversaagd, verwacht de Heer!

Psalm 28

1 *Van David.*

Heer, ik roep tot U die mijn rots zijt,
keer U niet zwijgend van mij,

want als Gij tegen mij maar steeds blijft zwijgen,
dan zou ik zeker worden als wie in de grafkuil dalen.

2 Hoor naar mijn stem, mijn smeken,
wanneer ik U om hulp roep
en tot uw heiligdom mijn handen ophef.

3 Verdelg mij niet gelijk met zondaars
of met hen die kwaad bedrijven,

die met hun naaste van vrede spreken,
doch boosheid in hun hart beramen.

4 Vergeld hun naar hetgeen zij deden
en naar hun gemene handel,

geef hun naar het werk van hun handen,
zet hun betaald wat zij stichtten.

5 Omdat zij het woord van de Heer niet achten,
noch wat zijn handen maakten,

daarom zal Hij hen breken
en niet herbouwen.

6 De Heer zij hooggeprezen,
want Hij hoorde mijn roep om genade.

7 Op de Heer, die mijn sterkte, mijn schild is,
op Hem bleef mijn hart vertrouwen;

en er kwam voor mij uitkomst,
mijn hart kon juichen,
ik mocht Hem met mijn lied weer loven.

8 De Heer is voor zijn volk een toevlucht,
een burcht, zijn gezalfde tot redding.

9 Red dan uw volk en zegen uw erfdeel,
wees hun herder en draag hen voor immer.

Psalm 29

1 *Een psalm van David.*

Huldigt de Heer, gij zonen des hemels,
huldigt de Heer om zijn glorie en sterkte,

2 huldigt de Heer om zijn Naam, hoog in ere,
aanbidt de Heer in heilig feestkleed.

3 De stem van de Heer schalt over 't water,
de majesteit Gods doet de donder rollen,
de Heer over het wijde water.

4 De stem van de Heer is krachtig,
de stem van de Heer is vol glorie,

5 de stem van de Heer doet de cederen splijten,
Hij, de Heer, klieft de reuzen
in het woud van de Libanon;

6 Hij doet ze als een stierkalf springen,
de Libanon en 't gebergte van Sirjon
als het jong van een woudos.

7 De stem van de Heer klieft vurige schichten,

8 de stem van de Heer doet de steppe beven,
de Heer schudt de woestijn van Kades,

9 de stem van de Heer ontwortelt de eiken
en scheurt hun de schors van de stammen,
maar in zijn tempel hierboven zegt ieder: "Ere!"

- 10 Eens troonde de Heer boven de vloed,
nog stijgt Hij ten troon, de Heer:
Koning voor eeuwig!
- 11 De Heer begiftigt zijn volk met sterkte,
de Heer zal zijn volk met vrede zegenen.

Psalm 30

- 1 *Een psalm. Een lied voor de inwijding van het huis. Van David.*
- 2 Hoog verheffen zal ik U, Heer,
want Gij hebt mij ontheven,
mijn haters mochten zich
over mij niet vrolijk maken.
- 3 Heer, mijn God, tot U
heb ik om hulp geroepen
en Gij hebt mij genezen.
- 4 Gij, Heer, hebt mij opgevoerd
uit het rijk der doden;
Gij hebt mijn leven weer hersteld
toen ik ten grave daalde.
- 5 Zingt voor de Heer een psalm,
— gij zijt zijn gunstgenoten! —
houdt zijn heilige Naam in ere,
- 6 want één ogenblik duurt zijn toorn,
een leven lang zijn welbehagen;
al zet men zich 's avonds ook neer in geween,
toch brengt de morgen blijdschap!
- 7 Eens dacht ik, in mijn zorgeloosheid,
dat ik nooit ten val zou komen,
- 8 dat door uw genade ik stond, Heer,
wel als een berg zo stevig;
toen keerde uw Aanschijn zich af:
daar vond ik mijzelve, verslagen!

- 9 Ik riep tot U, o Heer,
ik smeekte de Heer om genade:
- 10 “Wat heeft het voor nut,
dat ik heenga en in de groeve neerdaal?
- Zal ooit het stof U loven
of van uw trouw gewagen?
- 11 Hoor naar mij, Heer, heb deernis,
wees mij, o God, een helper!”
- 12 Toen hebt Gij veranderd mijn klagen in dansen,
mijn rouwkleed ging los,
wat ik aankreeg was blijdschap!
- 13 Nu zingt U mijn ziel een psalm zonder zwijgen:
Gij, Heer, zijt mijn God, U mag ik eeuwig loven.

Psalm 31

- 1 *Voor de koorleider. Een psalm van David.*
- 2 Bij U, o Heer, zoek ik toevlucht,
laat mij niet voor altijd beschaamd staan,
- 3 Gij, in uw gerechtigheid, geef mij uitkomst,
neig tot mij uw oor, kom mij haastig redden.

Wees mij een rots ter bescherming,
een burcht die mij beveiligt.

- 4 Ja, Gij zijt mijn rots, mijn vesting;
getrouw aan uw Naam, wees mijn gids en leidsman.
- 5 Ja, Gij kunt mij uit het net bevrijden
dat voor mij in 't geheim was gespannen,
want Gij zijt mijn toevlucht.
- 6 In uw hand beveel ik mijn geest,
Heer, die mijn Losser wilt wezen,
Gij die een God zijt van waarheid.
- 7 Ik haat wie nietswaardige afgoden dienen,
want ik stel op de Heer mijn vertrouwen.
- 8 Over uw trouw wil ik juichen en blij zijn,
want Gij had oog voor mijn ellende,
hebt van de angst binnen in mij geweten.
- 9 Aan de vijand hebt Gij mij niet prijsgegeven,
maar maakte ruim baan voor mijn voeten.

- 10 Wees mij genadig, Heer, het is mij bang te moede,
mijn oog is mat van droefheid
en zo ook mijn ziel en mijn lichaam.
- 11 't Is of mijn leven verkwijnt van verdriet,
mijn jaren vergaan in zuchten,
mijn kracht bezwijkt van ellende,
als was mijn gebeente vervallen.
- 12 Door al mijn kwellers word ik gehoond,
ik ben voor mijn burens een afschrik,
tot ontzetting voor hen die mij kennen;
wie mij ziet op de straat ontwijkt mij.
- 13 Vergeten ben ik, uit het hart, als een dode,
'k ben afgedankt huisraad geworden.
- 14 Ik hoor hoe men overal mompelt,
— aan alle kanten die dreiging,
dat plannen beramen tegen mij!
— ze leggen het toe op mijn leven.
- 15 Maar ik blijf, Heer, op U vertrouwen,
houd vol, dat Gij mijn God zijt,
- 16 dat mijn levenstijd is in uw hand geborgen;
red mij uit de macht van mijn haters,
van degenen die mij vervolgen.
- 17 Doe over uw dienaar uw Aanschijn lichten,
wil mij door uw trouw verlossen.

- 18 Maak mij niet te schande, Heer, als ik U aanroep,
laat schande de slechtaards treffen,
tot stilte gebracht in het rijk der doden.
- 19 Laat zwijgen de liegende lippen,
die onbeschaamd de rechtvaardige krenken,
één en al trots en verachting.
- 20 Hoe groot is, Heer, de rijkdom
die Gij hebt bestemd voor hen die U vrezen,

bereid voor wie bij U komen schuilen
ten aanschouwen van de mensenkinderen.
- 21 Hen verbergt Gij om daar waar Gij zijt te toeven,
wanneer de mensen samenscholen,

Gij houdt hen in een hut verborgen,
ver van de scheldende boze tongen.
- 22 Gezegend de Heer om zijn wondere goedheid,
mij betoond in de tijd van benauwdheid.
- 23 Al dacht ik ook in mijn verwarring:
"Ik ben uit uw ogen verbannen",
toch hebt Gij mijn stem, mijn smeken verstaan,
toen ik U om hulp heb geroepen.
- 24 Bemint dan de Heer, al zijn gunstgenoten;
de Heer die bewaart wie Hem trouw is
loont ruimschoots wie zichzelf verheffen!
- 25 Weest sterk, uw hart zij moedig,
gij allen die wacht op de Heer!

Psalm 32

1 *Van David. Een compositie.*

Zalig is hij wiens overtreding vergeven,
degene wiens zonde bedekt is;

2 zalig de mens wie de Heer
de misdaad niet langer ten laste legt
en in wiens geest geen bedrog is verborgen.

3 Zolang ik bleef zwijgen
werd mijn lichaam steeds maar zwakker,
daar ik heel de dag door schreide,

4 ja, dag en nacht bleef uw hand op mij wegen,
terwijl mijn levenskracht afnam,
verdord als door de zomerdroogte. *sela*

5 Toen heb ik U mijn zonde beleden
en mijn onrecht niet langer vóór mij gehouden,

maar ik zei: "Ik ga bij de Heer mijn kwaad erkennen"
en Gij hebt de schuld van mijn zonde vergeven. *sela*

6 Laat daarom elk die gelooft tot U bidden
op de tijd dat Gij U laat vinden;

zelfs al komt er een stortvloed van water,
die zal hen niet bereiken.

7 Gij zijt het bij wie ik geborgenheid vind,
Gij wilt mij voor benauwing behoeden,
om mij heen het gejuich om mijn redding doen klinken. *sela*

- 8 “Ik zal u tot inzicht doen komen,
Ik zal u onderrichten
over de weg die gij te gaan hebt;
raad zal Ik u geven en met mijn oog u volgen.
- 9 Wees daarom niet als een paard
of als een muilnier, zonder rede,
bedwongen slechts door toom en bit;
laat het zóver met ú niet komen!”
- 10 Het is voor de booswicht één en al kommer,
maar wie vertrouwt op de Heer,
die zal Hij met gunst omgeven.
- 11 Weest verblijd in de Heer
en juicht, gij vromen,
opgetogen moogt gij wezen,
gij die oprecht van hart zijt.

Psalm 33

- 1   Rechvaardigen, juicht om de Heer,
      een lofzang betaamt wie oprecht zijn.
- 2   Looft de Heer op de citer,
      maakt muziek voor Hem op de harp met tien snaren,
- 3   heft voor Hem een nieuw gezang aan,
      speelt kunstig uw lied, laat het schallen!
- 4   Want het woord van de Heer is waarachtig
      en al wat Hij doet betrouwbaar,
- 5   recht en gerechtigheid, daarin scheidt Hij behagen,
      vervuld is de aarde van 's Heren genade.
- 6   Door het woord van de Heer zijn de hemelen geschapen,
      door zijn ademtocht heel hun leger van sterren,
- 7   het water van de zee
      brengt Hij als in een kruik tezamen,
      oceanen legt Hij op als in schuren.
- 8   Laat daarom heel de aarde
      met ontzag voor de Heer vervuld zijn,
      laat al wie de wereld bewonen Hem duchten,
- 9   want Hij sprak en daar was het,
      Hij gaf een bevel en daar stond het!
- 10   De Heer doet teniet wat volken beramen,
      Hij verijdelt wat hele stammen bedenken.

- 11 Wat de Heer heeft besloten
houdt stand voor eeuwig,
van geslacht tot geslacht
duurt hetgeen in Hem omgaat.
- 12 Gelukkig het volk dat de Heer als God heeft,
de stam die Hij zich uitkoos als erfdeel.
- 13 De Heer, Hij ziet uit de hemel neder,
Hij slaat elk mensenkind gade;
- 14 zijn oog laat Hij gaan van daar waar Hij zetelt
over al wie de aarde bewonen.
- 15 Hij is het die aller hart heeft geschapen
en daarom doorgrondt al hun daden.
- 16 Geen vorst is er veilig door een leger, hoe krachtig;
geen krijgsman kan zich door zijn overmacht redden.
- 17 De zege komt niet van het strijdros,
hoe sterk het ook zijn mag, het brengt geen uitkomst,
- 18 maar het oog van de Heer rust op hen die Hem vrezen,
die van zijn genade verwachten
- 19 dat Hij hun ziel van de dood wil redden,
en, als er hongersnood komt,
hen in leven wil houden.
- 20 Wij blijven vertrouwend de Heer verbeiden;
Hij is ons schild, onze Helper.

- 21 Ja, ons hart mag zich in Hem verheugen;
op zijn heilige Naam is ons vertrouwen gevestigd,
- 22 Uw genade, Heer, zij over ons,
zoals wij U hoopvol verwachten.

Psalm 34

- 1 *Van David, toen hij tegenover Abimelech krankzinnigheid voorwendde, zodat deze hem wegjoeg en hij kon vertrekken.*
- 2 Loven wil ik de Heer te allen tijde,
bestendig zal in mijn mond zijn lof zijn.
- 3 In de Heer zal zich mijn ziel beroemen;
de verdrukten zullen het met vreugd vernemen.
- 4 Maakt met mij groot de Heer,
laat ons eenparig zijn Naam verheffen.
- 5 Ik zocht de Heer: Hij gaf mij antwoord,
verloste mij uit al wat mij kwelde.
- 6 Wie schouwen naar Hem, zij stralen van vreugde,
het schaamrood zal nooit hun gelaat doen kleuren.
- 7 Toen deze arme riep, heeft hem de Heer geantwoord,
Hij heeft hem verlost uit al zijn noden.
- 8 Hij legert zich, de Engel des Heren,
rondom wie Hem vrezen en redt hen.
- 9 Proeft en ziet, hoe goed de Heer is;
zalig de mens die bij Hem komt schuilen.
- 10 Vreest de Heer, gij die Hem gewijd zijt,
want niets zal ontbreken aan hen die Hem vrezen.
- 11 Eens lijden zelfs rijken gebrek en honger,
maar wie zoekt naar God, geen goed zal hem ontbreken.

- 12 Kinderen, komt naar mij horen,
dan zal ik u leren wat ontzag voor de Heer is.
- 13 Wie van de mensen hecht niet aan het leven,
wie wil er niet duurzaam zijn dagen genieten?
- 14 Weerhoud dus uw tong van wat kwaad sticht,
uw lippen van leugen te spreken,
- 15 keer u af van het kwade en doe wat goed is,
streef naar de vrede, tracht daartoe te komen.
- 16 De ogen des Heren zijn gericht op de vromen,
zijn oren geneigd tot hun smeken,
- 17 maar de Heer in zijn toorn ziet ook naar wie kwaad doen:
hun gedachtenis vaagt Hij weg van de aarde!
- 18 Roepen vromen om hulp, dan hoort hen de Heer,
om hen te verlossen uit al hun angsten;
- 19 Hij staat wier hart is gebroken terzijde,
Hij redt wier geest is verslagen.
- 20 Hoe groot voor de vrome de rampspoed ook zijn mag,
uit al wat hem treft, redt hem de Heer,
- 21 die over elk van zijn beenderen wil waken
dat daarvan niet één wordt gebroken.
- 22 Met de dood wordt de booswicht door het boze getroffen:
zó boeten zij die de vrome verachten.
- 23 De Heer redt wie Hem dienen het leven:
al wie vluchten tot Hem, hun wacht geen bestraffing.

Psalm 35

1 *Van David.*

Berecht Gij, Heer, wie met mij willen rechten,
voer Gij de strijd tegen wie mij bestrijden.

2 Neem òp het schild en de rusting,
sta op om mij bijstand te bieden,

3 hef lans en strijdbijl tegen wie mij vervolgen,
geef mij uw woord: "Ikzelf ben uw redding!"

4 Laat hen schande, vernedering treffen
die het hebben voorzien op mijn leven,

laat smadelijk de aftocht blazen
wie op mijn ongeluk uit zijn.

5 Als kaf op de wind laat ze worden,
wanneer hen de Engel Gods voortjaagt;

6 hun weg zij duister, levensgevaarlijk,
als de Engel Gods achter hen aan komt.

7 Zij spanden immers een net voor mij,
al gaf ik daartoe geen enkele reden,
zij groeven mij een kuil,
die ik toch niet verdiende.

8 Onvoorzien mag hun ondergang komen,
dan vangt het net dat zij spanden henzelf,
dan storten zij neer in hun eigen valkuil

- 9 en ik zal mij in de Heer verblijden,
zijn hulp, die maakt mij dan opgetogen;
- 10 mijn lijf en ziel belijden:
“Wie is, o Heer, zoals Gij zijt,

die de zwakke verlost van wie hem te sterk is,
de arme van degeen die hem plundert?”
- 11 Nu valse getuigen tegen mij opstaan,
— ik weet van niets en men stelt mij maar vragen —,
- 12 nu het goed dat ik deed
mij met kwaad wordt vergolden,
voel ik mij zo alleen en verlaten ...
- 13 Wat deed ik, toen ziekte hèn trof?
Ik ging mij in rouwgewaad kleden,
ik ging mij met vasten kastijden,

geen ogenblik liet ik 't gebed in mij wijken,
- 14 als gold het mijn vriend of mijn broeder;

als één die om zijn moeder in rouw is,
in het zwart, zo liep ik gebogen.
- 15 Maar toen ik niet meer voortkon,
wat waren zij vrolijk!
Toen kwamen zij bij elkander,

ze kwamen om mij bijeen,
vreemde lieden zelfs, die ik niet kende,
hielden niet op mij te sarren,

- 16 wanneer de schenners rondom mij
de spot met mij dreven,
bij mijn aanblik op de tanden knarsend.
- 17 Hoelang kunt Gij, Heer, dit nog aanzien?
Doe mij aan hun getier ontkomen;

het laatste van wat mij nog over is,
bescherm het tegen de leeuwen,
- 18 opdat ik U loven kan,
waar de schare voltallig bijeen is,
U prijzen, met een menigte, ongeteld, samen.
- 19 Laat over mij zich niet vrolijk maken
wie zinloos zich tegen mij keren,

doe geen leedvermaak hen genieten
die mij onverdiend haten.
- 20 Nooit immers spreken dezen van vrede,
maar tegen de stillen in den lande
beramen zij listige plannen
- 21 en tegen mij gaan ze luidkeels tekeer:
"Mooi zo, nu zien we het zelf eens!"
- 22 Wie het ziet, dat zijt Gij, Heer, blijf niet zwijgen,
o Heer, blijf mij niet verre!
- 23 Waak op en verrijs, maak dat ik recht vind,
kom op voor mijn zaak, mijn God en Heer!

- 24 Doe mij recht naar uw waarheid,
Heer, die mijn God zijt,
opdat zij niet om mij zich vermaken,
- 25 niet bij zichzelf kunnen zeggen:
"Zo dan! Wij hebben onze zin gekregen!"
- 26 Laten te schande staan, rood van schaamte,
zij die zich over mijn onheil verheugen,

overdekt met smaad en schande,
die zich boven mij verheven achten;

maar mogen zij juichen en zich verblijden
die mij gunnen dat ik mijn recht krijg,
- 27 laat dezen telkens herhalen:
"De Heer is grootmachtig,
die behagen scheidt in 't behoud van zijn dienstknecht".
- 28 En mijn tong zal van uw recht gewagen,
zolang de dag duurt uw lof bezingen.

Psalm 36

- 1 *Voor de koorleider. Van David, de knecht des Heren.*
- 2 Daarbinnen in zijn hart
spreekt zonde tot de goddeloze,
— enig ontzag voor God,
dat staat hem niet voor ogen —,
- 3 zozeer vleit zij hem,
— zo wil hij althans zichzelf zien —,
dat hij zijn onrecht niet meer ontdekt
en nog minder dat kan haten.
- 4 Hetgeen hem uit de mond komt
bestaat uit onheil en leugen;
verstandig doen wat goed is,
hij heeft het maar opgegeven.
- 5 In zijn bed zelfs denkt hij kwaad uit,
— hij stelt zich nu eenmaal op een weg
die tot geen goed kan leiden;
niets wat gemeen is verwerpt hij.
- 6 Heer, uw goedheid is hemelhoog,
uw trouw reikt tot de wolken,
- 7 uw gerechtigheid is als bergen zo machtig,
als een watervloed komt uw gericht, overstelpend!
- 8 Mens en dier wilt Gij, Heer, verlossen;
hoe heerlijk, o God, is uw goedheid!
Daarom komen de kinderen der mensen
schuilen in uwer vleugelen schaduw.

- 9 Wat uw huis aan kostelijks biedt,
daaraan mogen zij zich verkwikken;
Gij drenkt hen met de stromen
van uw heerlijke gaven,
- 10 want bij U ontspringt de bron des levens,
in uw licht mogen wij het licht aanschouwen.
- 11 Bestendig dan uw genade
voor hen die met U bekend zijn
en uw gerechtigheid
voor wie oprecht van hart zijn.
- 12 Laat mij niet worden vertreden
door de voet van de trotsaard,
laat de hand der goddelozen
van mij geen zwerveling maken.
- 13 Zie, eensklaps storten ze neer,
degenen die onrecht plegen;
eenmaal neergeveld
kunnen zij nimmer meer opstaan.

Psalm 37

1 *Van David.*

Wees nooit afgunstig op hen die verkeerd doen,
benijd niet degenen die onrecht plegen,

2 want zij zullen snel als het gras verdorren,
gelijk het groen gewas verwelken.

3 Vertrouw op de Heer en doe wat goed is,
dan zult gij wonen in het land
waar gij veilig moogt weiden

4 en uw diepste geluk bij de Heer kunt vinden,
die wat uw hart begeert u zal schenken.

5 Laat op de weg de Heer u leiden
en stel op Hem uw betrouwen
en Hij zal het zijn, die 't voor u zal volbrengen.

6 Hij zal uw rechtschapenheid als het licht doen rijzen
en uw recht als de glans van de middag.

7 Wees stil voor de Heer, blijf Hem verbeiden,
koester geen afgunst op wie slaagt in dit leven,
al is hij er één die op list zich toelegt.

8 Zie af van toorn, laat verbittering varen,
voed bij uzelf geen afgunst:
daarvan komt alleen maar ellende;

- 9 want ze wòrden verdelgd, die stichters van onheil,
maar zij die de Heer verwachten,
die zullen de aarde beërven.
- 10 Nog even, dan is het gedaan met de boze;
als gij zoekt naar de plaats waar hij stond,
dan is hij al niet meer te vinden,
- 11 maar de ootmoedigen krijgen het aardrijk tot erfdeel
en overvloed van vrede om daarvan te genieten.
- 12 Al belaagt wie kwaad wil de vrome,
al knarst hij tegen hem op de tanden,
- 13 de Heer kan reeds de spot met hem drijven,
want Hij ziet zijn dag al gekomen.
- 14 Ze trekken het zwaard wel, de goddelozen,
ze houden hun boog in de aanslag
- om hen die van hulp verstoken en arm zijn te treffen,
om te vermoorden wie oprecht zijn van wandel,
- 15 maar hun zwaard zal hun eigen hart doorboren,
in stukken gebroken worden hun bogen.
- 16 Eén vrome heeft meer aan weinig
dan veel goddelozen aan rijkdom,
- 17 want krachteloos wordt de arm van de slechtaards
terwijl de Heer de rechtvaardigen steun biedt.
- 18 De Heer, Hij kent de dagen der vromen
en altijd in stand blijft hun erfdeel.

- 19 Als de kwade dag komt staan zij niet te schande,
zelfs in hongersnood vinden zij voedsel,
20 maar waarlijk, de bozen gaan onder.

Als dat wat de velden siert,
zo lijken zij die de Heer weerstreven,
maar zij verdwijnen, als rook vergaan zij.

- 21 De goddeloze vraagt te leen,
zonder ooit terug te geven,
terwijl de rechtvaardige uit meelij wegschenkt.

- 22 Ja, wie dragen de zegen van Hem,
zij krijgen de aarde tot erfdeel,
maar wie Hij vloekt, zij worden vernietigd.

- 23 De Heer bevestigt een mens op zijn schreden
wanneer Hem diens weg kan behagen;

- 24 zo hij zou vallen, hij stort niet neder,
want de Heer heeft hem al bij de hand gegrepen.

- 25 Eens was ik jong, nu ben ik oud geworden,
maar nooit zag ik een vrome verlaten,
noch dat zijn nakroost om brood moest vragen.

- 26 Altijd was hij goedhartig, vrijgevig,
en zijn nageslacht zal zegen ontvangen.

- 27 Mijd het kwade en doe wat goed is
en uw woning zal duurzaam wezen,

- 28 want de Heer bemint wat recht is
en verlaat niet wie Hem getrouw zijn;

zij blijven voor altijd behouden,
maar verdelgd wordt de nazaat der bozen.

- 29 De rechtvaardigen beërven de aarde
en mogen voorgoed haar bewonen.
- 30 Uit de mond van de vrome klinkt wijsheid
en zijn tong leert wat recht is;
- 31 Gods weg staat hem in 't hart geschreven,
zodat zijn schreden niet wankelen.
- 32 Al beloert de slechtaard de vrome
en zoekt hij een kans hem te doden,
- 33 toch geeft hem de Heer niet in zijn macht,
Hij levert hem niet uit aan een vonnis,
wanneer hij voor het gerecht gedaagd wordt.
- 34 Blijf de Heer verbeiden,
wil aan de weg die Hij wijst u houden.
- Hij zal u verheffen om het land te beërven,
de verdelging der bozen zult gij nog beleven.
- 35 Ik zag eens zo 'n booswicht, die tierend tekeer ging,
die hoog zich verhief, als een Libanonceder.
- 36 Weer ging ik langs, — hij was verdwenen;
ik zocht hem nog, — hij was niet meer te vinden.
- 37 Sla nu acht op de vrome, beschouw de oprechte:
de vrede-stichter, hij heeft toekomst,

- 38 terwijl de zondaars verdelgd worden, allen tezamen,
en het nakroost der bozen wordt vernietigd.
- 39 Doch het heil van de vrome komt van de Heer,
hun toevlucht is Hij in tijd van benauwdheid;
- 40 de Heer staat hen bij en biedt hun uitkomst,
Hij doet hen de bozen ontgaan en verlost hen,
want zij zoeken bij Hem hun toevlucht.

Psalm 38

- 1 *Een psalm van David. Bij het gedenkoffer.*
- 2 Heer, tuchtig mij niet in uw gramschap,
wil in uw toorn mij niet treffen,
- 3 want reeds zijn in mij uw pijlen gedrongen,
daalde uw hand op mij neder.
- 4 Niets is meer aan mij gezond door uw gramschap,
niets aan mijn beenderen meer heel door mijn zonde,
- 5 mijn schuld is mij boven het hoofd gestegen,
als een drukkende last, mij te zwaar om te dragen.
- 6 Mijn wonden rieken en zweren,
het komt door mijn eigen verdwazing ...
- 7 Gekromd ben ik, ja, diep gebogen,
in het zwart ga ik om zolang de dag duurt.
- 8 Mijn lendenen immers zijn vol ontsteking,
niets is meer gezond aan mijn lichaam,
- 9 uitgeput ben ik, volkomen gebroken,
ik schreeuw het uit, daar mijn hart maar hamert.
- 10 Heer, al mijn verlangen, het ligt voor U open,
mijn kreunen blijft U niet verborgen.
- 11 Mijn hart klopt heftig, mijn kracht ontvalt mij,
het licht in mijn ogen gaat uit, ja, dat zelfs.

- 12 Mijn beminden en vrienden ontlopen mijn onheil,
zelfs mijn verwanten houden zich verre.
- 13 Wie mij naar het leven staan, spannen mij strikken,
wie mijn ongeluk wensen, bespreken mijn val,
heel de dag door op arglist zinnend.
- 14 Maar ik ben als een dove, ik wil niet horen,
als één die niet spreken kan, die zijn mond niet opent,
- 15 ja, ik houd mij als één die het gehoor moet missen,
die geen verweer in zijn mond heeft.
- 16 Ik blijf, Heer, op U hopen,
van U moet immers het antwoord komen,
van U, Heer, die mijn God zijt!
- 17 Ik denk: "Als zij zich maar om mij niet vrolijk maken,
tegen mij zich niet verheffen
als mijn voet eens struikelt",
- 18 want aldoor dreig ik ten val te komen,
mijn lijden staat mij voortdurend voor ogen.
- 19 Ja, ik beken mijn onrecht,
bekommerd als ik ben om mijn zonde.
- 20 Zij die mij naar 't leven staan echter zijn machtig,
talloos zijn zij die mij onverdiend haten,
- 21 zij die mij kwaad voor goed vergelden,
die tegen mij zijn, daar ik nastreef wat goed is.

22 Wil mij, Heer, niet verlaten,
mijn God, blijf niet verre van mij,

23 maar haast U toch mij te helpen,
Heer, Gij zijt mijn redding!

Psalm 39

1 Voor de koorleider. Voor Jedutun. Een psalm van David.

2 Ik dacht: "Ik moet op mijn wegen letten,
dat ik met mijn tong niet zondig;

laat ik mijn mond met een breidel betomen,
zolang ik wie kwaad wil nog vóór mij zien moet".

3 Dus hield ik mij stil, met stomheid geslagen,
ik bleef maar zwijgen, al kon ik geen geluk meer vinden

en werd mijn smart aldoor erger,

4 al brandde het hart mij van binnen.

Steeds als ik nadacht, laaide een vuur op,
tot mijn tong niet langer kon zwijgen:

5 "Laat mij, Heer, mijn einde kennen
en wat de maat mag zijn van mijn dagen,
geef mij in mijn kortstondigheid inzicht.

6 Zie, een handbreed, niet meer,
zo maakte Gij mijn dagen,
de duur van mijn leven is niets in uw ogen;

ja, hoe vast ieder mens ook staan mag,
hij is toch alleen maar een ademtocht.

sela

7 De mens gaat heen als een schaduw,
om louter lucht maken ze leven,

men stapelt maar op en weet niet
wie degeen is die 't eenmaal verzamelt.

- 8 En nu, wat heb ik, Heer, te verwachten?
Mijn hoop is op U gevestigd.
- 9 Red mij uit al wat ik verkeerd deed,
bespaar mij de spot van de dwazen.
- 10 Ik houd mij stil, doe mijn mond niet open,
want Gij zijt degeen die het zo ver liet komen!
- 11 Neem van mij weg de plaag die van U komt,
ik bezwijk als uw hand zo voort slaat.
- 12 Als Gij iemand tuchtigt met straf voor zijn zonde,
dan tast Gij zijn schoonheid aan, als motten een kleed;
elk mens immers is niet meer dan een schaduw. *sela*
- 13 Hoor mijn gebed, Heer,
neem mijn schreien ter ore,
blijf bij mijn tranen niet zwijgen,

want ik ben bij U maar een vreemdeling,
een gast, gelijk al mijn vaderen waren.
- 14 Wend uw blik van mij af,
dat ik weer vreugd mag vinden
voordat ik heenga en niet meer zijn zal."

Psalm 40

- 1 *Voor de koorleider. Van David. Een psalm.*
- 2 Hoe heb ik gewacht, gewacht op de Heer;
toen boog Hij zich over mij, hoorde mijn roepen,
- 3 Hij trok mij omhoog uit de gruwzame groeve,
uit het slijk van de modderpoel opwaarts,

Hij zette op een rots mijn voeten,
gaf vaste grond weer aan mijn schreden,
- 4 Hij legde mij een nieuw lied op de lippen,
een lofzang, onze God ter ere.

Velen zullen dit zien en vrees zal hen bevangen;
dan zullen zij op de Heer gaan vertrouwen,
- 5 want die mens is zalig te prijzen
die op de Heer zijn vertrouwen gesteld heeft,

die zich met wie trots zijn niet inlaat,
noch met wie zijn vervallen tot leugen.
- 6 Ontelbaar, Heer die mijn God zijt,
zijn de wondere daden die Gij verricht hebt,

uw beschikkingen om onzentwille,
— niets dat met U zich kan meten! —,

zou ik ze willen verhalen en melden,
het zijn er te veel om te noemen ...

- 7 Gij, die geen offers, geen gaven verlangt,
Gij hebt mij de oren geopend;
brandoffers vraagt Gij niet,
geen offers om schuld te boeten.
- 8 Dus heb ik gesproken: "Zie, daar kom ik;
het gaat over mij wat te boek staat.
- 9 Mijn God, uw wil te doen, dat is mijn vreugde,
uw wet staat mij in 't hart geschreven."
- 10 Van gerechtigheid breng ik de blijde boodschap,
daar waar de schare zich voltallig tezamen vindt;
- ik houd niet mijn lippen gesloten,
Heer, zoals U bekend is.
- 11 Uw gerechtigheid houd ik in mijn hart niet verborgen,
ik verkondig uw trouw, uw verlossing,
- ik houd uw genade, uw waarheid niet achter
waar de gemeente met velen bijeen is.
- 12 En Gij, Heer, houd van mij uw erbarming niet verre,
laat uw genade, uw waarheid
mij gestadig bewaren,
- 13 want rampen omringen mij, ongeteld vele,
mijn zonden hebben mij achterhaald,
ik kan er niet meer aan ontkomen;
- de haren op mijn hoofd gaan zij in tal te boven
en mijn hart, het gaat mij begeven.

- 14 Verwaardig U, Heer, mij te redden,
Heer, kom mij spoedig helpen.
- 15 Laat hen tezamen schande, beschaming treffen
die het hebben gemunt op mijn leven.

Laat terugdeinzen en te schande worden
zij die voor mij onheil begeren,

- 16 laat van schaamte verstommen
die mij toeroepen: "Goed zo, goed zo!",
- 17 maar mogen zij jubelen en zich in U verblijden,
allen die U zoeken,
bestendig zeggen: "Groot is God!",
die uw heil beminnen.
- 18 Al ben ik ellendig en arm,
de Heer wil mij gedenken.
Gij zijt mijn hulp, mijn bevrijder,
mijn God, laat niet op U wachten!

Psalm 41

- 1 *Voor de koorleider. Een psalm van David.*
- 2 Gelukkig hij die naar de geringe omziet;
op de kwade dag brengt de Heer hem uitkomst.
- 3 De Heer zal hem bewaren en hem in leven houden,
men prijst hem gelukkig op aarde;

Gij geeft hem niet over
aan wat zijn haters begeren.
- 4 De Heer staat hem bij wanneer hij ziek te bed ligt,
heel zijn krankheid doet Gij in kracht verkeren.
- 5 En nu zeg ik het: "Heer, wees mij genadig,
genees mij, al heb ik tegen U gezondigd."
- 6 Mijn vijanden wensen mij kwaad toe:
"Wanneer gaat hij dood en zal zijn naam verdwijnen?"
- 7 Komt er één mij bezoeken, hij huichelt;
zijn hart zoekt stof voor slechte berichten,
die gaat hij op straat vertellen.
- 8 Ze fluisteren samen over mij,
degenen die mij kwaad gezind zijn,
ze denken mij het allerergste toe:
- 9 "Wat hem heeft getroffen, dat is kwaadaardig;
die komt niet meer overeind,
wie er eenmaal zó bij neerligt."

- 10 Zelfs mijn vriend, op wie ik vertrouwde,
die at van mijn brood,
die heeft tegen mij zijn hiel opgeheven.
- 11 Maar Gij, Heer, wees mij genadig,
richt mij op, dat ik het hun betaald mag zetten.
- 12 Hieraan weet ik, dat Gij mij liefhebt,
als wie mij haat over mij geen triomf viert.
- 13 Mij biedt Gij steun om mijn onschuld,
mij doet Gij staan voor uw Aanschijn, gestadig.
- 14 Gezegend de Heer, de God van Israël,
van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen, ja, amen!

Het tweede boek der psalmen

Psalm 42

- 1 *Voor de koorleider. Een compositie van de Korachieten.*
- 2 Als een hert dat smacht naar waterstromen,
zó smacht mijn ziel naar U, o Heer.
- 3 Mijn ziel heeft dorst naar God,
de God van 't leven;
wanneer zal ik ooit nog opgaan
en voor Gods Aanschijn komen?
- 4 Dag en nacht heb ik voor brood mijn tranen,
omdat men aldoor tot mij zegt:
"Waar blijft jouw God nu?"
- 5 Telkens raak ik weer ontroerd
wanneer ik daaraan terugdenk,
hoe ik met de schare meeinging,
naar Gods huis vooraanschreed

onder lofzang en jubel,
— een stoet van pelgrims ...
- 6 Wat zijt gij bedroefd, mijn ziel,
waarom in mij zo terneergeslagen?
Vestig op God uw hoop,
eens zal ik hem weer loven,
mijn God en Heiland.
- 7 Wanneer mijn ziel in mij zich buigt terneder,
dan denk ik aan U,
ver van het land der Jordaan,
de Hermon en het klein gebergte.

- 8 Daar roepen tot elkaar de stromen,
daar klinkt uw stem in 't geklater van beken;
over mij kwamen heen al uw golven en baren.
- 9 Als God des daags zijn gunst doet uitgaan
zal 's nacht zijn lied niet van mij wijken:
een bede tot de God mijns levens!
- 10 Nu vraag ik steeds aan God, mijn rots:
"Waarom hebt Gij mij vergeten?
Waartoe ga ik om in
rouw en is mijn vijand machtig?"
- 11 Het doorwondt mijn diepste wezen
als mij mijn haters honen
en heel de dag door aan mij vragen:
"Waar blijft jouw God nu?"
- 12 Wat zijt gij bedroefd, mijn ziel,
waarom in mij zo terneergeslagen?
Vestig op God uw hoop,
eens zal ik hem weer loven,
mijn God en Heiland.

Psalm 43

- 1 God, doe mij recht en bepleit mijn zaak
tegen dit volk dat geen trouw kent,
verlos mij van de mens vol bedrog en valsheid,
- 2 want Gij zijt, God, mijn toevlucht,
waarom hebt Gij mij verlaten,
waartoe ga ik om in rouw
en is mijn vijand machtig?
- 3 Zend uw licht, uw waarheid;
laat die voor mij uitgaan,
mij geleiden naar uw heilige berg
en naar uw weidse woning:
- 4 daar mag ik opgaan tot Gods altaar,
tot God, mijn hoogste vreugde,
en bij de citer U loven,
o Heer, die mijn God zijt!
- 5 Wat zijt gij bedroefd, mijn ziel,
waarom in mij zo terneergeslagen?
Vestig op God uw hoop,
eens zal ik hem weer loven,
mijn God en Heiland.

Psalm 44

- 1 *Voor de koorleider. Van de Korachieten. Een compositie.*
- 2 God, wij hoorden het met eigen oren,
het waren onze vaders die het ons vertelden:

het werk dat Gij in hun dagen verrichtte,
in de dagen van lang geleden.
- 3 Met eigen hand hebt Gij volken verjaagd
om hèn daar te planten,
stammen verdelgd om hèn te doen groeien,
- 4 want niet door hun eigen zwaard
hebben zij het land verworven,
hun eigen sterkte bracht hun geen zege,

maar het waren uw rechterhand en uw arm,
het was het licht van uw Aanschijn,
daar Gij degen waart die hen liefhad.
- 5 Gij immers waart het, God, mijn koning,
die gebod de verlossing van Jakob;
- 6 met U vellen wij neer wie zich tegen ons stellen,
in uw Naam vertreden wij wie tegen ons opstaan.
- 7 Want niet op mijn boog vertrouw ik,
noch kan mijn zwaard mij helpen;
- 8 Gij slechts verlost ons van onze belagers,
Gij maakt beschaamd wie ons haten.

- 9 Op God mochten wij ons alle dagen beroemen,
uw Naam mochten wij altijd weer loven.
- 10 Toch hebt Gij ons verstoten, vernederd,
Gij trekt niet meer op met onze legers,
- 11 Gij doet ons voor de vijand wijken;
onze haters plunderen ons zoveel als ze willen.
- 12 Gij levert ons uit als vee voor de slachtbank,
verstrooit ons onder de volken,
- 13 Gij verkoopt uw volk voor een spotprijs
en verdient nog niet eens aan hun opbrengst!
- 14 Gij maakt ons gehoond bij de volken rondom ons,
tot smaad en schimp voor wie ons omringen.
- 15 Gij maakt bij de heidenen ons tot een spreekwoord,
dat volken meewarig het hoofd om ons schudden.
- 16 Alle dagen heb ik mijn schande voor ogen,
ligt op mijn gelaat de schaamte
- 17 om de taal van wie hoont en lastert,
bij het zien van die haat en die wraakzucht.
- 18 Dit alles heeft ons getroffen,
al hebben wij U niet vergeten,
al hebben wij uw verbond niet gebroken,
- 19 al werd ons hart niet afvallig
en zijn onze schreden van uw pad niet geweken.

sela

- 20 Toch moest Gij ons breken
in een oord waar jakhalzen huizen,
onder duisternis diep ons bedelven.
- 21 Hadden wij de Naam van onze God vergeten,
naar een vreemde godheid gestrekt onze handen,
- 22 had God dat niet reeds lang doorgrond?
Kent Hij niet hetgeen in het hart ligt verborgen?
- 23 Ja, om Uwentwil worden wij nu gedood, alle dagen,
beschouwt men ons als schapen ter slachting.
- 24 Ontwaak, waarom slaapt Gij, Heer?
Word wakker, verwerp niet voor eeuwig!
- 25 Waarom houdt Gij uw Aanschijn verborgen,
wilt Gij niet zien onze nood en verdrukking?
- 26 Onze ziel is tot in het stof vernederd,
ons lichaam verkleefd aan de aarde.
- 27 Sta op, kom Gij ons helpen!
Bevrijd ons, om uw ontferming!

Psalm 45

- 1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: Een schone lelie.
Van de Korachieten. Een compositie. Een minnedicht.*
- 2 Mijn hart vloeit over van blijde woorden,
de koning wijd ik mijn lied,
mijn tong is de pen van een vaardig schrijver.
- 3 Schoon zijt gij, meer dan mensenkinderen,
over uw lippen komen woorden, goed en lieflijk;
daartoe zegende u God voor eeuwig.
- 4 Gord u, held, het zwaard aan de zijde,
uw sieraad is het, uw luister;
- 5 span uw boog, rijd triomferend uit
terwille van waarheid en orde;
uw rechterhand zal van geduchte daden weten.
- 6 Uw pijlen zijn gescherpt, u zijn de volken horig,
hun ontzinkt de moed die de koning haten.
- 7 Uw troon is als van God, voor altijd en eeuwig,
een rechtmatige scepter uw rijksstaf,
- 8 gij begunstigt het recht en verafschuwt misdaad,
daartoe zalfde God, uw God,
u met olie van vreugde, uw gelijken te boven.
- 9 Van mirre, aloë en kaneel
geurt kostelijk al uw kleding,
uit zalen van ivoor
klinkt u blij het harpspel tegen.

- 10 Prinsessen kunt gij onder uw geliefden tellen
en aan uw rechterhand, daar staat uw bruid,
getooid met goud uit Ofir.
- 11 Nu, dochter, luister goed, hoor toe met aandacht,
vergeet uw volk en 't huis van uw vader,
- 12 de koning, laat hem uw schoonheid begeren
die toch uw meester is; en wees hem toegenezen!
- 13 Straks dingen, o dochter van Tyrus,
de rijksten van 't volk naar uw gunst met geschenken.
- 14 In volle luister is nu de prinses,
nog steeds daarbinnen,
haar kledij is van gouden borduursel;
- 15 in kleurige, rijke gewaden
wordt zij gebracht naar de koning;
jonkvrouwen in haar gevolg, haar vriendinnen,
ook haar leidt men vóór u.
- 16 Men leidt haar naar binnen met blij gejubel:
zó doen zij haar intree in 't paleis des konings.
- 17 In de plaats van uw vaderen komen eenmaal uw zonen,
die gij aanstelt tot heersers over heel de aarde.
- 18 Ik wil van uw naam gewagen,
altoos, van geslacht op geslacht;
zo zullen ook de volken u loven
voor altijd en immer.

Psalm 46

1 Voor de koorleider. Van de Korachieten.
Op de wijze van: Jonkvrouwen. Een lied.

2 God is ons een toevlucht, een sterkte,
een hulp in bezoeking ten zeerste bevonden;

3 daarom zijn wij zonder vrees,
zelfs al verging de aarde
en stortten de bergen zich neer
daar waar het hart is der zeeën.

4 Laat razen maar en woeden de wateren,
laat hun tekeergaan de bergwand beuken:

de Heer van de machten, Hij is met ons,
een burcht is ons de God van Jakob!

sela

5 Een rivier, — de Godsstad is blij met haar stromen,
des Allerhoogsten heilige stede;

6 in haar midden is God, zij staat onwrikbaar,
God zelf brengt haar hulp als de morgen aanbreekt.

7 Als volkeren woeden, rijken ineen gaan storten,
verheft Hij zijn stem, dan ontbindt de aarde.

8 De Heer van de machten, Hij is met ons,
een burcht is ons de God van Jakob!

sela

9 Komt, aanschouwt wat de Heer volbracht heeft
die op aarde stelt geduchte daden,

10 die de oorlogen stilt, tot het eind van de aarde,
die verbrijzelt de boog en versplintert de speer,
die de wagens in vlammen laat opgaan.

11 Laat af en beseft dat Ik God ben,
verheven ben Ik boven de volken,
verheven op aarde.

12 De Heer van de machten, Hij is met ons,
een burcht is ons de God van Jakob!

sela

Psalm 47

1 Voor de koorleider. Van de Korachieten. Een psalm.

2 Alle gij volkeren, klapt in de handen,
juicht Gode toe met blijde jubel,

3 want ontzaglijk is de Heer, de Allerhoogste,
Koning in almacht over heel de aarde.

4 Hij is het, die stammen ons dienstbaar laat wezen,
die volken onderwerpt en legt aan onze voeten,

5 die het erfdeel ons uitkiest,
het kleinood van Jakob; hem bemint Hij!

sela

6 God voer omhoog onder jubel,
de Heer, bij geschal van bazuinen.

7 Zingt voor God een lofzang,
laat uw lied voor onze koning klinken;

8 dat God regeert het ganse aardrijk,
dat moogt gij in uw lied vertolken.

9 God gebiedt de volken,
God troont op zijn heilige zetel.

10 Eens komt de bloem der natiën samen
met het volk van Hem, die Abrahams God is,

aan wie de beschermers der aarde behoren.
Hij is hoog verheven.

Psalm 48

- 1 *Een lied. Een psalm van de Korachieten.*
- 2 Groot is de Heer en hoog te loven
in de stad van Hem die onze God is,
- 3 waar zijn heilige berg, die schitterend oprijst,
een vreugde vormt voor heel de aarde,

de Sionsberg, daarginds in het noorden,
de stede van de grote Koning,
- 4 waar God zich binnen haar burchten
openbaart als haar veilige schutse.
- 5 Zie, vorsten, zij waren vergaderd,
zij trokken op, eendrachtig,
- 6 maar toen zij haar zagen, sloeg hen ontzetting,
zij raakten verbijsterd, bliezen de aftocht.
- 7 Daar bevíngen hen vrees en beven,
als weeën een vrouw die moet baren,
- 8 of als een orkaan uit het oosten
waarmee Gij versplintert de schepen van Tarsis.
- 9 Wat wij eenmaal hoorden, mochten wij nu aanschouwen
in de stad van de Heer van de machten,

in de stad van Hem die onze God is.
God laat haar bestaan voor eeuwig.

sela

- 10 Wij gedenken, o God, uw genade
in het midden van uw tempel.
- 11 Zoals uw Naam is, God, is uw roem
tot aan de einden der aarde,
uw rechterhand is vol van gerechtigheid.
- 12 Laat daarom de Sionsberg blij zijn,
juichen moeten de dochters van Juda
om hetgeen Gij beschikt hebt.
- 13 Gaat rondom Sion, van alle zijden,
teneinde haar torens te tellen,
- 14 ziet naar haar vesting met aandacht,
een voor een, beschouwt haar burchten;
dan kunt gij het komend geslacht vertellen:
- 15 “Waarlijk, zo is God, onze God voor altijd en immer;
in eeuwigheid blijft Hij ons leiden.”

Psalm 49

- 1 *Voor de koorleider. Van de Korachieten. Een psalm.*
- 2 Neemt dit ter ore, gij volkeren, alle!
Hooft toe, ieder die woont in de wereld,
- 3 simpele lieden en hoge heren,
rijk en arm tegader.
- 4 Mijn mond gaat diepe wijsheid spreken,
wat omgaat in mijn hart is zuiver inzicht,
- 5 ik leen mijn oor aan een lering
en ontsluit mijn geheim bij de citer.
- 6 Waarom zou ik vrezen,
wanneer de dagen kwaad zijn,
als overal op mij afkomt
de gemeenheid van wie mij belagen,
- 7 van wie zich op hun vermogen verlaten
en op hun grote staat zich beroemen?
- 8 Er is toch geen mens die zichzelf daarmee vrijkoopt
en Gode zijn losgeld kan geven?
- 9 Te hoog is immers de prijs voor zijn leven
en in eeuwigheid ontoereikend
- 10 om hem voort te doen leven voor altijd,
om hem nimmer de groeve te laten aanschouwen.

- 11 Veeleer ziet men, dat wijzen zelfs sterven,
dat dwazen en redelozen gelijk te niet gaan
- en aan anderen hun bezit moeten laten;
- 12 het graf wordt hun eeuwige woonstee,
hun verblijf van geslacht op geslacht,
al schonken zij hele landen hun namen.
- 13 De mens is met al zijn weelde niet blijvend,
maar lijkt op het vee dat ten dode gedoemd is.
- 14 Zo is de weg van hen die op zichzelf vertrouwen,
het einde van wie graag zichzelf horen spreken: *sela*
- 15 ze dalen in 't dodenrijk neer:
schapen, met de dood als herder,
zo zinken ze regelrecht neer in de groeve,
waar hun gedaante vergaan zal
en het oord van de dood hun verblijf wordt.
- 16 Maar mijn leven zal God verlossen
uit de greep van het rijk der doden,
daar Hij mij bij zich zal nemen. *sela*
- 17 Verontrust u dus niet als een mens komt tot rijkdom,
wanneer van zijn woning de welstand vermeerdert,
- 18 want niets van dat al neemt hij mee bij zijn sterven,
zijn rijkdom zal hem neerwaarts niet volgen.
- 19 Al prijst hij zich bij zijn leven gelukkig:
"Men acht je hoog, nu je in zo goeden doen bent!",

- 20 toch komt hij terecht waar zijn vaders bijeen zijn,
die nooit meer het zonlicht aanschouwen.
- 21 De mens die in weelde leeft, maar zonder inzicht,
die lijkt op het vee dat ten dode gedoemd is.

Psalm 50

1 *Een psalm van Asaf.*

Der goden God, de Heer,
Hij spreekt en roept tot de aarde
van de opgang der zon tot haar dalen.

2 Uit Sion, in opperste schoonheid,
is God in glans verschenen.

3 Hij nadert, Hij, onze God,
en zwijgt niet langer;
verzegend vuur gaat voor Hem uit,
rondom Hem woedt machtig de stormwind.

4 Hij roept tot de hemel daarboven
en tot de aarde, dat Hij zijn volk gaat richten:

5 “Brenge mijn getrouwen Mij samen,
die met offers een verbond met Mij sloten!”

6 Dan verkondigt de hemel zijn rechtsmacht:
God zelf, Hij is de rechter.

sela

7 “Hoor, mijn volk, laat Mij spreken,
laat Israël, tegen u Mij getuigen:
God, uw eigen God ben Ik.

8 Ik maak om uw offers u geen verwijten,
uw brandoffers heb ik gestadig voor ogen,

9 maar ik wens geen stier uit uw eigendom
en uit uw stallen geen bokken,

- 10 want al wat er leeft in het woud is het mijne
en de dieren, hoog op de bergen,
- 11 de vogels daarboven, Ik ken ze alle,
wat zich roert op het veld, het staat Mij ter beschikking.
- 12 Had Ik honger, Ik zou het u nog niet zeggen,
want van Mij is de aarde met al wat daarop is.
- 13 Eet Ik soms het vlees van stieren,
drink Ik het bloed van bokken?
- 14 Dankbaarheid moet gij God als offer brengen
en de Allerhoogste uw geloften kwijten
- 15 en roep Mij dan aan op de dag van benauwdheid:
Ik zal u redden en gij zult Mij eren.” *sela*
- 16 Maar tot de booswicht zegt God:
“Hoe durft gij mijn geboden op te zeggen
en mijn verbond op de lippen te nemen,
- 17 daar gij immers weigert u te laten gezeggen
en mijn woorden achteloos wegwerpt?
- 18 Ziet gij een dief, ge gaat met hem uit stelen,
ge maakt gemene zaak met degenen die overspel plegen.
- 19 Gij laat uw mond maar gaan in boosheid,
uw tong rijgt bedrog aan elkander,
- 20 waar ge zit, spreekt ge kwaad van uw broeder,
werpt ge smaad op de zoon van uw moeder!

- 21 Dit hebt gij gedaan, en Ik zou zwijgen?
Meent gij soms dat Ik ben zoals gij zijt?
Ik klaag u aan, Ik stel het u voor ogen!
- 22 Komt eindelijk tot inzicht, gij die vergeet wie God is,
want als Ik u verdelg, komt niemand u meer redden!
- 23 Wie dankbaarheid offert, die eert Mij,
en wie de gebaande weg gaat,
hem doe Ik Gods heil aanschouwen!"

Psalm 51

- 1 *Voor de koorleider.*
- 2 *Een psalm van David, toen de profeet Natan bij hem geweest was, omdat hij gemeenschap met Batseba had gehad.*
- 3 Wees mij genadig, God, naar uw goedertierenheid,
delg mijn misdaden uit, naar uw machtig erbarmen.
- 4 Was mij schoon van heel mijn onrecht,
maak mij van mijn zonden zuiver,
- 5 want ik heb weet van mijn zonden,
mijn misdrijf staat mij steeds voor ogen.
- 6 Ik heb tegen U, en tegen U alleen gezondigd,
gedaan heb ik wat in uw ogen verkeerd is,

dus zijt Gij gerecht als Gij oordeelt,
in uw uitspraak onaantastbaar.
- 7 Zie, ik werd als zondaar geboren,
ik was al slecht toen ik bij mijn moeder verwekt werd;
- 8 en tóch eist Gij waarheid,
ook in hetgeen is verborgen:
op de grond van mijn wezen
doet Gij mij wijsheid ontdekken.
- 9 Reinig mij met hysop,
dat ik weer schoon mag worden,
was mij en ik zal blanker dan sneeuw zijn,

- 10 doe mij weer vreugde en blijdschap horen,
laat herrijzen mijn kracht, die Gij hebt gebroken.
- 11 Keer uw Aanschijn af van mijn zonden,
doe weg wat ik heb misdreven.
- 12 Wil in mij, God, een zuiver hart herscheppen,
maak mijn geest in mij opnieuw bestendig;
- 13 verstoot mij niet, ver van uw Aanschijn,
ontneem mij uw heilige Geest niet.
- 14 Wil mij het geluk om uw heil hergeven,
laat een bereide geest mij schragen:
- 15 dan zal ik zondaars uw wegen leren,
dat schuldigen zich tot U bekeren.
- 16 Bevrijd mij van het bloed aan mijn handen,
God, o God, mijn Heiland,
laat mijn tong van uw gerechtigheid juichen.
- 17 Heer, open Gij mijn lippen
en mijn mond zal uw lof verkondigen,
- 18 want in slachtoffers hebt Gij nu geen welgevallen,
al bracht ik een brandoffer, het zou U niet behagen.
- 19 Mijn offer, God, is mijn geest, gebroken;
een gebroken en verbrijzeld hart,
dàt zult Gij toch, God, niet verachten?
- 20 Geef Sion voorspoed, naar uw welbehagen,
herbouw Jeruzalems muren,

21 dan zullen de offers, naar eis U gebracht,
de brandoffers, U zeker weer aanstaan,
dan zal men weer kalveren op uw altaar leggen.

Psalm 52

- 1 Voor de koorleider. Een compositie van David,
2 toen Doëg, de Edomiet, aan Saul bericht was komen doen
en hem gezegd had: "David is het huis van Abimelek binnengegaan."
- 3 Wat gaat gij groot op misdaad,
gij, dwingeland die God wil krenken?
- 4 Heel de dag door broedt gij op onheil,
uw tong, verrader, is scherp als een scheermes!
- 5 Wat kwaad is stelt gij boven het goede,
leugen boven waarheid spreken, *sela*
- 6 gij houdt van ieder woord
dat maar verderf kan brengen,
gij, met uw tong een bedrieger!
- 7 Maar God, Hij zal voorgoed u breken,
Hij grijpt u, sleurt u de tent uit,
rukt uw wortels los uit het land van wie leven! *sela*
- 8 De rechtvaardigen slaan huiverend gade
hoe men met zo één de spot drijft:
- 9 "Zie daar, wat een held,
die zijn kracht niet bij God zocht,
die dacht dat het hem vóór de wind ging,
die zich verliet op hetgeen hem ten val bracht!"
- 10 Maar ik, als een groene olijfboom,
ik weet mij te staan in Gods hoven,

in vertrouwen op Gods genade,
voor altijd en eeuwig.

11 Eindeloos zal ik U loven,
daar Gij de voltooiing bewerkt hebt;

ik zie uit naar uw Naam, die zo goed is,
in het bijzijn van wie in uw gunst zich verheugen.

Psalm 53

1 *Voor de koorleider. In smartelijke omstandigheden.
Een compositie van David.*

2 De zot zegt bij zichzelf:
“Welnee, een God bestaat niet!”
Ze doen gemeen, afschuwelijk onrecht,
er is geen mens meer die goed doet.

3 God ziet uit de hemel
neer op Adams zonen,
of er soms nog één met verstand is,
iemand die nog naar God wil vragen,

4 maar allen zijn verdwaald,
’t is één verdorven bende,
niemand is er die goed doet:
zó is er geen meer over.

5 “Hebben ze dan nergens meer weet van,
diegenen die onheil stichten?
Ze mergelen mijn volk uit, als aten ze brood
en roepen niet langer Gods Naam aan!”

6 Maar plotseling slaat hen ontzetting,
terwijl er toch niets valt te vrezen,
als God de kracht van uw belagers uiteenslaat:

beschaamd kunt gij dan hen doen wezen,
nu God hen heeft verworpen.

7 O, wilde maar vanuit Sion
redding voor Israël dagen!

Als God in het lot van zijn volk een keer brengt,
wat zal dan Jakob juichen,
hoe blij zal Israël wezen!

Psalm 54

1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een compositie van David,
2 toen de Zifieten aan Saul waren komen zeggen:

“Weet gij wel, dat David zich bij ons schuilhoudt?”

3 God, wil door uw Naam mij redden,
schaf mij recht door uw sterkte.

4 God, neem mijn gebed ter ore,
hoor naar wat ik U wil zeggen.

5 Vreemden zijn het die tegen mij opstaan,
geweldenaars staan mij naar 't leven,
lieden die God niet voor ogen houden.

sela

6 Maar zie, God zelf is mij een helper,
't is de Heer die mijn leven in stand houdt.

7 Hij zal het kwade keren
tegen hen die mij benauwen.
Wil hen, daar Gij trouw zijt, verdelgen!

8 Gaarne zal ik U dan offers brengen,
uw Naam zal ik loven, Heer, die zo goed is,

9 want deze heeft mij verlost
uit al wat mij te na kwam,
zodat ik kon neerzien op wie mij vervolgden.

Psalm 55

1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een compositie van David.

2 Luister, God, naar mijn bidden,
onttrek U niet aan mijn smeken.

3 Zie naar mij om en geef mij antwoord;
ik kan niet meer anders dan radeloos dolen,

4 alleen nog maar kreunen, als de vijand tekeer gaat,
wanneer ik hoor razen wie kwaad wil.

Ja, zij storten over mij ellende
en blijven mij grimmig vervolgen.

5 Mijn hart krimpt ineen in mijn lichaam,
de schrik van de dood valt op mij,

6 mij bevangen vrees en ontzetting
en angst heeft mij overweldigd.

7 Ach, had ik als een duif maar vleugels,
dan vloog ik heen, op zoek naar een wijkplaats;

8 o, ver van hier zou ik vluchten,
in de woestijn een nachtverblijf vinden,

sela

9 haastig zou ik mij een heenkomen zoeken,
weg van de storm en het noodweer.

10 Sticht Gij, Heer, onder hen verdeeldheid
en breng hun spraak in verwarring,

- want ik zie in de stad geweld en tweedracht,
11 die dag en nacht op haar muren rondgaan
waarbinnen kwel en kommer heersen.
- 12 Een ellende is het, daarbinnen,
geweld en bedrog zijn daar nooit van de straat af.
- 13 't Is immers geen vijand, die met mij de spot drijft;
dat zou ik nog kunnen verduren.

Het is niet mijn hater, die zich tegen mij groot maakt;
hem zou ik wel kunnen ontlopen,

- 14 maar gij zijt het, als mens mijn gelijke,
die ik vertrouwde, die eens mijn vriend waart;

- 15 we waren zo aangenaam samen
toen wij gingen naar het huis van God,
gelijk met de hele gemeenschap ...

- 16 Moge thans hen de dood overvallen,
dat levend en wel in het doodsrijk zij zinken,

nu zij het kwaad in hun huizen halen,
het zelfs in hun hart laten wonen!

- 17 En ik blijf tot God maar roepen,
tot de Heer, die mij zal verhoren.

- 18 Avond, morgen en middag,
— ik blijf maar klagen en kermen:
ééns zal Hij horen naar hetgeen ik wil zeggen

- 19 en mij verlossen, in veiligheid brengen,
weg van de strijd die tegen mij woedt,
hoe velen zich ook tegen mij keren.
- 20 God luistert en Hij zal vernederen,
— Hij die van eeuwigheid ten troon is gezeten, — *sela*
hen die halsstarrig zijn en God niet vrezen.
- 21 Wie slaat toch de hand aan degene
met wie hij in vrede leefde?
Wie schendt het verbond dat hij eens heeft gesloten?
- 22 Eén wiens mond is gladder dan boter,
maar die in zijn hart de strijd draagt,

wiens woorden zijn zachter dan olie,
maar het zijn getrokken messen.
- 23 Werp uw last op de Heer, die voor u zal zorgen;
nimmer zal Hij gedogen
dat wie rechtvaardig is wankelt.
- 24 En Gij, God, zult hèn doen zinken
in de allerdiepste afgrond;

die leven van bloed en bedrog,
ze zullen de helft van hun dagen niet halen,
doch ik stel op U mijn vertrouwen.

Psalm 56

- 1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: Een duif op verre terebinten.
Van David. Een kleinood, toen de Filistijnen hem te Gat gevangen
hadden genomen.*
- 2 Wees mij genadig, o God, nu mij mensen vertreden,
nu mij heel de dag door mijn bestrijders benauwen;
- 3 mij vertreden mijn belagers zolang de dag duurt,
ja, ze zijn met zo velen die mij bevechten.
- 4 O, Gij die verheven zijt,
ten dage dat angst mij aangrijpt
stel ik op U mijn vertrouwen,
- 5 op God, wiens woord ik wil prijzen,
op God vertrouw ik, niets heb ik te vrezen;
wat kan een sterveling mij aandoen?
- 6 Dag aan dag verdraaien zij mijn woorden,
wat zij ook verzinnen, het is mij ten kwade.
- 7 Ze scholen samen, spioneren
en pogen mijn gangen na te gaan,
terwijl zij op mijn leven azen.
- 8 Zoveel gemeenheid, en voor hèn dan nog uitkomst?
Stort, God, die lui in uw toorn terneder!
- 9 Te boek staat bij U mijn ellende,
verzamel Gij in uw kruik mijn tranen,
want zijn ze niet in uw telling begrepen?

- 10 Daar deinzen terug wie tegen mij zijn
op de dag van mijn aanroep!
Dan weet ik zeker: God is vóór mij.
- 11 Op God, wiens woord ik wil prijzen,
op de Heer, — wat Hij zegt wil ik loven —,
- 12 op díe God vertrouw ik, niets heb ik te vrezen,
wat kan een mens mij nog aandoen?
- 13 Op mij, God, rust nog de taak
geloften aan U te volbrengen:
offers van dank heb ik U te betalen,
- 14 want mijn leven hebt Gij aan de dood onttrokken,
mijn voet hoef ik zelfs niet te stoten,

zodat ik mijn weg mag gaan
voor het Aanschijn des Heren,
daar waar het licht des levens schijnt.

Psalm 57

1 Voor de koorleider. Op de wijze van: *Verderf niet*. Van David.
Een kleinood, toen hij voor Saul in de spelonk was gevlucht.

2 Wees mij genadig, God, wees mij genadig,
want bij U kom ik schuilen,

schuilen kom ik in uwer wieken schaduw,
totdat het onheil is geweken.

3 Ik roep tot God, de Allerhoogste,
tot God, die het voor mij voleindigt.

4 Van de hemel uit zal Hij gebieden
dat mij verlossing ten deel valt,

wanneer Hij te schande gemaakt heeft
degeen die op mij de voet durft zetten.

sela

Zo zal God zijn genade
en zijn waarheid gebieden.

5 Néer moet ik liggen temidden van leeuwen,
die begerig mensen verslinden,

met hun tanden, scherp als speer en pijlen,
hun tong als een zwaard zo snijdend.

6 Verhef U, God, de hemel te boven,
uw majesteit zij over heel de aarde.

- 7 Zij spanden een net waar ik gaan moest,
zij zochten mijn kracht te doen buigen,
ze groeven een kuil die voor mij bestemd was,
om zelf daarin neer te vallen.
- 8 Mijn hart is bereid, God, bereid is mijn harte
om te zingen en op de snaren te spelen;
- 9 wordt wakker, mijn ziel, ontwaakt, harp en citer,
laat mij het morgenrood wekken!
- 10 Loven zal ik U, Heer, bij de volken,
over U zal ik zingen voor alle landen,
- 11 want is uw genade niet hoog als de hemel,
uw trouw, reikt zij niet tot de wolken?
- 12 Verhef U, God, de hemel te boven,
uw majesteit zij over heel de aarde.

sela

Psalm 58

- 1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: Verderf niet. Van David.
Een kleinood.*
- 2 Spreekt gij werkelijk recht, gij machtigen,
richt gij de mensenkinderen rechtmatig?
- 3 Of pleegt gij in uw hart niet veeleer misdaad
en is de weegschaal die gij in het land hanteert
enkel maar die van verdrukking?
- 4 't Zijn schurken, doortrapt al vanaf hun geboorte,
van de moederschoot aan op de dwaalweg van leugens.
- 5 Hun venijn is als dat van een adder,
een dove slang, één met dovemansoren:
- 6 die wil naar de stem der bezweerdere niet horen,
hoezeer in de kunst ook bedreven.
- 7 God, sla uit hun bek de tanden,
verbrijzel, Heer, het gebit van die rovende leeuwen!
- 8 Laat hen verdwijnen als water dat wegstroomt,
als gras, dat langs de weg wordt vertreden,
- 9 als een slak, in zijn spoor van slijm versmeltend,
als een misdracht, die geen zon te zien krijgt!
- 10 Nog vóór ze het merken, laat ze worden als dorens
van de braam, die groen of dor wordt weggeblazen!

- 11 De vrome heeft reden tot vreugde:
hij woont het wraakgericht bij
en wast zich de voeten in het bloed van de boze
- 12 en de mensen zeggen: "Ja, gerechtigheid loont nog;
er is wel een God die recht doet op aarde!"

Psalm 59

1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: Verderf niet. Van David.
Een kleinood, toen Saul mensen gestuurd had om zijn huis te
bewaken en hem te doden.*

2 Red mij van mijn vijanden, o Gij die mijn God zijt,
stel voor wie tegen mij opstaan mij veilig,

3 red mij van hen die onrecht plegen,
verlos mij van die bloeddorstige kerels.

4 Zie toch, hoe ze mijn leven belagen,
hoe woestelingen tegen mij samenscholen;

al draag ik geen schuld,
bedreef ik geen misdaad, Heer,

5 al deed ik geen kwaad, zij stormen op mij aan,
ze brengen zich al in gereedheid.

Waak op, kom mij helpen, aanschouw het!

6 Gij, Heer, God van de machten,
Gij die de God zijt van Israël,

ontwaak om al die heidenen af te straffen,
spaar geen van die valse verraders!

sela

7 's Avonds komen ze weer te voorschijn,
huilend als honden die de stad door sluipen;

8 daar zijn ze, ze zeveren uit hun bek,
— tussen hun lippen tanden als zwaarden!
Ze denken: "Wie kan ons horen?"

- 9 Maar Gij, Heer, Gij zult om hen lachen,
Gij drijft de spot met al die heidenen.
- 10 Op U, die mijn sterkte zijt, op U wil ik acht slaan,
want God is mijn vesting, God die mij barmhartig is.
- 11 Straks komt Hij mij tegemoet getreden,
God maakt dat ik neerzie op wie mij benauwen.
- 12 Dood hen niet meteen,
opdat uw volk het niet zal vergeten,
maar maak hen eerst door uw macht tot zwervers
en stort hen vervolgens terneder, o Heer die ons schild zijt.
- 13 Hun mond doet zonde bij elk woord van hun lippen;
verstrikt in hun hoogmoed mogen zij raken
om de vloek en de leugen die zij spreken.
- 14 Verdelg Gij hen dan in uw gramschap,
laat niets van hen over,
laat hen bemerken dat God heerst in Jakob,
tot aan de einden der aarde. *sela*
- 15 's Avonds komen ze nòg eens te voorschijn,
huilend als honden die de stad door sluipen;
- 16 nu dolen ze rond op zoek naar voedsel
en grommen als ze niet genoeg kunnen krijgen.
- 17 Ik echter zal uw sterkte bezingen:
in de morgen van uw goedheid een jubellied;
- Gij immers waart mij een veste,
een toevlucht voor mij op de dag der benauwdheid.

18 Mijn sterkte, voor U zal ik zingen en spelen,
want God is mijn vesting, God die mij barmhartig is.

Psalm 60

- 1 Voor de koorleider. Op de wijze van: Een lelie is het getuigenis.
- 2 Een kleinood van David, tot lering; toen hij met de Arameeërs van Mesopotamië en de Arameeërs van Zoba in oorlog was geweest en Joab bij de terugtocht de Edomieten in het Zoutdal had verslagen, twaalfduizend man.
- 3 Gij hebt ons, o God, verstoten, gebroken,
Gij zijt verbolgen geweest, herstel ons!
- 4 Gij hebt het land doen schokken en scheuren,
heel nu zijn verscheurdheid, eer het uiteenvalt.
- 5 Een harde les hebt Gij uw volk gegeven,
Gij liet ons wijn om te duizelen drinken,
- 6 maar Gij gaf een teken aan hen die U vrezen
om te vluchten toen de boogschutters naderden, *sela*
- 7 opdat vrijheid het deel zou zijn
van hen die Gij liefhebt.
Breng heil met uw rechterhand en geef mij antwoord.
- 8 God sprak het uit in zijn heiligdom:
"Juichend ga ik Sichem verdelen,
uitmeten zal ik het dal van Sukkot,
- 9 Mij behoort Gilead, van Mij is Manasse,
Efraïm is de helm van mijn hoofd
en Juda mijn scepter;

- 10 Moab is het bekken waarin Ik Mij was,
mijn sandaal werp Ik neer op Edom,
Ik zal over Filistea de triomfkreet slaken.”
- 11 Wie brengt mij in die onneembare vesting,
wie gaat mij vooruit naar Edom?
- 12 Zijt Gij het niet, God, die ons eens had verstoten,
zult Gij niet, God, met onze legers voortgaan?
- 13 Bied ons hulp tegen wie ons te na komt,
waar hulp van een mens van geen nut is.
- 14 Met God ons terzij doen wij moedige daden,
want Hij zal zelf onze vijand vertreden.

Psalm 61

1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Van David.

2 Hoor toch, o God, naar mijn smeken,
schenk aan mijn bidden aandacht.

3 Ik roep U van daar waar het land zijn grens heeft,
waar ik mij van binnen beangst voel:

“Leid Gij mij op een rots naar boven;
anders zou die mij te hoog zijn.”

4 Want Gij waart mij altijd een toevlucht,
een toren, tot schuts voor de vijand.

5 Laat in uw tent mij bestendig vertoeven,
schuilen, onder uw wieken geborgen.

sela

6 Gij, God, Gij hebt toch verstaan mijn geloften,
aan wie vrezen uw Naam gaaft Gij wat zij wensten.

7 Voeg dagen toe aan 's konings dagen,
alle geslachten omspannend mogen zijn jaren duren.

8 Moge hij altoos voor Gods Aanschijn tronen,
beschik Gij genade en trouw,
dat zij hem behoeden;

9 dan wil ik uw Naam door de tijden bezingen
en zo dag aan dag mijn geloften volbrengen.

Psalm 62

1 Voor de koorleider. Voor Jedutun. Een psalm van David.

2 Bij God alleen komt mijn ziel tot verstillings,
van Hem is mijn bevrijding,

3 Hij alleen is mijn rots, mijn redding,
mijn burcht, nooit kom ik te vallen.

4 Hoe lang nog blijft gij een mens overrompelen,
zoekt gij hem met elkaar te vermoorden;

5 — een hellende wand, een muur die instort,
hun enige plan: die van boven af neer te halen.

Ze scheppen behagen in leugen,
hun mond spreekt van zegen,
maar hun hart van vervloeking.

sela

6 Bij God alleen, mijn ziel,
kom bij Hem tot verstillings,
van Hem is mijn verwachting,

7 Hij alleen is mijn rots, mijn redding,
mijn burcht, ik kom niet te vallen.

8 Bij God ligt mijn vrijheid, mijn waarde,
de rots van mijn sterkte is God en mijn schuilplaats.

9 Blijf steeds, o volk, op Hem vertrouwen,
stort voor zijn Aanschijn uw hart uit;
God is voor ons een toevlucht.

sela

10 Alleen maar een ademtocht zijn de zonen van Adam,
valse schijn de mensenkinderen,

ze gaan omhoog in de weegschaal,
ze wegen nog minder dan lucht met elkander.

11 Stelt uw vertrouwen niet op verdrukking,
vestigt geen ijdele hoop op roven

en wanneer uw vermogen toeneemt,
wilt daarop uw hart niet zetten.

12 Eén ding heeft God gesproken,
twee dingen mocht ik vernemen:

de sterkte komt van Godswege

13 en ook de genade, Heer, is van U afkomstig,
want Gij zult eenieder naar zijn doen vergelden.

Psalm 63

- 1 *Een psalm van David, toen hij in de woestijn van Juda was.*
- 2 God, mijn God zijt Gij, U blijf ik zoeken,
ik dorst naar U met groot verlangen,

naar U smacht heel mijn wezen,
in een land, dor en droog, zonder water.
- 3 Hoe zag ik naar U op in 't heiligdom,
waar ik uw macht en glorie schouwde.
- 4 "Uw goedheid is meer dan het leven",
zo sprak mijn mond, U ter ere.
- 5 Zo zal ik U prijzen, heel mijn leven,
in uw Naam mijn handen heffen.
- 6 Ik word als met kostelijke spijs verzadigd,
mijn mond zingt uw glorie, mijn lippen een loflied,
- 7 wanneer ik U op mijn bed in gedachten houd,
over U peins in doorwaakte nachten.
- 8 Waart Gij niet steeds mijn helper?
In de schaduw van uw vleugels
heb ik mijn jubel gezongen.
- 9 Mijn ziel is in U verzonken,
uw rechterhand doet mij staande blijven,
- 10 doch zij die mijn leven bedreigen,
zij komen om in de diepten der aarde;

- 11 aan de macht van het zwaard zijn zij alhaast vervallen,
straks zijn zij een prooi voor de wolven,
- 12 maar de koning, hij vindt zijn vreugde bij God,
wie hem trouw zwoer mag zich terecht verheugen;
de leugenaarsmond wordt voorgoed gesloten.

Psalm 64

- 1 *Voor de koorleider. Een psalm van David.*
- 2 Luister, God, nu ik mijn nood klaag;
voor de dreiging van de vijand hoed mijn leven,
- 3 houd mij voor de bende slechtaards verborgen,
voor het samenzweren dergenen die kwaad doen;
- 4 ze scherpen hun tong alsof het een zwaard is,
ze leggen een hatelijk woord als hun pijl aan
- 5 om een argeloos mens in het geheim te treffen,
ze richten op hem, onverhoeds,
zonder dat iemand het zien kan.
- 6 Ze volharden in de kwade zaak,
vol berekening spannen zij heimelijk strikken
en zeggen: "Wie krijgt dit ooit onder ogen?"
- 7 Laat men de misdaad maar uit zien te zoeken;
wij zijn er al lang niet meer
als het onderzoek plaats vindt!"
Ja, een mens is peilloos en zijn hart is een afgrond.
- 8 Maar dan schiet God op hen een pijl af,
plotseling worden zij zelf getroffen;
- 9 't is hun eigen tong die hen ten val brengt,
elk schudt het hoofd die hen aanziet.

- 10 Heel het mensdom, vervuld met ontzag,
gewaagt van wat God teweegbracht,
in het besef dat Hij dit gedaan heeft.
- 11 Wie rechtvaardig is
vindt bij de Heer vreugd en toevlucht;
zij mogen zich beroemen
die oprecht van hart zijn.

Psalm 65

1 *Voor de koorleider. Een psalm van David, een lied.*

2 U komt een lofzang toe, o God, in Sion,
U kwijte men de gelofte in Jeruzalem;

3 Gij die verhoort het bidden,
voor U moet al wat leeft verschijnen.

4 Had ons ooit in zijn macht het verkeerde, —
hetgeen wij misdeden verzoent Gij.

5 Zalig degeen die Gij kiest, die Gij toelaat
om in uw hoven te wonen;

wij worden met de weldaad van uw huis verzadigd,
de heilige plaats van uw tempel.

6 Doordat naar recht vreeswekkend Gij handelt
geeft Gij ons antwoord, God die ons heil zijt;

't vertrouwen zijt Gij van de einden der aarde
en van de zee in de verste streken,

7 Gij die de bergen door uw kracht hebt bevestigd,
Gij die omgord zijt met sterkte,

8 die bedaring brengt in het bruisen der zeeën,
het bulderen der golven, het getier van de volken.

- 9 De verste bewoners der aarde,
zij hebben ontzag voor uw tekenen;
waar de ochtend gloort, waar de avond daalt,
alle streken doet Gij van U juichen.
- 10 Bezoekt Gij het land, dan baadt het in weelde,
Gij brengt het rijkdom, want vol is de beek van Gods regen.

Zo doet Gij kiemen het koren,
want zo bereidt Gij de aarde.

- 11 De ploegsneden drenkt Gij, Gij effent de voren,
doorweekt de grond met stromende regen,

Gij zegent de groei,

- 12 kroont het jaar met uw goedheid,
overvloed laat Gij na als uw sporen.

- 13 Blij getooid zijn de dreven der steppe,
de heuvels, zij dragen hun feestkleed,

- 14 de weiden zijn overdekt met kudden,
de dalen zijn gesierd met koren,
zij jubelen tot elkaar, ja, zij zingen!

Psalm 66

1 Voor de koorleider. Een lied. Een psalm.

2 Juicht Gode toe, gij ganse aarde,
bezingt de heerlijkheid van zijn Naam,
wijdt aan zijn glorie een loflied.

3 Zegt tot God: "Hoe geducht zijn uw daden;
om uw almacht moeten uw haters
U nederig hulde bewijzen.

4 Laat heel het aardrijk U aanbidden,
een psalm voor U zingen,
zingen uw Naam ter ere."

sela

5 Komt en aanschouwt wat God volvoerde;
ontzaglijk is Hij in zijn doen aan de mensen:

6 de zee heeft Hij droog doen vallen,
zij trokken te voet de stroom door.

7 Daar mochten wij ons in Hem verheugen
die heerst door zijn sterkte voor eeuwig,

sela

die zijn ogen op de volken gericht houdt;
laat geen rebel zich verheffen!

8 Zegent dus onze God, gij volken,
laat luide zijn lof weerschallen;

9 Hij is het die het leven ons weergaf,
die niet duldde, dat onze voet zou wankelen.

- 10 Ja, Gij, God, hebt ons wèl op de proef gesteld,
ons gezuiverd, zoals men zilver zuivert,
- 11 Gij hebt ons in het net gedreven,
een knellende band ons gelegd om de lendenen,
- 12 Gij liet mensen rijden over ons hoofd,
wij moesten door vuur en door water,
maar Gij leidde ons uit naar de vrijheid.
- 13 Met brandoffers zal ik uw huis betreden,
ik ga U mijn geloften betalen,
- 14 waartoe zich mijn lippen ontsloten,
die mijn mond eens uitsprak
toen ik in nood verkeerde.
- 15 Mestvee ten brandoffer zal ik U brengen,
de offergeur van rammen doen opgaan,
stieren bied ik aan, en bokken. *sela*
- 16 Komt, hoort toe, gij allen die God vreest,
vertellen wil ik wat Hij mij gedaan heeft.
- 17 Mijn mond had Hem nauwelijks aangeroepen
of daar lag mij op de tong al een loflied.
- 18 Had ik in mijn hart het kwade gekoesterd,
nooit had mij de Heer willen horen,
- 19 maar zeker, God heeft geluisterd,
Hij gaf gehoor aan mijn luide bede.

20 Gezegend zij God, die mijn bidden niet afwees
en zijn genade mij nooit heeft onthouden.

Psalm 67

- 1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een psalm, een lied.
- 2 God zij ons genadig, Hij schenke ons zegen,
Hij doe zijn Aanschijn ons lichten; *sela*
- 3 dat men weet van uw weg op aarde,
van uw heil bij alle volken.
- 4 Dat de volkeren, God, U loven,
U loven de volkeren, alle!
- 5 Laat blij zijn de landen en juichen,
daar Gij bestuurt de volken naar recht
en leidt alle landen op aarde. *sela*
- 6 Dat de volkeren, God, U loven,
U loven de volkeren, alle!
- 7 Het land heeft zijn vrucht gegeven,
zo wil God, onze God, ons zegenen:
- 8 God wil zo zijn zegen ons schenken
dat de einden der aarde Hem vrezen.

Psalm 68

1 *Voor de koorleider. Een psalm van David. Een lied.*

2 God staat op, daar stuiven uiteen
wie tegen Hem zich keerden,
zij vluchten voor zijn Aanschijn, die Hem haten.

3 Als rook die verwaait op de wind,
als was voor het vuur versmeltend,
zo vergaan voor Gods Aanschijn de bozen;

4 de rechtvaardigen echter, die mogen blij zijn;
voor Gods Aanschijn mogen zij juichen
en jubelen, opgetogen!

5 Zingt Gode toe, wilt zijn Naam bezingen;
ruim baan voor Hem die rijdt op de wolken!

Zijn Naam luidt niet anders dan "HERE",
voor wiens Aanschijn het juichen moet opgaan.

6 die de vader der wezen is, der weduwen voorspraak,
Hij, God, in zijn heilige woning.

7 God doet wie eenzaam zijn in een huisgezin wonen,
Hij brengt gevangenen tot vrijheid en voorspoed,

maar wie zich blijft verzetten
moet in een dor land blijven wonen.

8 Toen Gij, God, uw volk vooruit ging,
toen Gij door de wildernis optrok,

- 9 doorvoer de aarde een beving,
een stortvloed viel neer van de hemel,

voor het Aanschijn van de God van de Sinai, ginder,
voor het Aanschijn Gods, de God van Israël.
- 10 Gij zond neer, God, een regen van milde gaven,
uw afgemat erfdeel versterkend;
- 11 in dat land zette uw kudde zich neder,
dat Gij, God, in uw goedheid voor
degeen die verdrukt was bereid had.
- 12 De Heer heeft toen zijn bevel gegeven,
groot was de schare der vrouwen
die de goede tijding brachten:
- 13 “De vorsten met hun legers,
zij vluchten, zij vluchten!”
en zij die thuis moest blijven
mocht nu de buit verdelen.
- 14 Mocht gij maar vreedzaam tussen de schaapskooien rusten;
zijn de vleugels van duiven niet bekleed met zilver,
niet hun wieken met gouden weerschijn?
- 15 Toen de Almachtige daar vorsten uiteendreef,
toen viel er sneeuw op de Salmon.
- 16 Gij machtig gebergte, bergrug van Basan,
gebergte met toppen zo talrijk, gij bergrug van Basan,

17 gebergte met toppen zo talrijk,
wat staart gij vol afgunst
naar de berg die God zich als woning verlangde?
Ja, waarlijk, de Heer zal voor eeuwig daar wonen!

18 Strijdwagens heeft God, twee maal tienduizend,
duizenden duizendtallen;
van de Sinaï trok de Heer naar zijn heiligdom.

19 Gij zijt in de hoogte gevaren,
Gij hebt gevangenen meegevoerd,

van de mensen hebt Gij schatting gevorderd,
ook van hen die zich eerst verzetten,
om daar, Heer God, woning te maken.

20 Dag aan dag zij de Heer gezegend,
Hij die ons draagt, die God is onze bevrijding,

sela

21 die God, ons een God van verlossing;
bij God de Heer is uit de dood zelfs uitkomst.

22 Ja, God verplettert zijn haters de schedel,
de ruige kop van wie volhardt in zijn schanddaad.

23 De Heer heeft gezegd: "Ik haal terug uit Basan,
haal terug zelfs wat de zee heeft verzwolgen,

24 opdat gij uw voet in bloed moogt baden
en de tong van uw honden
van de vijand haar deel krijgt."

- 25 Nu is men getuige, God, van uw plechtige intocht,
nu voortgaat naar 't heiligdom de feestelijke stoet
van God, die mijn koning mag heten.
- 26 Zangers vooraan, muzikanten daarachter,
meisjes in 't midden, die slaan op de handtrom:
- 27 "Zegent God in koren,
Gij die aan Israëls bron zijt ontsproten!"
- 28 Daar gaat Benjamin, de jongste, voorop,
de voornaamsten van Juda in drommen,
de aanzienlijken van Zebulon, de groten van Naftali.
- 29 "Openbaar nu, o God, uw sterkte,
hoe grote dingen, God, Gij aan ons gedaan hebt!"
- 30 Ten bate van uw tempel, om Jeruzalems wille
brengen U vorsten geschenken;
- 31 daar komen de heersers van Egypte nader,
Ethiopië haast zich tot God de handen te heffen.
- 32 Ga dreigend af op het beest dat in 't riet huist,
op die bende stieren, op die kalveren van heidenen;
- vertrap die lieden, naar zilver begerig,
sla de volken uiteen die naar oorlog verlangen.
- 33 Zingt Gode toe, aardse vorstendommen,
zingt en speelt voor de Heer,
- 34 die voortrijdt door der hemelen hemel,
die bestond al vanaf den beginne;
hoor, hoe Hij zijn machtige stem doet weerklinken!

sela

- 35 Erkent dan God in zijn macht,
zijn majesteit strekt zich uit over Israël,
tot in de wolken reikt zijn sterkte.
- 36 Vreeswekkend is God uit zijn heiligdom,
Hij die Israëls God is,
- Hij geeft aan zijn volk kracht en sterkte,
God, Hij zij gezegend!

Psalm 69

1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: Een schone lelie.
Van David.*

2 Red mij, God, want het water
is mij tot de hals gestegen.

3 In grondeloos slijk verzink ik
en kan niet staande blijven.

Ik ben geraakt in diepe wateren,
door de stroming word ik meegenomen.

4 Moede ben ik van mijn roepen,
schor is mijn keel geworden,
gebroken zijn mijn ogen,
zó heb ik naar mijn God steeds uitgezien.

5 De haren op mijn hoofd in tal te boven
zijn zij die zonder grond mij haten,

genoeg om mij te breken,
— mijn belagers, trouweloos! —
wat ik nimmer stal moet ik toch wedergeven.

6 God, Gij weet van mijn dwaasheid,
mijn schuldige daden zijn U niet verborgen.

7 Maak om mij niet beschaamd wie U verwachten,
Heer der legerscharen,

stel om mij niet teleur wie U zoeken,
God van Israël.

- 8 Want om Uwentwil draag ik schande
en ligt op mijn gelaat de schaamte,
- 9 werd ik mijn broeders een vreemde,
een onbekende voor mijn moeders zonen.
- 10 Ijver voor uw woning heeft mij weg doen teren,
de smaad van wie U smaden kreeg ik te dragen.
- 11 Schreeuwde ik het uit bij mijn vasten,
dat gaf enkel aanstoot
- 12 en sloeg ik een zak om als rouwkleed,
zij wisten op mij wel een spreekwoord;
- 13 mij besprak wat daar zit in de stadspoort:
— een spotlied van drinkebroers!
- 14 Maar zelf blijf ik, Heer, tot U bidden,
tot de tijd van genade weerkomt:
- God, verhoor mij in uw grote goedheid,
in uw trouw die hulp geeft;
- 15 trek mij uit het slijk eer ik wegzink,
laat mij mijn haters ontgaan,
ontkomen aan dit diepe water.
- 16 Laat de watervloed mij niet bedelven,
mij niet verslinden de diepte,
dat boven mij de put zijn mond niet toesluit.
- 17 Geef mij antwoord, Heer, want rijk is uw goedheid,
zie naar mij om in uw oneindig erbarmen,

- 18 verberg niet uw Gelaat voor uw dienstknecht;
beangst ben ik, — geef mij spoedig antwoord!
- 19 Sta mijn leven bij, wees mijn lossen,
ten spijt van mijn haters, bevrijd mij!
- 20 Gij, Gij kent mijn smaad, mijn schaamte, mijn schande;
Gij doorschouwt wie mij benauwen.
- 21 De smaad heeft mij het hart gebroken,
doodziek bleef ik achter.
- Ik wachtte op deernis: niemand!
Op troosters: ik heb ze niet gevonden.
- 22 Ze deden vergif in mijn voedsel,
gaven mij azijn toen ik dorst had.
- 23 Hen brenge ten val hun eigen tafel
als valstrik in hun onverletheid,
- 24 laat het licht in hun ogen uitgaan,
verlam hun voor altijd de heupen,
- 25 stort over hen uit uw gramschap,
laat uw vurige woede hen grijpen!
- 26 Moge hun kamp verlaten liggen,
laat in hun tenten geen mens meer wonen,
- 27 want zij vervolgen één door U geslagen,
zij maken het leed nog zwaarder
van hen die door U gewond zijn.

- 28 Wil daarom bij hun schuld ook deze voegen,
laat hen bij U geen vrijspraak vinden;
- 29 delg hen uit het boek des levens,
zodat zij met de vromen niet meer staan ingeschreven.
- 30 Al ben ik ellendig, vol treurnis,
uw hulp, God, zal mij beschermen!
- 31 Dan loof ik Gods Naam met een lofzang,
zing van zijn grootheid een danklied;
- 32 dat zal de Heer boven een rund behagen,
een offerstier met hoeven en horens.
- 33 Dat zien de verdrukten met vreugde,
gij die God zoekt, uw hart zal herleven,
- 34 want de Heer leent het oor aan de armen,
Hij veracht niet de zijnen in boeien.
- 35 Laat hemel en aarde Hem loven,
de zeeën en al wat daar wemelt,
- 36 want God zal Sion verlossen,
herbouwen zal Hij Juda's steden,
- 37 opdat zij daar wonen in volle rechten,
het kroost van zijn knechten het land beërve;
- wie zijn Naam in liefde vereren,
in dit land maken zij woning.

Psalm 70

1 *Voor de koorleider. Van David. Bij het gedenkoffer.*

2 Kom, o God, mij verlossen,
Heer, kom mij spoedig helpen.

3 Laat hen schande en beschaming treffen
die het hebben voorzien op mijn leven.

Laat terugdeinzen en te schande worden
zij die voor mij onheil begeren,

4 Laat smadelijk de aftocht blazen
die schateren: "Goed zo, goed zo!",

5 maar mogen zij jubelen en zich in U verblijden,
allen die U zoeken,
en bestendig zeggen: "Groot is God!"
die uw heil beminnen.

6 Al ben ik ellendig en arm,
— God, kom mij haastig bijstaan! —
Gij zijt mijn hulp, mijn bevrijder,
Heer, laat niet op U wachten!

Psalm 71

- 1 Bij U, o Heer, zoek ik toevlucht,
laat mij niet voor altijd beschaamd staan.
- 2 Gij, in uw gerechtigheid, red mij, geef mij uitkomst,
neig tot mij uw oor en verhoor mij,
- 3 wees mij een rots, een vesting,
waarheen ik altijd kan komen,

die Gij beschikt tot mijn redding,
mijn rots en mijn schutse, die Gij zijt.
- 4 God, bevrijd mij uit de greep van de boze,
uit de klauwen van wie vals en wreed zijn,
- 5 want Gij waart steeds mijn verwachting,
Heer God, mijn betrouwen vanaf mijn jonge jaren.
- 6 Bij U was ik al in de moederschoot veilig,
toen zij mij droeg waart Gij al mijn helper,
nog steeds geldt U mijn lofzang.
- 7 Ik was een mirakel voor velen,
zo waart Gij mijn machtige toevlucht!
- 8 Vervuld was mijn mond van uw loflied,
de ganse dag vol van uw luister.
- 9 Verwerp mij dan niet, nu ik oud ben,
nu mijn kracht vergaat, laat mij niet vallen.

- 10 Zij spreken van mij, zij die mij haten,
die mijn leven belagen gaan samen te rade
- 11 en zeggen: "God heeft hem verlaten;
vervolgt hem en grijpt hem, nu geen mens hem bijstaat!"
- 12 God, blijf mij niet verre,
mijn God, haast U mij te helpen;
- 13 laten vergaan van schaamte
zij die mij naar het leven staan.
- 14 Maar ik, ik blijf steeds hopen
dat ik eens weer uw lof mag verhogen,
- 15 dat mijn mond van uw recht mag vertellen,
heel de dag door van uw heil verhalen,
dat ik nooit geheel kan beseffen,
- 16 en uitspreek de daden van Hem, God de Heer,
vermeld uw gerechtigheid, — alleen de uwe!
- 17 Gij hebt mij, God, vanaf mijn jeugd onderwezen
en nog verhaal ik uw wonderen.
- 18 In mijn ouderdom thans, in mijn grijsheid,
wil mij ook, God, niet begeven;
- laat mij ook dit geslacht uw kracht verhalen,
aan ieder in opkomst uw sterkte.
- 19 Uw gerechtigheid, God, reikt tot den hoge,
Gij die grote dingen gedaan hebt, wie is, God, uw gelijke?

20 Gij die mij deed zien beproevingen, talloos,
Gij schenkt mij weerom het leven:

aan de diepten der aarde
laat Gij mij weer ontsijgen.

21 Gij zult mij weer verhogen,
Gij wendt U toe en schenkt mij vertroosting,

22 dan mag ik U weer met harpspel prijzen,
mijn God, om uw getrouwheid,

23 voor U bij de citer psalmen zingen,
o heilige Israëls;

dan juichen mijn lippen,
als ik voor U een psalm zing,
om mijn leven, dat Gij verlost hebt.

24 Ook zal mijn tong elke dag van uw recht gewagen,
als zij beschaamd en te schande worden
die mijn val begeren.

Psalm 72

1 *Van Salomo.*

Vertrouw, o God, de koning uw recht toe,
uw gerechtigheid aan een kind des konings:

2 hij zal uw volk rechtmatig richten
en uw verdrukten recht doen.

3 Dan brengt aan het volk het gebergte vrede
en de heuvelen ware gerechtigheid.

4 Hij geeft de geringsten van 't volk wat hun toekomst,
hij is het heil van de kinderen der armen,
maar hun verdrukker, die zal hij neerslaan!

5 Hij leve, zolang de zon zal schijnen
en zolang er de maan is, van geslacht op geslacht,

6 hij zal zijn als de regen, die daalt op het grasland,
als regens in 't voorjaar, die het land besproeien.

7 De rechtvaardigheid komt tot bloei in zijn dagen,
vrede alom, tot de maan niet meer zijn zal.

8 Een rijk van zee tot zee beheerst hij,
van de Stroom tot de einden der aarde;

9 voor hem moet het woestijnvolk buigen,
zijn vijanden, tot in het stof vernederd.

- 10 Vorsten van Tarsis, van verre kusten,
zij komen geschenken hem brengen,
de koningen van Saba en Seba,
die moeten hem cijns betalen;
- 11 alle vorsten werpen voor hem zich neder,
hem zijn alle volken dienstbaar.
- 12 Immers, hij redt de arme die steun vraagt,
de verdrukte, die geheel alleen staat;
- 13 hij trekt zich het lot aan van wie weerloos gebrek lijdt,
hij redt de geringen het leven,
- 14 hij verlost hun bestaan uit geweld en verdrukking;
hun bloed, — 't is in zijn ogen kostbaar!
- 15 Hij leve! Hij mag van Seba's goud ontvangen,
bestendig wordt voor hem gebeden;
elke dag weer gewordt hem zegen.
- 16 Een weelde van koren zij in het land,
het gedijde tot aan de kam van de bergen,
op de Libanon bloeie zijn oogst,
ontspruitend als gras aan de aarde.
- 17 Zijn naam zij eeuwig
en zette zich voort, zolang de zon bestaan zal;
- men mag zich met hem gezegend weten,
dat alle volken hem zalig prijzen!

19 Gezegend de Heer, de God van Israël,
ja, Hij alleen doet wonderen,

gezegend voor altoos de Naam zijner glorie,
en heel de aarde zij vol van zijn luister. Amen, ja, amen!

20 *De gebeden van David, de Zoon van Isai, zijn ten einde.*

Het derde boek der psalmen

Psalm 73

1 *Een psalm van Asaf.*

Ja, goed is God voor Israël,
voor degenen die rein van hart zijn.

2 Maar mijn voeten waren haast gestruikeld,
mijn schreden waren bijna uitgedleden,

3 want ik was op de bozen afgunstig,
toen ik zag hoe goed het ging met de bozen:

4 voor hen bestaan er geen kwalen,
gezond en weldoorvoed is hun lichaam,

5 zij kennen geen zorgen als ieder ander,
zij worden niet als een gewoon mens getroffen.

6 Hoogmoed is dan ook hun halssnoer,
wreedheid omhult hen als een mantel;

7 uit het vet puilen hun ogen
hun hart loopt van eigendunk over,

8 ze spotten, hun taal is boosaardig,
ze spreken op hoge toon van verdrukking;

9 ze doen of hun mond de hemel gelijk is
en hun tong gaat tekeer op aarde.

10 Zo maken zij dat mijn volk hen naloopt
en bij hen niets verkeerd kan ontdekken.

- 11 Ze zeggen: "Hoe zou God dit merken?
Bestaat er wel iets dat Hem daarboven kan schelen?"
- 12 Ja, zó zijn nu de goddelozen,
nooit hebben ze zorgen
en ze worden steeds maar rijker.
- 13 't Was nergens goed voor,
dat ik mijn hart onbesmet hield,
dat ik in onschuld mijn handen waste;
- 14 heel de dag door moet ik kwelling ervaren,
elke morgen krijg ik weer een bestraffing.
- 15 Maar had ik gedacht: "Ik ga ook maar zo spreken",
ja, dàn was ik echt een verrader geweest
van wie bij de stam uwer kinderen horen.
- 16 Het liet me niet los, ik kon het niet begrijpen,
het stond mij steeds als een kwelling voor ogen,
- 17 totdat ik Gods heiligdom mocht betreden
en inzien hoe zij aan hun einde komen.
- 18 Ja, Gij zet hen daar waar 't gevaarlijk te gaan is,
tot puin doet Gij hen vervallen;
- 19 in één ogenblik blijft er niets van hen over,
verdwenen zijn ze, — een vreselijk einde!
- 20 Heer, als een droom bij 't ontwaken,
zo schudt Gij hun beeld van U af als Gij opstaat.

- 21 Mijn hart was verbitterd,
het stak mij van binnen,
- 22 een dwaas was ik, één zonder inzicht,
voor U als een beest zonder rede
- 23 en toch ben ik voor altijd bij U,
bij de rechterhand hebt Gij mij genomen,
- 24 Gij geeft door uw raad mij leiding
en later neemt Gij mij op in heerlijkheid.
- 25 Wie heb ik nog meer in de hemel?
Buiten U heb ik geen verlangen op aarde;
- 26 zouden mijn lichaam en hart ook bezwijken,
de rots van mijn hart, mijn erfdeel,
dat is God voor altijd.
- 27 Ja, teloor gaan wie verre van U zijn,
Gij verdelt wie schandelijk U in de steek laat,
- 28 maar mij is het goed te toeven
daar waar God nabij is;

ik stel op de Here God mijn vertrouwen
om te vertellen van al uw daden.

Psalm 74

1 *Een compositie van Asaf.*

Waarom, o God, blijft Gij
voor altijd maar verwerpen,
smeult uw toornen voort
tegen de schapen die zijn in uw hoede?

2 Gedenk uw gemeente, eertijds door U verworven,
door U verlost als de stam U tot erfdeel,
de Sionsberg, alwaar
Gij uw woning hebt gevestigd.

3 Richt uw schreden daar
waar het puin ligt, onafzienbaar,
waar de vijand alles vernield heeft
in uw heiligdom.

4 Zij die U haten, joelden
in uw woonstee, zo heilig,
en plantten daar als tekenen
hun eigen krijgsbanieren.

5 Het leek wel of iemand zijn bijl hief
en op hakhout neer liet komen,

6 zó sloegen ze al het snijwerk
met bijl en moker aan splinters.

7 Uw heiligdom hebben zij
daarna in brand gestoken
en het huis van uw Naam
tot de grond ontheiligd.

- 8 Ze zeiden bij zichzelf:
"Nu gaan we alles vernielen!"
en gingen elke plaats Gods
die er is in het land verbranden.
- 9 Onze tekenen krijgen wij niet meer te zien,
er is geen profeet meer over
en niemand is er onder ons
die zeggen kan hoelang nog ...
- 10 Ja, hoelang nog, o God,
moet de hoon der verdrukkers duren?
Zal de vijand uw Naam
altijd maar door beschimpen?
- 11 Waarom houdt Gij uw hand terug,
uw rechterhand in uw kleed verborgen?
- 12 Toch is God van oudsher mijn koning,
die daden van redding volvoert hier op aarde.
- 13 Gij zijt het die de zee
door uw sterkte hebt gespleten,
en de schedels van draken
hebt Gij op het water verbrijzeld.
- 14 Gij zijt het die Leviatan
de koppen hebt vermorzeld
en hem aan wat de woestijn bevolkt
als voedsel hebt gegeven.

- 15 Gij zijt degeen die bron en beek
eenmaal hebt doen ontspringen.
Gij zijt het die rivieren hebt drooggelegd
die voordien gestadig stroomden.
- 16 De dag is van U,
U behoort ook de nacht toe,
Gij zijt het die licht
en zon hebt vastgesteld.
- 17 Gij zijt het die alle grenzen
van 't aardrijk hebt afgebakend,
zomer en winter,
Gij hebt ze geschapen!
- 18 Wees hieraan gedachtig, Heer,
de vijand beschimpt U,
een volk van verdwaasden
dat uw Naam door het slijk haalt!
- 19 Lever de ziel van uw tortelduif
niet uit aan de wilde beesten,
wil niet voor immer vergeten
het bestaan der geringen, zij zijn toch de uwen!
- 20 Maar houd Gij uw aandacht
op het verbond gevestigd,
want daar waar het duister is in het land,
daar schuilt alom verdrukking.
- 21 Laat geen die onderdrukt wordt
beschaamd bij U moeten heengaan,
maar laat wie ellendig en arm zijn
uw Naam mogen prijzen.

22 Verhef U toch, o God,
neem Gij uw zaak in handen,
gedenk de smaad die verdwaasden
U heel de dag door aandoen!

23 Vergeet niet hoe tekeer gaan
degenen die U weerstreven,
hoe het geraas gedurig opklinkt
van hen die tegen U opstaan!

Psalm 75

- 1 Voor de koorleider. Op de wijze van: Verderf niet.
Een psalm van Asaf. Een lied.
- 2 Wij loven U, o God, wij loven,
wij roepen uw Naam aan, vertellen uw wonderen.
- 3 “Acht Ik de tijd gekomen,
dan zal Ik rechtmatig richten!
- 4 Als de aarde wankelt met al haar bewoners,
ben Ik degeen die haar zuilen vastzet. *sela*
- 5 Ik spreek tot de trotsen: Weest niet hovaardig,
en tot de bozen: Heft niet de hoorn op,
- 6 heft uw hoorn niet op naar den hoge
en sla geen halsstarrige taal uit!”
- 7 Want noch uit het oosten, noch uit het westen,
niet uit woestijn of gebergte,
- 8 maar slechts van God komt het oordeel;
Hij vernedert de één en de ander verhoogt Hij.
- 9 In de hand van de Heer is een beker,
daarin bruist de wijn, een bedwelmend mengsel;
- die schenkt Hij uit, met droesem en al
en elk die op aard niet wil deugen
moet die tot de bodem drinken.

- 10 Maar ik zal dit telkens verkondigen,
een psalm wil ik zingen voor de God van Jakob;
- 11 ik houw af alle horens der bozen,
dan worden verhoogd des rechtvaardigen hoornen!

Psalm 76

1 Voor de koorleider. Bij snarenspeel. Een psalm van Asaf. Een lied.

2 In Juda heeft God zich doen kennen,
zijn Naam werd groot in Israël,

3 Hij had zijn tent in Salem
en op de Sion zijn woning:

4 daar heeft Hij gebroken de vurige pijlen,
schild en zwaard en krijgstuig.

sela

5 Hoe stralend zijt Gij, hoe heerlijk,
vanaf het gebergte dat eeuwig zijn zal;

6 hovaardigen werden zelf geplunderd,
— zij waren in slaap verzonken —,
geen van die helden kon zijn kracht nog hervinden,

7 Door uw dreigen, o God van Jakob,
raakten verlamd zowel wagens als paarden.

8 Gij zijt vervaarlijk zoals Gij zijt,
wie houdt zich staande
voor uw Aanschijn, wanneer uw toorn is ontstoken?

9 Toen Gij uit de hemel het vonnis deed horen,
verstilde de aarde in vreze,

10 toen God zich verhief ten gerichte
om al wie op aarde verdrukt wordt te redden.

sela

- 11 Ja, het mensdom, al gaat het tekeer, moet U loven,
de rest der rebellen, die slaat Gij in boeien.
- 12 Doet geloften en kwijt ze de Heer die uw God is;
gij allen die rondom Hem woont,
brengt uw gaven aan Hem, de gevreesde,
- 13 die vorsten de trotse moed doet ontzinken,
geducht als Hij is voor wie heersen op aarde.

Psalm 77

1 Voor de koorleider. Voor Jedutun. Een psalm van Asaf.

2 Mijn stem stijgt tot God, die ik aanroep,
mijn stem stijgt tot God, dat Hij naar mij luistert.

3 Op de dag dat 't mij bang is, zoek ik de Heer,
in de nacht houd ik mijn hand gestrekt,
zij wordt niet moede,
mijn ziel wil zich anders niet laten troosten.

4 Denk ik aan God, dan kan ik slechts kreunen,
wanneer ik peins, raakt mijn geest terneergeslagen. *sela*

5 Gij laat mijn ogen de slaap niet vinden,
'k breng geen woord meer uit van ontzetting.

6 Ik denk terug aan vroeger dagen,
ben lang vervlogen jaren indachtig,

7 bij mijzelf, in de nacht, overweeg ik,
ik peins en mijn geest blijft maar vragen:

8 "Zal de Heer dan voor immer verstoten,
nooit meer genadig wezen?"

9 Is het voor altijd gedaan met zijn goedheid?
Aan wat Hij beloofde, van geslacht op geslacht,
is daaraan nu een eind gekomen?

10 Is God vergeten zijn liefde te tonen,
of heeft Hij zijn erbarmen
in gramschap dichtgeslagen?" *sela*

- 11 Ik kan alleen nog maar zeggen,
hoezeer het mij pijn doet:
“Des Allerhoogsten rechterhand
is niet langer dezelfde ...”
- 12 Opnieuw wil ik 's Heren daden gedenken,
uw wonderen van vroeger nagaan,
- 13 al uw werken in gedachten nemen
en al wat Gij hebt gedaan overwegen.
- 14 God, uw weg is een heilige;
wie is een god, als God zo grootmachtig?
- 15 Gij zijt de God die wonderen tot stand brengt,
die uw macht bij de volken deed kennen,
- 16 die met eigen arm uw volk verlost hebt,
de zonen van Jakob en Jozef.
- 17 Toen U, God, de wateren ontwaarden,
toen de wateren U ontwaarden,

werden zij door huiver bevangen,
de diepten zelfs, zij beefden.
- 18 De wolken stortten water uit,
de hemel deed de donder weerklinken,
uw schichten schoten naar alle kanten.
- 19 Voort rolde 't gedreun van uw donder,
bliksems verlichtten de wereld,
de aarde schudde en schokte.

sela

- 20 Uw weg voerde dwars door de zee,
uw pad door 't geweldige water,
maar uw sporen bleven onzichtbaar.
- 21 Gij hebt uw volk geleid als een kudde
door de hand van Mozes en Aaron.

Psalm 78

1 *Een compositie van Asaf.*

Luister, mijn volk, naar mijn lering,
schenk aan mijn uitspraken aandacht,

2 mijn mond doe ik open tot wijze lessen,
'k zal geheimen van vroeger ontsluiten.

3 Wat ons ter ore kwam, hetgeen wij weten,
wat onze vaders ons vertelden,

4 dat zullen wij niet aan hun zonen onthouden,
het komend geslacht verhalend

van des Heren roemrijke daden,
van zijn kracht en de wonderen die Hij gedaan heeft.

5 Een getuigenis heeft Hij in Jakob gegeven,
Hij stelde een wet in Israël

en legde aan onze vaders de plicht op
om die aan hun kinderen te leren,

6 opdat het volgend geslacht die zou kennen
en de kinderen, daaruit geboren,

als zij in hun plaats zullen treden
hùn kinderen daarvan weer zouden vertellen.

7 Ook die moeten immers uitzien naar God,
Gods handelen nimmer vergeten,
maar zijn geboden bewaren

- 8 en zó niet worden als hun vaders waren:
een geslacht vol verzet en opstand,

een geslacht dat onbestendig van hart was,
met een geest die God niet trouw bleef.
- 9 Efraïms zonen: vaardige schutters,
maar zij vluchtten, toen de strijd eenmaal dáár was.
- 10 Zij bewaarden Gods verbond niet
en wilden naar zijn wet niet wandelen;
- 11 ze waren zijn daden vergeten
en de wonderen die Hij hun getoond had:
- 12 wonderdaden, voor hun vaders zichtbaar,
die Hij deed in Egypte, in de streken van Soan.
- 13 Hij kliefde de zee en liet hen er door gaan,
terwijl Hij het water als een dam tot staan bracht,
- 14 Hij ging hun voor in een wolk als het dag was
en bij nacht in vurig schijnsel,
- 15 Hij spleet in de woestijn het gesteente,
gaf hun in overvloed water te drinken;
- 16 uit de rots deed Hij beken ontspringen
en water vlieten bij stromen.
- 17 Maar zij gingen voort tegen Hem te zondigen,
in de woestijn de Allerhoogste te tarten;

- 18 zij stelden God op de proef in gedachten
door begerig om voedsel te vragen.
- 19 Zij lasterden God, ze zeiden:
"Kan God in de woestijn ons een tafel soms dekken?"
- 20 Zeker, Hij sloeg op de rots en er vloeide wel water,
er begonnen zelfs beken te stromen,

maar zal Hij ook brood kunnen geven
en vlees aan zijn volk verstrekken?"
- 21 Dit hoorde de Heer en Hij werd verbolgen;
er ontbrandde een vuur tegen Jakob,
daar verhief zich zijn toorn tegen Israël,
- 22 dat immers in God niet geloofde
en op zijn heil niet vertrouwde.
- 23 Toen gebod Hij de wolken daarboven,
Hij zette de poorten des hemels open
- 24 en liet manna tot spijs op hen regenen,
koren uit de hemel heeft Hij hun gegeven;
- 25 brood voor de engelen kreeg de mens te eten,
leeftocht zond Hij hun toe, zo veel ze maar wilden!
- 26 De oostenwind liet Hij los aan de hemel,
deed met kracht de zuidenwind waaien
- 27 en het regende vlees op hen neer, of het stof was,
gevederde vogels, als het zeezand zo talrijk.

28 Hij liet ze midden in de legerplaats landen,
overall in het rond bij hun tenten.

29 Zij aten en werden ten volle verzadigd,
Hij had hun verschaft wat zij wensten.

30 Maar nauwelijks was hun begeerte gestild,

— ze hadden de mond nog vol eten —,

31 of daar stortte zich op hen Gods gramschap,

treffend wie bij hen het meest welgedaan was:
zo sloeg Hij neer de bloem van Israël.

32 Ze zondigden ondanks dit alles maar verder
en wilden niet op zijn wonderen vertrouwen.

33 Toen liet Hij in rook hun dagen opgaan,
verglijden in wanhoop hun jaren.

34 't Was wanneer Hij hen sloeg, dat zij naar Hem vroegen,
dat zij zich bekeerden en God weer zochten,

35 dat zij weer wisten, dat God hun rots was,
God, de Allerhoogste, hun Losser.

36 Maar ook dan gaf hun mond Hem slechts mooie woorden
en bleven zij Hem met hun tong bedriegen,

37 want hun hart was niet altijd waar Hij was;
zij wilden zijn verbond niet trouw zijn.

38 Maar Hij, in zijn erbarming, verzoende
wat zij misdreven, Hij wilde hen niet verdelgen,

maar wendde telkens zijn toorn af
en deed niet zijn volle gramschap woeden;

- 39 “Het zijn toch maar mensen”, zo dacht Hij,
“een ademtucht, die gaat en niet weerkeert.”
- 40 Hoe vaak hebben zij Hem in de woestijn nog verbitterd
en tergden zij Hem in de steppe,
- 41 telkens opnieuw God beproevend
krenkten zij de Heilige Israëls.
- 42 Zij waren niet zijn sterkte indachtig,
de dag dat Hij hen van de vijand verlostte,
- 43 hoe Hij in Egypte tekenen stelde,
zijn wondere daden in de streken van Soan;
- 44 hun Nijlstroom had Hij in bloed veranderd,
Hij maakte hun rivieren ondrinkbaar,
- 45 steekvliegen zond Hij, die hun bloed kwamen zuigen,
kikvorsen, die hen te gronde richtten,
- 46 hun oogst gaf Hij prijs aan de sprinkhaan,
aan die vernielde heel hun voorraad,
- 47 Hij verwoestte met hagel hun wijnstok,
door de ijzel hun vijgenbomen,
- 48 ook hun vee gaf Hij aan het noodweer over,
aan de vurige bliksem hun kudde.

- 49 Hij stuurde zijn brandende toorn op hen af,
gramschap, angstwekkende woede,
een schare van onheilsboden;
- 50 Hij liet zijn toorn nu de vrije loop,
Hij ontzegde de dood niet hun leven,
maar gaf het aan de pest in handen.
- 51 Zo sloeg Hij elke oudste zoon in Egypte,
in de tenten van Cham de eerstverwekten.
- 52 Zijn volk liet Hij als schapen uitgaan
en voerde hen door de woestijn als een kudde,
- 53 Hij leidde hen veilig, zij hadden niets te vrezen,
want de zee had hun vijand verzwolgen.
- 54 Toen bracht Hij hen binnen zijn heilige grenzen,
naar de berg die zijn rechterhand had verworven;
- 55 volken verdreef Hij voor hen,
— Hij mat hun dit land toe als erfdeel —,
liet door Israëls stammen hun tenten bewonen.
- 56 Nochtans verzochten zij, tartten zij God, de Allerhoogste
en wilden zich aan zijn wetten niet houden.
- 57 Zij werden afvallig, ontrouw,
zoals eertijds hun vaders waren,
zij faalden, zoals een boog doet
waarop men niet meer kan vertrouwen.
- 58 Zij daagden Hem uit met hun offerterpen,
zij wekten zijn naijver op met hun beelden;

- 59 toen God daarvan hoorde, werd Hij diep verontwaardigd
en begon van Israël afschuw te krijgen.
- 60 Toen verwierp Hij zijn woning in Silo,
waar Hij bij de mensen zijn tent had.
- 61 Zijn Arke liet Hij aan de ballingschap over,
wat zijn glorie was aan de macht van de vijand,
- 62 zijn volk gaf Hij aan het zwaard prijs,
Hij was op zijn erfdeel verbolgen.
- 63 Vuur verteerde hun jonge mannen,
men zong voor hun dochters niet langer het bruidslied,
- 64 hun priesterschap werd neergesabeld,
hun weduwen hadden voor de smart zelfs geen tranen.
- 65 Toen ontwaakte de Heer, als had Hij geslapen,
als een krijgsman die door de wijn was beneveld.
- 66 Van achter viel Hij aan op zijn haters,
hen beladend met eeuwige schande.
- 67 Doch Hij verwierp de tent van Jozef,
ging voorbij aan de stam van Efraïm;
- 68 't was Juda's stam die Hij uitkoos,
de Sionsberg die Hij liefhad,
- 69 waar Hij zijn heiligdom hemelhoog bouwde,
vast als de aarde, voor eeuwig gegrondvest.

- 70 David, zijn dienaar, die heeft Hij verkozen,
Hij haalde hem weg bij de schaapskooi,
- 71 Hij haalde hem weg van achter de ooien
om herder te zijn over Jakob, zijn volk,
Israël, — dat was zijn erfdeel.
- 72 En hij heeft hen geweid in oprechtheid,
met vaardige handen hen leidend.

Psalm 79

1 *Een psalm van Asaf.*

Heidenen drongen, o God, in uw erfdeel,
ontwijdden uw heilige tempel,
legden in puin Jeruzalem,

2 ze gaven de lijken van uw knechten
als aas aan de vogels des hemels,
het lichaam van uw gunstgenoten
aan de wilde beesten.

3 Hun bloed werd als water vergoten
overal rondom Jeruzalem
en er was niemand om hen te begraven.

4 Tot een voorwerp van spot werden wij onze burenen,
tot smaad en schimp voor wie ons omringen.

5 Hoelang nog, Heer? Blijft Gij altijd verbolgen,
blijft als vuur uw najver branden?

6 Stort uw gramschap uit over volken
die van U geen kennis dragen,
over koninkrijken die niet uw Naam belijden,

7 want zij hebben Jakob verslonden
en verwoest de plaats waar hij thuis was.

8 Vergeld ons geen zonden van 't voorgeslacht,
laat spoedig tot ons uw erbarmen komen,
want wij zijn al te diep gezonken.

9 Help ons, God van ons heil,
omwille van uw Naam, zo heerlijk,
red ons, verzoen onze zonden,
om de Naam waarmee Gij gekend zijt.

10 Waarom mogen de heidenen zeggen:
“Die God van hen, waar blijft Hij?”

Laat de heidenen ondervinden,
vlak voor onze ogen,
de wraak voor het bloed door uw dienaars vergoten.

11 Laat het kermen van wie zijn gevangen
voor uw Aanschijn komen,
verlos, want sterk is uw arm,
hen die al kinderen des doods zijn.

12 Werp zevenvoud in de schoot onzer bureu
de smaad, Heer, waarmee zij U smaadden

13 en wij, die uw volk zijn, de schapen die Gij weidt,
wij zullen U eeuwig danken,
van geslacht tot geslacht uw lof verkondigen.

Psalm 80

1 *Voor de koorleider. Op de wijze van: Een schone lelie is het getuigenis. Een psalm van Asaf.*

Herder van Israël, neig uw oor,

2 Gij die Jozef leidt als schapen,
die troont op de cherubim, verschijn in luister.

3 Voor Efraïm, Benjamin, Manasse tevens,
wek op uw macht en kom ons ter redding.

4 O God, herstel ons, laat uw Aanschijn ons lichten,
opdat wij behouden worden.

5 Hoelang, Heer, God van de machten,
blijft Gij bij 't gebed van uw volk nog toornen?

6 Gij hebt hen gespijzigd met brood van tranen,
hen overmaat van tranen doen drinken.

7 Onze naburen laat Gij om ons twisten,
onze vijanden de spot met ons drijven.

8 O God van de machten, herstel ons,
laat uw Aanschijn ons lichten,
opdat wij behouden worden.

9 Een wijnstok in Egypte, die hebt Gij uitgegraven;
Gij hebt volken verdreven om hem hier te planten.

10 Gij hebt de grond voor hem toebereid,
zodat hij wortels maakte en het land vervulde;

- 11 met zijn schaduw bedekte hij bergen,
met zijn twijgen geweldige ceders,
- 12 tot de zee toe reikten zijn takken
en tot de Rivier zijn loten.
- 13 Waarom moest Gij zijn omheining verwoesten,
zodat elk die nu langskomt kan plukken,
- 14 het wilde zwijn uit het woud hem omwoelt
en de dieren van 't veld aan hem knagen?
- 15 O God van de machten, keer toch weder,
zie neer uit de hemel en sla het gade,
strek uw zorg toch weer uit naar deze wijnstok,
- 16 de loot die uw rechterhand plantte,
de zoon die Gij U grootbracht!
- 17 Die hem als afval met vuur verbrandden,
zij vergaan voor uw dreigende aanblik;
- 18 laat uw bescherming op uw gunsteling rusten,
op het mensenkind, dat Gij hebt grootgebracht.
- 19 Nooit zullen wij van U meer wijken,
doe ons herleven en wij roepen uw Naam aan.
- 20 Heer, God van de machten, herstel ons,
laat uw Aanschijn ons lichten,
opdat wij behouden worden.

Psalm 81

1 Voor de koorleider. Op de wijze van: De wijnpersen. Van Asaf.

2 Jubelt voor God, onze sterkte,
juicht voor de God van Jakob,

3 stemt een zang aan, laat de tamboerijnen klinken,
de lieflijke luit en het psalter.

4 Steekt de bazuin als het nieuwe maan is,
bij volle maan, voor onze feestdag,

5 want dit is een regel voor Israël,
een wet is dit, van de God van Jakob.

6 Een getuigenis maakte Hij dit bij Jozef,
bij diens uittocht uit het land Egypte.

Ik hoorde een spreken dat mij onbekend was:

7 “Ik neem de last van zijn schouder,

zijn handen worden vrij van de draagkorf.

8 Toen gij riep in benauwdheid bracht Ik u uitkomst;

omhuld door de donder gaf Ik u antwoord,
Ik beproefde u bij Meriba's wateren.

sela

9 Hoor toe, mijn volk, Ik ga u betuigen,
mocht gij, Israël, naar Mij toch horen!

10 Onder u zal geen god zijn van elders,
gij zult u voor geen vreemde godheid buigen.

- 11 Ik, de Heer, ben uw God,
die u leidde, weg uit Egypte.
Doe open uw mond, en Ik zal hem vullen.
- 12 Maar mijn volk wou naar Mij niet horen,
Israël wilde niets van Mij weten,
- 13 dus liet Ik hen aan hun verstoktheid over
om hun eigen begeerten te volgen.
- 14 Ach, wilde mijn volk naar Mij horen,
wilde Israël gaan langs mijn paden,
- 15 hoe spoedig had ik hun vijand doen buigen,
had mijn hand hun belagers doen keren!
- 16 Die haters des Heren, kruipend
zouden zij hulde Hem brengen,
hun uur had voor altijd geslagen.
- 17 Ik had u gevoed met de bloem der tarwe,
ja, met honing uit de rots had Ik u verzadigd!"

Psalm 82

1 *Een psalm van Asaf.*

God staat daar waar de goden vergaderd zijn,
Hij houdt gericht temidden der goden:

2 “Hoelang nog spreekt gij recht in onrecht,
bewijst gij de schuldige gunsten?

sela

3 Treedt op voor wie zwak en verweesd is,
maakt dat de geringe, de arme zijn recht krijgt,

4 bevrijdt degeen die berooid en misdeeld is,
redt hem uit de hand van wie kwaad doet.”

5 Nergens weten zij van,
zij tonen geen enkel inzicht,
zij volgen hun eigen, duistere wegen;
zó wankelt heel de grondslag der wereld.

6 Ik heb wel gezegd: “Gij zijt goden,
ja zonen van de Hoogste, gij allen,

7 nochtans komt gij te sterven als mensen,
als één van de vorsten te vallen!”

8 Sta op, o God, richt over 't aardrijk,
want uw eigendom zijn alle volken.

Psalm 83

- 1 *Een lied. Een psalm van Asaf.*
- 2 God, blijf Gij niet zwijgen,
houd U niet stil, blijf niet werkeloos toezien,
- 3 want zie, hoe uw vijanden tieren,
uw haters steken het hoofd op.
- 4 Zij beramen tegen uw volk een aanslag,
spannen samen tegen wie uw bescherming genieten;
- 5 ze zeggen: "Welaan, we gaan ze verdelgen,
zodat dit volk niet langer bestaan zal
en geen mens meer aan Israëls naam zal denken!"
- 6 Ja, eensgezind smeedden zij plannen,
U gold het verbond dat zij sloten,
- 7 het tentenvolk van Edom, de Ismaëlieten,
Moab en de zonen van Hagar,
- 8 Gebal, Ammon en Amalek,
Filistea met hen die wonen in Tyrus;
- 9 zelfs Assur kiest hun zijde
en ondersteunt Lots zonen.
- 10 Handel met hen als met Midjan,
als met Sisera, zoals het Jabin
aan de beek Kison vergaan is,

- 11 die werden vernietigd bij Endor,
zij werden tot mest voor de aarde.
- 12 Doe met hun aanzienlijken als met Oreb en Zeëb,
met al hun vorsten zó
als met Zebach en Salmunna geschied is,
- 13 die zeiden: “Wij willen beslag gaan leggen
op Gods weidegronden.”
- 14 Mijn God, wil tot wervelend stof hen maken,
als kaf, in de wind verwaaiend.
- 15 Als een vuur, het woud verzengend,
als een brand, die de bergen blakert,
- 16 wil zó met uw storm hen vervolgen
en met uw wervelwind hen in verwarring brengen.
- 17 Bedek hun verschijning met schande,
opdat zij, Heer, naar uw Naam gaan vragen.
- 18 Maak hen voor altijd beschaamd en verbijsterd,
doe hen een smadelijk einde vinden,
- 19 opdat men beseft, dat Gij alleen,
Gij die de Naam draagt van HERE,
de Hoogste zijt, alom op aarde!

Psalm 84

1 Voor de koorleider. Op de wijze van: De wijnpersen.
Van de Korachieten. Een psalm.

2 Hoe dierbaar uw verheven woning,
Heer van de hemelse machten!

3 Al wat ik ben verlangt,
ja, brandt van verlangen naar des Heren hoven;
mijn hart en heel mijn wezen
roepen áán de God des levens.

4 Zelfs vindt de mus een woning,
de zwaluw als nest zich bereid,
waar zij haar jongen mag bergen:

uw altaren, Heer van de machten,
Gij die mijn Koning, mijn God zijt!

5 Gelukkig wie uw huis bewonen,
daar zij U steeds mogen loven!

sela

6 Gelukkig degenen die in U hun sterkte vinden;
hun hart wijst hun gebaande wegen.

7 Als zulken gaan door 't dorre laagland
maakt Hij het tot een oord van bronnen,
dat ook de vroege regen weldadig wil besproeien.

8 Zo is van kracht naar kracht hun voortgang
en eens verschijnen zij voor God op Sion.

9 Heer, God van de machten, hoor naar mijn bidden,
neig toch uw oor, God van Jakob!

sela

10 Gij die ons beveiligt, God, zie neder,
aanschouw het gelaat van uw gezalfde.

11 Eén enkele dag in uw hoven
is meer waard dan duizend elders;

nog liever staan aan de drempel
dáár, in het huis van mijn God,
dan wonen in de tenten der zonde.

12 Is Hij niet een zon en een schild, God de Heer,
de Heer, die gunst en eer wil schenken,

die hun het goede niet weigert
die in oprechtheid voortgaan?

13 Heer van de hemelse machten,
zalig de mens die op U mag vertrouwen.

Psalm 85

1 Voor de koorleider. Van de Korachieten. Een psalm.

2 Gij hebt, o Heer, uw land begunstigd,
gekeerd hebt Gij het lot van Jakob,

3 Gij hebt het falen van uw volk verdragen,
verhuld hebt Gij het al zijn zonden;

sela

4 Gij hebt uw gramschap ingetrokken,
de gloed van uw toorn gematigd.

5 Herstel ons, God die ons heil zijt,
wil uw weerzin tegen ons doorbreken.

6 Zult Gij dan altijd maar tegen ons toornen,
van geslacht op geslacht verbolgen blijven?

7 Zult Gij ons niet opnieuw doen leven,
zodat weer uw volk zich in U mag verblijden?

8 Toon ons, Heer, uw goedheid,
laat uw verlossing weer over ons komen!

9 Ik mag horen, wat God de Heer zal zeggen;
immers, Hij zal van vrede spreken

tot zijn volk, zijn gunstgenoten,
maar laten zij niet weer in traagheid vervallen.

10 Ja, nabij is zijn heil voor hen die Hem vrezen,
zodat heerlijkheid in ons land zal wonen.

- 11 Genade en waarheid komen elkaar dan tegen,
gerechtigheid en vrede omhelzen elkander,
- 12 trouw ontkiemt aan de aarde,
gerechtigheid ziet van de hemel neder.
- 13 Daarbij geeft de Heer nog de welvaart
en ons land zal zijn vruchten dragen.
- 14 Gerechtigheid zal voor Hem uitgaan
en voorspoed zijn schreden volgen.

Psalm 86

1 *Een gebed van David.*

Heer, neig uw oor, geef mij antwoord,
want ik ben arm en behoeftig.

2 Bewaar mijn leven; ben ik niet godvrezend?
Gij, mijn God, verlos uw dienaar
die op U zijn vertrouwen vestigt.

3 Wees, o Heer, mij genadig,
want ik roep tot U zolang de dag duurt.

4 Breng in de ziel van uw dienaar blijdschap,
want naar U, Heer, doe ik mijn verlangen uitgaan.

5 Gij immers, Heer, zijt goed,
Gij zijt gezind tot vergeven
en rijk aan erbarmen voor elk die U aanroept.

6 Heer, neem mijn bidden ter ore,
sla acht op mijn stem, op mijn smeken.

7 Op de dag van mijn nood stijgt tot U mijn roepen,
want van U komt mij antwoord.

8 Geen van de goden, Heer, kan U evenaren,
niets is zó als Gij gedaan hebt.

9 Alle volken, die Gij hebt geschapen,
zij zullen eenmaal nader komen

om voor U, Heer, zich neder te buigen
en uw Naam eer te bewijzen,

- 10 want Gij zijt grootmachtig, doet wondere daden,
ja, Gij alleen, God!
- 11 Leer mij uw weg, Heer,
dat ik in uw waarheid mag wandelen;
geef mij één doel in het hart:
voor uw Naam ontzag te dragen.
- 12 Loven zal ik U, Heer mijn God, van ganser harte,
uw Naam zal ik altijd verheerlijken,
- 13 want groot jegens mij is uw goedheid,
Gij toch hebt mijn leven gered
uit het peilloze doodsrijk.
- 14 Overmoedigen zijn het, die tegen mij opstaan,
een bende geweldenaars staat mij naar 't leven,
lieden die U niet voor ogen houden,
- 15 maar Gij, Heer, zijt een God die genadig, meedogend is,
die lankmoedig, rijk aan goedheid en trouw is.
- 16 Keer U tot mij en wees mij genadig,
verleen uw dienaar uw sterkte,
verlos de zoon van uw dienstmaagd.
- 17 Doe aan mij een teken ten goede,
opdat wie mij haten tot hun schande aanschouwen,
dat Gij, Heer, mij helpt en bemoedigt.

Psalm 87

1 *Van de Korachieten. Een psalm, een lied.*

2 Wat op heilige bergen Hij stichtte,
de poorten van Sion, de Heer verkiest ze
boven al de woningen Jakobs.

3 't Is groots, o Godsstad,
hetgeen van u gezegd wordt! *sela*

4 Rahab en Babel reken Ik bij wie Mij kennen,
en zie, Filistea en Tyrus, Ethiopië tevens:
"één die daar is geboren!"

5 Ja, men zegt van Sion:
"De één voor de ander is daar geboren!" *sela*

6 Hij bevestigt haar, de Allerhoogste,
en tekent aan bij 't beschrijven der volken:
"Weer één die daar is geboren!"

7 Dan zingt eenieder het uit
en danst in den ronde:
"Bij U ontspringen al mijn bronnen!"

Psalm 88

- 1 *Een lied. Een psalm van de Korachieten. Voor de koorleider.
In smartelijke omstandigheden, bij een boetedoening.
Een compositie van Heman de Ezrachiet.*
- 2 Heer, God die mijn heil zijt,
ik roep om hulp als het dag is,
ik ben des nachts voor uw ogen.
- 3 Laat mijn gebed voor uw Aanschijn komen,
neig uw oor tot mijn klagen,
- 4 want mijn ziel is van rampen verzadigd,
mijn leven staat aan de rand van het doodsrijk.
- 5 Men beschouwt mij als één van wie ten grave dalen,
ik werd als een mens die zijn kracht heeft verloren,
- 6 ik lig al neer bij de doden,
gesneuvelden, dood en begraven, —
- Gij houdt die niet meer in gedachten,
zij zijn aan uw hand onttrokken.
- 7 Gij liet mij neer in de diepste groeve,
in oorden, duister en peilloos.
- 8 Zwaar drukt mij uw gramschap neder,
Gij overstelpt mij met al uw golven. *sela*
- 9 Gij hebt van mij vervreemd wie mij kenden,
maakte mij voor hen tot een gruwel,

10   gevangen zit ik, zal nooit meer ontkomen,
mijn oog is dof van droefheid.

Ik roep tot U, Heer, alle dagen,
naar U strek ik smekend mijn handen.

11   Zult Gij wonderen doen aan de doden,
zullen schimmen tot uw lof verrijzen?

sela

12   Wordt in het graf uw genade verkondigd,
uw trouw in dat oord waar bederf heerst?

13   Wordt uw wondere macht bekend, daar in 't duister,
uw gerechtigheid in dat land van vergeten?

14   Maar ik blijf, Heer, tot U roepen,
's ochtends vroeg komt mijn gebed al vóór U.

15   Waarom, Heer, verstoot Gij mijn leven,
houdt Gij mij uw Aanschijn verborgen?

16   Ellendig ben ik, van jongsaf aan
al door de dood getekend,
ik draag uw verschrikkingen, radeloos ben ik;

17   over mij heen woedt uw gloeiende gramschap,
't zijn uw verschrikkingen, die mij te gronde richten,

18   die heel de dag door mij als water omspoelen,
mij omgeven, van alle zijden.

19   Wie mijn vriend was, mijn naaste,
hebt Gij van mij verwijderd;
mij bekend is alleen nog het donker ...

Psalm 89

- 1 *Een compositie van Etan de Ezrachiet.*
- 2 Van 's Heren gunsten wil ik eeuwig zingen,
van geslacht tot geslacht wil ik van uw trouw
met mijn mond getuigen.
- 3 Zó luidt dan mijn woord:
"Genade wordt voor eeuwig gevestigd,
uw trouw maakt Gij vast als de hemel."
- 4 "Met hem die Ik verkoos heb Ik een verbond gesloten;
Ik zwoer aan David, mijn dienaar:
- 5 Ik maak dat uw nakroost voor eeuwig standhoudt
en grondvest uw troon van geslacht op geslacht." *sela*
- 6 De hemelen prijzen, o Heer, daarom uw wondere daden,
zo ook uw trouw de schare der heiligen,
- 7 want wie in de hemel staat gelijk aan de Heer,
wie onder de zonen der goden kan de Heer evenaren?
- 8 Ontzaglijk is God in de raad der heiligen,
geducht boven allen rondom Hem.
- 9 Heer, God der hemelse machten,
wie, Heer, is zo machtig als Gij zijt,
Gij, die door trouw wordt omgeven?
- 10 Het woeden van de zee beheerst Gij;
steigeren haar golven, Gij stilt ze.

- 11 Rahab hebt Gij verpletterd, als één die zwaar gewond was,
uw vijanden hebt Gij door uw sterke arm verdreven.
- 12 Van U is de hemel, van U ook de aarde,
Gij hebt de wereld gegrond, met al wat daarop is,
- 13 het noorden, het zuiden, Gij hebt ze geschapen,
om uw Naam jubelen Tabor en Hermon.
- 14 Een machtige arm is de uwe,
sterk is uw hand, uw rechterhand geheven,
- 15 van uw troon zijn recht en gerechtigheid grondslag,
voor uw Aanschijn uit gaan genade en waarheid.
- 16 Zalig het volk dat bekend is met het geschal der bazuinen;
zij wandelen, Heer, in het licht van uw Aanschijn,
- 17 zij verblijden zich over uw Naam, alle dagen,
door uw gerechtigheid worden zij hoog verheven,
- 18 want Gij zijt de roem van hun sterkte,
door uw gunst zult Gij onze kracht doen rijzen.
- 19 Ja, ons schild is waarlijk de Heer,
de Heilige Israëls, Hij, onze Koning!
- 20 Eens hebt Gij in een gezicht gesproken
tot wie staan in uw gunst, en zó was uw uitspraak:

“Een held heb Ik mijn bijstand geschonken,
één die Ik uitkoos uit het volk verheven;

- 21 David, mijn dienaar, hem heb Ik gevonden,
hem heb Ik gezalfd met mijn heilige olie,
- 22 hem zal mijn hand tot steun zijn,
ook zal mijn arm hem sterken;
- 23 hem overweldigt geen vijand,
geen kind van het kwaad wordt zijn verdrukker.
- 24 Wie tegen hem zijn, sla Ik neer voor zijn ogen,
wie hem haten, die vel Ik neder.
- 25 Met hem zullen zijn mijn trouw en genade,
door mijn Naam zal zijn hoorn zich heffen;
- 26 op de zee zal Ik hem de hand doen leggen
en zijn rechterhand op de stromen.
- 27 Zó mag hij Mij noemen: "Gij zijt mijn Vader,
mijn God en de rots van mijn redding."
- 28 Ja, Ik zal hem tot een eersteling stellen,
tot de hoogste van hen die heersen op aarde.
- 29 Voor altijd zal Ik hem mijn gunst bewaren,
mijn verbond zal voor hem bestendigheid kennen,
- 30 zijn nakroost zal ik doen bestaan voor eeuwig,
zijn troon als de dagen des hemels.
- 31 Doch indien zijn zonen mijn wet verlaten
en niet naar mijn geboden wandelen,

- 32 indien zij mijn voorschriften schenden
en zich aan hetgeen Ik opdraag niet houden,
- 33 dan zal Ik hun vergrijp met de roede straffen
en hun kwaad met plagen;
- 34 maar hèn zal Ik mijn gunst niet onthouden,
noch zal Ik mijn trouw verloochenen,
- 35 Ik zal mijn verbond niet schenden,
noch veranderen wat eenmaal kwam van mijn lippen.
- 36 Eens heb Ik bij mijn heiligheid een eed gezworen;
hoe zou ik mijn woord aan David breken?
- 37 Zijn nakroost zal bestaan voor eeuwig,
zijn troon zal vóór mij zijn, als de zon zo bestendig,
- 38 zo vast als de maan voor altijd,
de getuige die duurzaam staat aan de hemel!" *sela*
- 39 Doch nu verwerpt en verstoot Gij,
Gij zijt op uw gezalfde verbolgen,
- 40 Gij hebt het verbond met uw knecht teniet gedaan,
zijn kroon, ontheiligd, ter aarde geworpen.
- 41 In al zijn muren hebt Gij bressen geslagen,
geslacht hebt Gij zijn burchten.
- 42 Hem plundert nu elk die langs de weg voorbijkomt,
hij werd tot een smaad voor zijn bureu.
- 43 Zijn belagers hebt Gij de rechterhand doen heffen
en al zijn vijanden triomf doen vieren.

- 44 Het scherp van zijn zwaard hebt Gij doen wijken,
zodat hij in de strijd geen stand hield.
- 45 De scepter hebt Gij hem uit de hand geslagen
en zijn troon ter aarde geworpen;
- 46 de dagen van zijn jeugd verkortend
hebt Gij hem overladen met schande. *sela*
- 47 Hoelang nog, Heer? Blijft Gij verborgen?
Blijft als een vuur uw gramschap woeden?
- 48 Gedenk, hoe kort mijn leven slechts duurt,
hoe vergankelijk Gij hebt geschapen
al de kinderen van Adam.
- 49 Leeft er één mens die nooit de dood te zien krijgt,
die zijn leven kan redden
uit de macht van het doodsrijk? *sela*
- 50 Waar zijn, o Heer, uw gunsten van vroeger,
die Gij in uw trouw hebt aan David gezworen?
- 51 Gedenk, Heer, de smaad die uw dienaars verduren,
die ik in mij omdraag, van zo machtige volken,
- 52 waarmee, Heer, uw vijanden smaden,
smaden uw gezalfde, waar hij zijn voet zet!
- 52 Gezegend zij de Heer voor eeuwig.
Amen, ja, amen.

Het vierde boek der psalmen

Psalm 90

1 *Een gebed van Mozes, de man Gods.*

Heer, Gij waart voor ons een toevlucht,
van geslacht op geslacht.

2 Eer nog de bergen geboren waren
en Gij aarde en wereld had voortgebracht,
zijt Gij, God, van eeuwig tot eeuwig.

3 Gij doet de sterveling weer in stof veranderen
en spreekt: "Keer terug, gij kind van mensen."

4 Duizend jaren immers zijn in uw ogen
als de dag van gister, — voorbijgegaan!
Ze zijn als een doorwaakte nacht,

5 Gij rukt ze weg, als een droom in de morgen,

als het gras dat opschiet:

6 's ochtends groeit en bloeit het,
maar 's avonds is het al verwelkt en dor geworden.

7 Zo vergaan ook wij door uw gramschap,
wij worden door uw toorn verbijsterd,

8 als Gij onze schulden vóór U stelt,
ons kwaad dat wij zelf niet kennen
komt te staan in het licht van uw Aanschijn.

9 Want onze dagen gaan voorbij door uw gramschap,
wij voleinden onze jaren;
niet méér dan een ademtocht.

- 10 De dagen van onze jaren: zeventig jaren
en, zijn wij sterk, hooguit tachtig;

— het meeste daarvan is moeite en kommer,
hoe snel gaat het heen —,
wij zijn voorbij gevlogen ...
- 11 Wie beseft de kracht van uw woeden
en uw verbolgenheid, hoezeer Gij zijt te vrezen?
- 12 Leer ons zó onze dagen tellen,
dat wij een wijs hart verkrijgen.
- 13 Keer tot ons weder, Heer, hoe lang nog?
Wees toch uw knechten genadig,
- 14 maak ons in de ochtend rijk door uw goedheid,
dat wij juichende blij zijn, al onze dagen.
- 15 Schenk ons blijdschap,
zovele dagen als Gij ons verdrukt hebt,
als de jaren dat wij uw onheil ervoeren:
- 16 zichtbaar zij uw werk voor uw knechten,
zij over hun kinderen uw glorie;
- 17 de lieflijkheid van de Heer onze God zij over ons,
bevestig Gij ons het werk onzer handen;
ja, het werk onzer handen, maak het bestendig.

Psalm 91

- 1 Hij die woont in de schuilplaats des Allerhoogsten
vernacht in de schaduw van God Almachtig
- 2 en zegt tot de Heer:
“Mijn toevlucht, mijn sterkte,
mijn God, op wie ik kan vertrouwen.”
- 3 Hij is het immers die u verlost
uit de strik die de jager spande,
die u bewaart voor verderflijke ziekte.
- 4 Met zijn wieken zal Hij u dekken,
onder zijn vleugels vindt gij uw toevlucht,
zijn trouw zal u als met een schild omgeven.
- 5 Gij hebt niet het nachtelijk onheil te duchten
of de pijl die vliegt als het dag is;
- 6 geen pest die rondwaart in 't duister,
geen dodende kwaal op de middag.
- 7 Vallen er duizend naast u,
tienduizend aan uw rechterzijde,
het zal tot u niet naderen.
- 8 Met eigen ogen zult ge 't aanschouwen
en zien hoe de zondaars hun straf treft,
- 9 want gij hebt gezegd: “Heer, mijn toevlucht”,
de Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw schutse;

- 10 dus zal u geen onheil treffen,
geen plaag zal tot uw tent genaken.
- 11 U aangaande geeft Hij zijn engelen last gegeven
om u te bewaren op al uw wegen;
- 12 zij zullen u op de handen dragen,
dat gij uw voet niet aan een steen zult stoten.
- 13 Op leeuw en adder zult gij treden,
leeuwenjong en slang vertrappen.
- 14 "Omdat hij Mij bemint, zal Ik hem redden,
hem zal Ik beschutten, daar hij mijn Naam kent:
- 15 roept hij Mij aan, Ik geef hem antwoord,
in de benauwdheid ben Ik bij hem,
Ik red hem uit en breng hem tot ere;
- 16 met lengte van dagen zal Ik hem vervullen,
mijn heil zal Ik hem doen aanschouwen".

Psalm 92

- 1 *Een psalm. Een lied voor de sabbatdag.*
- 2 Heerlijk is het de Heer te loven,
uw Naam te bezingen, o Allerhoogste,
- 3 des morgens vroeg uw mildheid te melden
en uw trouw des nachts in het donker,
- 4 op het tiental snaren, het psalter,
bij de muziek van de citer.
- 5 Hoe maakt Gij mij blij, Heer, door uw daden;
ik juich om hetgeen uw handen volbrengen.
- 6 Hoe groots zijn toch uw werken, o Heer,
hoe grondeloos diep uw gedachten.
- 7 Dit beseft niet wie zonder bezinning maar voortleeft,
nooit krijgt een dwaas hiervan inzicht.
- 8 Al groeien de booswichten snel als onkruid
en tieren ook welig wie kwaad bedrijven,
het is om te worden verdelgd voor altijd,
- 9 daar Gij, Heer, troont in den hoge voor eeuwig.
- 10 Dáár toch, uw vijanden, Heer,
die U haten, daar gaan ze te gronde,
al die werkers van kwaad, uiteengeslagen!

- 11 Maar mij heft Gij hoog als de hoorn van een woudos,
ik ben gezalfd met verse olie;
- 12 mijn oog ziet op mijn belagers neer met vreugde,
over slechtaards die tegen mij opstaan
komt een fraai bericht mij ter ore.
- 13 De gerechte gedijt als een palmboom,
hij wast op als een ceder op Libanon;
- 14 zij die, geplant in het huis des Heren,
in de hoven van onze God mogen groeien,
- 15 zij zullen, ook als zij oud zijn,
nog altijd vruchten dragen,
onverwelkelijk en groen steeds blijven
- 16 en zo verkonden: “De Heer is waarachtig,
mijn rots, bij Hem is geen onrecht.

Psalm 93

1 De Heer is koning, Hij is bekleed met luister;
de Heer heeft zich bekleed, Hij is omgord met sterkte.

Vast staat nu de wereld, onwrikbaar,
2 zo vast als van oudsher uw troon;
Gij zijt van vóór de tijden.

3 Hoe stegen de stromen, o Heer,
razend gingen tekeer de rivieren,
de zeeën doen bruisen hun branding,

4 maar boven het razen van 't machtige water,
boven de baren der zee, zo ontzaglijk,
is ontzaglijk de Heer in den hoge.

5 Wat Gij verordent: ten zeerste betrouwbaar!
Heiligheid strekt uw woning tot sieraad,
Heer, tot in lengte van dagen.

Psalm 94

- 1 God, aan wie de wraak is, Heer,
God, aan wie de wraak is, verschijn in luister,
- 2 verhef U, Gij richter der aarde,
vergeld de hovaardigen naar hetgeen zij verdienen.
- 3 Hoelang nog, Heer, mogen de bozen,
hoelang nog mogen de bozen
hun triomfen blijven vieren?
- 4 Ze slaan verwaten taal uit,
voeren het hoogste woord,
die bedrijvers van onrecht.
- 5 't Is uw volk, Heer, dat door hen wordt vertreden,
uw erfdeel, dat door hen verdrukt wordt;
- 6 ze doden de weduwe en degeen die hier vreemd is,
ze vermoorden wie geen vader hebben
- 7 en zeggen: "De Heer ziet het toch niet,
Jakobs God merkt er niets van!"
- 8 Ziet het toch in, gij kortzichtige lieden,
gij dwazen, wanneer wordt ge wijzer?
- 9 Zou Hij die het oor heeft gepland zelf niet horen,
zou Hij niet zien die het oog heeft geschapen?
- 10 Zou Hij die de volken terecht wijst niet straffen,
zou Hij die de mens onderricht zelf niets weten?

- 11 De Heer doorgrondt het denken der mensen,
Hij weet hoe weinig het waard is.
- 12 Welzalig de mens die Gij, Heer, terecht wijst,
die Gij wilt uit uw wet onderrichten,
- 13 om hem rust te verschaffen na dagen van onheil,
terwijl voor de bozen de kuil wordt gedolven.
- 14 Want de Heer zal zijn volk niet verstoten,
nooit zal Hij zijn erfdeel begeven;
- 15 eens keert het recht tot rechtvaardigheid weder,
gevolgd door al wie oprecht van hart zijn.
- 16 Wie treedt er voor mij in het krijt tegen slechtaards,
wie is het, die het voor mij tegen boosdoeners opneemt?
- 17 Was de Heer mij niet te hulp gekomen,
haast had mijn ziel al gewoond in de stilte.
- 18 Dacht ik: "Mijn voet gaat wankelen",
dan was het, Heer, uw gunst die mij steunde.
- 19 Vermeerderden zich in mijn hart de zorgen,
dan was het uw troost die mijn ziel verkwikte.
- 20 Zoudt Gij dan met de rechterstoel
van verderf iets gemeen willen hebben,
die in naam der wet ondraaglijk leed veroorzaakt,
- 21 waar men de vrome naar 't leven staat,
waar onschuldig bloed wordt gevonnist?

- 22 Maar mij was de Heer tot een vesting,
mijn God was de rots waar ik toevlucht mocht vinden.
- 23 Hij maakt dat hun onrecht zich tegen hen keert,
verdelgt hen in hun eigen boosheid;
Hij de Heer, onze God, verdelgt hen.

Psalm 95

- 1 Komt, laat ons de Heer met vreugde loven,
hulde betuigen aan de rots onzer redding,
- 2 laat met dank voor zijn Aanschijn ons treden,
Hem bij snarenspeel jubelend eren,
- 3 want een machtige God is Hij, de Heer,
groot Koning is Hij, alle goden te boven,
- 4 die in zijn hand houdt de diepten der aarde,
aan wie de hoogten der bergen behoren.
- 5 Van Hem is de zee, want Hij is haar maker,
het land ook, door zijn handen geschapen.
- 6 Treedt toe, werpen wij ter aarde ons neder,
laat ons buigen en knielen
voor de Heer, die ons maakte,
- 7 want Hij is onze God en wij,
wij bevolken zijn weide;
als schapen zijn wij in zijn hoede.
- 8 Heden mocht gij zijn stem nog horen;
verhardt niet uw hart als bij Meriba,
ten tijde van Massa,
- 9 toen in de woestijn Mij uw vaders tartten,
Mij verzochten en nog mijn daden zagen!

- 10 Veertig jaar lang stond dit geslacht Mij tegen;
Ik dacht: "Dat blijft een volk met een zwervershart,
dat wil mijn wegen niet kennen!"
- 11 Ik had van hen in mijn toorn al gezworen:
"De rust die Ik hun heb bereid,
als zij die nog ooit eens bereiken!"

Psalm 96

- 1 Bezingt met nieuw gezang de Heer,
bezingt de Heer, gij ganse aarde,
- 2 bezingt de Heer, zijn Naam ten zegen,
wilt dag aan dag zijn heil verhalen.
- 3 Vermeldt bij de volken zijn glorie,
in alle landen zijn wondere daden,
- 4 want groot is de Heer, bovenmate lofwaardig,
vreeswekkend is Hij, alle goden te boven.
- 5 Niets zijn immers de goden der volken,
maar de Heer, Hij is de Schepper des hemels!
- 6 Voor zijn Aangezicht uit gaan roem en glorie,
macht en schoonheid, in zijn heilige tempel.
- 7 Huldigt de Heer, gij geslachten der volken,
huldigt de Heer om zijn glorie en sterkte,
- 8 huldigt de Heer, zijn Naam ter ere,
komt met uw offer in zijn hoven getreden,
- 9 buigt voor de Heer in gewijde gewaden;
beef, aarde alom, voor zijn Aanschijn.
- 10 Zegt aan bij de volken: "De Heer stijgt ten troon;
vast staat nu de wereld, onwrikbaar.
Hij zal de volken rechtmatig richten."

- 11 De hemel viert feest, de aarde mag juichen,
bruisse de zee met haar rijkdom aan leven,
- 12 laat het veld, met al zijn gewas, verheugd zijn,
de bomen in 't woud zelfs mogen juichen van vreugde
- 13 voor het Aanschijn des Heren, want Hij is in aantocht,
Hij nadert als richter der aarde;

Hij komt in gerechtigheid richten de wereld
en volgens zijn waarheid de volken.

Psalm 97

- 1 Koning is de Heer, laat juichen de aarde,
blij zijn de eilanden, talloos!
- 2 Rondom Hem zijn wolken en duister,
recht en gerechtigheid schragen zijn zetel,
- 3 vuur gaat uit voor zijn Aanschijn,
om wie Hem weerstreven alom te verzengen.
- 4 Zijn schichten doen de wereld lichten;
als de aarde dat ziet, dan beeft zij!
- 5 Bergen smelten weg als was,
daar waar de Here nadert,
voor de beheerser van heel de wereld.
- 6 De hemel zegt aan dat Hij recht doet,
alle volken ontwaren zijn luister.
- 7 Die voor beelden zich buigen, zij staan te schande,
zij die op afgoden groot gaan;
werpt u neer voor Hem, alle gij goden!
- 8 Als dit Sion ter ore komt, is zij verheugd,
dan juichen de dochters van Juda
om hetgeen Gij, o Heer, hebt verordend,
- 9 want Gij zijt grootmachtig, Heer,
heel de aarde te boven,
hoog boven de goden verheven.

10 Zo gij kiest voor de Heer,
verafschuwt het kwade;
die zijn getrouwen het leven bewaart,
Hij redt hen ook uit de handen der bozen.

11 Licht zal voor de vromen stralen,
vreugde wacht hen wier hart oprecht is.

Verheugt u in de Heer, gij vromen,
verheerlijkt Hem die gij heilig moogt heten.

Psalm 98

1 *Een psalm.*

Bezingt met nieuw gezang de Heer,
want Hij verrichtte wondere daden,

zijn rechterhand bracht Hem zege,
zijn heilige arm de victorie;

2 de Heer heeft zijn heil doen kennen,
onthuld zijn gerechtigheid voor de ogen der volken.

3 Hij bleef zijn goedheid, zijn trouw indachtig
jegens het huis van Israël.

Zo mochten al 's aardrijks einden aanschouwen
het heil dat onze God bewerkte.

4 Juich voor de Heer, gij ganse aarde,
breek uit in gejubel, in blijde zangen,

5 zing een psalm voor de Heer bij de citer,
zing bij het snarenspeel met luider stemme;

6 bij de trompetten, het geschal van bazuinen,
juich voor het Aanschijn van de koning, de Heer!

7 Laat bruisen de zee met haar rijkdom aan leven,
de wereld en wie haar bewonen;

8 laat bij het handgeklap van de stromen
de bergen juichen tegader

9 voor het Aanschijn des Heren, want Hij is in aantocht,
Hij komt om het aardrijk te richten:

in gerechtigheid richt Hij de wereld
en de volken naar recht en rede.

Psalm 99

- 1 De Heer is koning, de volken beven;
nu Hij troont op de cherubim, huivert de aarde.
- 2 De Heer, Hij is machtig in Sion,
verheven is Hij boven alle volken;
- 3 zij loven uw Naam, groot en geducht:
"Hij is heilig!"
- 4 Gij, koning in majesteit, kiest voor het recht,
een rechtvaardig bestel hebt gij gevestigd,
recht en rede gegrond in Jakob.
- 5 Verheft de Heer, die onze God is,
werpt voor zijn voetbank u neder:
"Hij is heilig!"
- 6 Mozes en Aäron als zijn priesters,
Samuël als één van wie zijn Naam beleden,
zij riepen tot de Heer en Hij gaf hun antwoord
- 7 door in de wolkenzuil tot hen te spreken
en zij bleven trouw aan wat Hij getuigde,
de geboden die Hij hun had gegeven.
- 8 Gij, Heer onze God, Gij hebt hun geantwoord,
Gij waart voor hen een God van vergeving,
maar wat zij misdreven hebt Gij vergolden.
- 9 Verheft de Heer die onze God is,
werpt voor zijn heilige berg u neder:
"Ja, de Heer onze God, Hij is heilig!"

Psalm 100

1 *Een psalm bij het dankoffer.*

2 Juicht voor de Heer, heel de wereld,
dient de Heer met vreugde,
treedt voor zijn Aanschijn met jubel.

3 Erkent het: de Heer is God,
hij schiep ons, die aan Hem behoren,
zijn volk, dat Hij weidt als schapen.

4 Komt zijn poorten binnen met dank,
treedt in zijn hoven met lofzang,
brengt Hem hulde, zijn Naam ten zegen,

5 want goed is de Heer,
wiens gunst is voor eeuwig,
wiens trouw van geslacht op geslacht is.

Psalm 101

1 *Van David. Een psalm.*

Van trouw en recht wil ik zingen
een lied voor U, o Heer.

2 Mijn zorg is een eerlijke wandel;
wanneer zult Gij tot mij komen?

Ik gedraag mij naar reinheid des harten
ook binnen in mijn eigen woning.

3 Niets wil ik voor mijn ogen dulden
van dat wat laag heet te wezen.

Wat de ontrouw aanricht, 't vervult mij met afschuw,
dat zal geen vat op mij krijgen!

4 Arglistigheid, die zij mij verre,
de booswicht, ik wil hem niet kennen.

5 Wie heimelijk zijn naaste belastert,
zo één zal ik dwingen te zwijgen;

wiens blik verwaten, wiens hart verwaand is,
die zal ik stellig niet verdragen.

6 Mijn ogen blijven gericht
op wie in dit land getrouw zijn;
die zal ik rondom mij zich neder doen zetten.

Degene die eerlijk zijn weg gaat,
die zal mij mogen dienen.

7 In mijn huis komt geen bedrieger te wonen,
wie leugens vertelt houdt geen stand voor mijn ogen.

8 Ik leg het zwijgen op, iedere morgen,
aan wie in dit land niet deugen;

zo delg ik uit de stad des Heren
allen die onrecht bedrijven.

Psalm 102

- 1 *Gebed van een ongelukkige, die, wanneer hij dreigt te bezwijken, voor het Aanschijn van de Heer zijn klacht uitstort.*
- 2 Heer, neem mijn gebed ter ore,
laat tot U komen mijn roepen,
- 3 houd voor mij niet uw Aanschijn verborgen
op de dag dat het mij benauwd is;

wil uw oor tot mij neigen
op de dag dat ik roep,
geef mij spoedig antwoord!
- 4 Want als rook verwaaien mijn dagen,
mijn gebeente gloeit als een oven,
- 5 zo is mijn hart getroffen,
dat het als gras verdord is,
ja, ik vergeet mijn brood te eten.
- 6 Van louter klagen en kermen
ben ik niet meer dan vel en beenderen;
- 7 ik lijk op een kraai in de steppe,
ben als een uil in een bouwval;
- 8 de slaap kan ik niet meer vinden,
ik gelijk op de mus die alleen op het dak zit.
- 9 Heel de dag word ik gehoond door mijn haters,
die tegen mij aangaan, nemen mijn naam als verwensing.

- 10 Ja, as voor brood moet ik eten,
wat ik drink, dat meng ik met tranen.
- 11 Het komt door uw toornen, uw gramschap,
want Gij hief mij op en daarna liet Gij mij vallen.
- 12 Mijn dagen zijn als een lengende schaduw,
en ik, ik verdor of ik gras ben.
- 13 Toch troont Gij, Heer, voor eeuwig,
toch blijft uw Naam van geslacht op geslachte.
- 14 Gij zult U verheffen, U over Sion ontfermen,
want de tijd om genade te tonen,
die bestemde tijd is gekomen.
- 15 Hoe dierbaar zijn uw dienaars haar stenen,
zij hebben met haar puin nog deernis.
- 16 Volken zullen de Naam des Heren vrezen,
alle vorsten der aarde uw glorie,
- 17 als de Here Sion herbouwd heeft
en in zijn glorie zal zijn verschenen,
- 18 als Hij zich tot het gebed
van hen die berooid zijn geneigd heeft
en niet heeft veracht waar zij om baden.
- 19 Dit worde te boek gesteld
voor 't geslacht dat gaat komen,
en 't volk dat nog moet worden geschapen,
dat zal de Here loven,

- 20 want Hij zag neer van zijn heilige hoogte,
de Heer schonk vanuit de hemel
aan de aarde zijn aandacht,
- 21 om te horen hoe de gevangenen kermden,
om de kind'ren des doods te bevrijden.
- 22 Daarom zal men in Sion
de Naam des Heren verkondigen
en zijn lof in Jeruzalem,
- 23 wanneer zich de volkeren samen treffen
en de koninkrijken als dienaars des Heren.
- 24 Hij heeft onderweg mijn kracht gebroken,
verkort heeft Hij mijn dagen.
- 25 Daarom zeg ik: Neem mij niet weg,
mijn God, halverwege mijn dagen,
Gij wiens jaren duren
van geslacht op geslachte.
- 26 Voormaals hebt Gij de aarde gegrondvest,
de hemel is het werk van uw handen,
- 27 zij zullen vergaan, maar Gij houdt stand,
zij alle zullen als een kleed verslijten,
als een mantel vervangt Gij hen
en dan is hun einde gekomen,
- 28 maar Gij blijft dezelfde,
nooit nemen uw jaren een einde.

29 De kinderen van uw knechten,
mogen zij hier ongestoord wonen
en hun nakroost blijven bestaan voor uw Aanschijn.

Psalm 103

1 *Van David.*

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer
en zijn heilige Naam, heel mijn wezen!

2 Verheerlijk, mijn ziel, de Heer;
wil niet één van zijn gunsten vergeten,

3 van Hem die vergeeft al uw onrecht,
van Hem die geneest al uw kwalen,

4 van Hem die redt uit de groeve uw leven,
van Hem die u kroont met genade en erbarmen,

5 van Hem die uw bestaan met gaven verzadigt,
dat uw jeugd herrijst als op adelaarswieken.

6 De Heer, Hij stelt geduchte daden,
doet recht aan elk die verdrukt wordt;

7 bekend maakte Hij aan Mozes zijn wegen,
aan Israëls kind'ren zijn daden.

8 De Heer is barmhartig, genadig,
lankmoedig en rijk aan ontferming;

9 Hij blijft niet voortdurend verwijten,
Hij zal niet voor altijd vertoornd zijn,

10 Hij doet ons niet naar onze zonden,
vergelt ons niet naar onze ongerechtigheden,

- 11 maar hoog als de hemel boven de aarde,
zo machtig is zijn goedheid
voor hen die Hem vrezen.
- 12 Zover als het oosten van het westen van vandaan is
doet Hij van ons weg hetgeen wij misdreven.
- 13 Zoals een vader zijn kinderen liefheeft,
ontfermt zich de Heer over hen die Hem vrezen.
- 14 Hij immers weet waarvan wij gemaakt zijn,
Hij gedenkt dat wij niet meer dan stof zijn.
- 15 De mens, — als het gras zijn zijn dagen,
als een bloem op het veld: zo bloeit hij;
- 16 gaat de wind erover, — zij is verdwenen
en de plek waar zij stond is haar al weer vergeten.
- 17 Maar de goedheid des Heren is eeuwig,
zij blijft over wie Hem wil vrezen;
aan zijn recht hebben deel de zonen der zonen
- 18 van hen die zijn verbond bewaren,
zijn geboden doen en betrachten.
- 19 De Heer heeft zijn troon in de hemel gevestigd,
in zijn koningsmacht is het al begrepen.
- 20 Verheerlijkt de Heer, gij, zijn engelen,
machtige strijders, die zijn woord volbrengt
en naar zijn bevelen moet horen.

- 21 Verheerlijkt de Heer, al zijn hemelse machten,
gij, zijn knechten, die zijn wil behartigt.
- 22 Verheerlijkt de Heer, al zijn werken,
overal waar Hij de macht heeft.
Verheerlijk, mijn ziel, de Heer!

Psalm 104

- 1 Verheerlijk, mijn ziel, de Heer,
Heer, mijn God, hoe ontzaglijk zijt Gij,
Gij die bekleed zijt met glans en luister,
- 2 gehuld in licht als een mantel,
de hemel spannend gelijk een tentkleed.
- 3 Gij zijt degeen die zijn zalen bouwt
op de wateren boven,
die wolken tot zijn wagen maakt,
die op de wieken van de stormwind wandelt,
- 4 die de stormen maakt tot zijn boden
en laaiend vuur tot zijn knechten,
- 5 die de aarde vast op haar zuilen gesteld heeft,
zodat zij nimmer wankelt.
- 6 De oerzee, — Gij hebt die haar als kled gegeven,
het water stond tot boven de bergen,
- 7 maar het week terug voor uw dreigen
en vluchtte weg voor de stem van uw donder;
- 8 bergen rezen, dalen zonken
op de plaats die Gij hun beschikte.
- 9 Een grens stelde Gij, die zij niet overschrijden;
de wateren zullen de aarde niet nog eens bedekken.
- 10 Gij wijst de bronnen hun weg naar de dalen,
tussen de bergen door wandelt het water,

- 11 het geeft alle dieren op het veld te drinken
en lest de dorst van de wilde ezels.
- 12 Daarboven wonen de vogels des hemels,
hun liederen schallen tussen de twijgen.
- 13 Gij drenkt de bergen vanuit uw hoge zalen,
met de vrucht van uw werken geeft Gij zaad aan de aarde.
- 14 Gij doet voor het vee het gras ontkiemen,
gewas dat de mens moet bewerken
om brood uit grond te winnen
- 15 en wijn die het mensenhart deugd doet,
olie om het gelaat te doen glanzen
en brood, dat het mensenhart kracht geeft.
- 16 Gedrenkt worden ook de bomen des Heren,
de Libanonceders, die Gij geplant hebt,
- 17 waarin de vogels hun nesten bouwen;
hun kruin is het huis van de ooievaar.
- 18 De bergtoppen zijn het domein van de steenbok,
in de rotsgrond verschuilt zich de klipdas.
- 19 Gij maakte de maan voor de vaste tijden,
de zon weet wanneer zij moet dalen.
- 20 Beschikt Gij het duister, dan valt de nacht in;
in de dieren van 't woud komt de onrust,

- 21 de jonge leeuwen brullen roofgierig,
zij vragen God om hun voedsel.
- 22 Gaat de zon dan weer op, zij keren weder
en leggen zich neer in hun holen.
- 23 Dan gaat de mens aan zijn arbeid,
naar zijn werk tot aan de avond.
- 24 Hoe talrijk zijn uw werken, o Heer,
en alles hebt Gij gemaakt met wijsheid;
de aarde is vol van uw rijkdom.
- 25 Daar is de zee, groot, onafzienbaar
met haar eindeloos levend gewemel
van dieren, kleine en grote;
- 26 daar gaan de schepen,
daar huist ook het monster Leviatan,
dat Gij hebt gemaakt om er mee te spelen.
- 27 Van U verwachten zij alle
dat Gij hun voedsel geeft wanneer het tijd is.
- 28 Gij geeft het hun, zij verzamelen,
Gij opent uw hand, zij worden verzadigd met overvloed.
- 29 Maar verbergt Gij uw Aanschijn, zij raken verbijsterd;
ontneemt Gij hun adem, zij sterven
en tot hun stof keren zij weder.
- 30 Zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen
en Gij vernieuwt het gelaat van de aarde.

- 31 De roem van de Heer zij eeuwig,
dat de Heer zich over zijn werken verheuge!
- 32 Ziet Hij de aarde aan, dan beeft zij,
beroert Hij de bergen, zij roken.
- 33 Voor de Heer zal ik zingen, heel mijn leven,
een psalm voor mijn God, zolang ik zijn zal;
- 34 Hem moge mijn lied behagen,
in de Heer vind ik heel mijn vreugde.
- 35 De zondaars verdwijnen eens van de aarde,
van de booswichten is dan geen spoor meer over.
Verheerlijk, mijn ziel, de Heer.

Psalm 105

- 1 Looft de Heer, roept zijn Naam aan,
maakt zijn daden bekend bij de volken,
- 2 zingt voor Hem en speelt op de snaren,
richt uw aandacht op al zijn wondere werken.
- 3 In zijn heilige Naam moogt gij roemen,
mag het hart zich verheugen van wie de Here zoeken.
- 4 Vraagt naar de Heer, naar zijn sterkte,
zoekt bestendig zijn Aanschijn.
- 5 Gedenkt de wonderen die Hij verrichtte,
de tekenen die Hij stelde,
het oordeel door zijn mond gesproken,
- 6 gij nakroost van zijn dienaar Abraham,
gij kinderen van Jakob, van hem die Hij uitkoos.
- 7 Hij is de Heer, die onze God is;
wat Hij beschikt, geldt voor heel de aarde.
- 8 Hij blijft zijn verbond voor eeuwig indachtig,
zijn gegeven woord tot in duizend geslachten,
- 9 het verbond dat Hij sloot met Abraham,
de eed, aan Isaak gezworen.
- 10 Hij heeft die voor Jakob als een wet bevestigd,
voor Israël als een verbond voor eeuwig,

- 11 toen Hij zei: "Ik geef u het land van Kanaän,
dat u als erfdeel wordt toegemeten."
- 12 Toen zij nog gering in aantal waren,
een kleine schare, daar vertoevend als vreemden,
- 13 die van volk naar volk moesten zwerven,
van het ene vorstendom naar een volk weer elders,
- 14 toen stond Hij geen mens toe hen te verdrukken,
om hen bestrafte Hij vorsten:
- 15 "Raak niet aan wie Ik gezalfd heb,
doet mijn profeten geen schade!"
- 16 Toen Hij hongersnood over het land had geroepen
en elke broodstaf gebroken,
- 17 had Hij een man voor hen uit gezonden,
Jozef, die als slaaf verkocht werd.
- 18 Men sloeg zijn voeten in boeien,
hij werd in ijzers gekluisterd,
- 19 tot de tijd dat uitkwam wat hij voorzegd had
en het woord van de Heer hem gelijk gaf.
- 20 De koning gelastte zijn banden te slaken,
de heerser der volken hergaf hem de vrijheid,
- 21 hij stelde hem aan om zijn huis te beheren,
maakte hem meester van heel zijn bezitting;

- 22 zijn regeerders mocht hij laten doen wat hij wilde,
zijn raadsheren mocht hij wijsheid leren.
- 23 Toen kwam Israël Egypte binnen,
Jakob kwam als gast
in het land van Cham te wonen.
- 24 Daar maakte Hij zijn volk zeer vruchtbaar,
te talrijk voor wie hen verdrukten.
- 25 Toen veranderde hun gezindheid,
zij begonnen zijn volk te haten
en gemene dingen te doen met zijn knechten.
- 26 Hij zond Mozes, zijn dienaar,
en Aäron, die Hij had verkoren;
- 27 die stelden onder hen zijn tekenen,
daar, in het land van Cham zijn wonderen.
- 28 Duisternis zond Hij en donker werd het,
maar zij bleven zich tegen zijn woord verzetten.
- 29 Tot bloed deed Hij hun wateren worden,
Hij liet hun vissen sterven,
- 30 hun land werd één en al kikkers,
ze kwamen zelfs in 's konings kamers.
- 31 Hij sprak en er kwamen zwermen vliegen,
muggen, overal binnen hun grenzen.
- 32 Hij gaf hun hagel in plaats van regen,
door bliksemvuur werd hun land getroffen,

- 33 Hij sloeg hun wijnstok, hun vijgenboom,
Hij vernielde in hun gebied het geboomte,
- 34 Hij sprak, en sprinkhanen kwamen,
veelvraten, ongeteld vele;
- 35 die vraten al het groen in hun land op,
schrokken al het gewas op hun akker naar binnen.
- 36 Toen sloeg Hij in hun land
al wie het eerst was geboren,
de eerstelingen, waarin al hun kracht lag.
- 37 Hèn echter leidde Hij uit,
met zilver en goud beladen,
en onder hun stammen kwam niemand te vallen.
- 38 Egypte was blij dat ze gingen,
zó had de schrik voor hen dit land bevangen.
- 39 Hij spreidde een wolk uit om hen te bedekken
en een vuur om de nacht te verlichten.
- 40 Zij vroegen, Hij liet kwartels komen
en verzadigde hen met brood uit de hemel.
- 41 Hij spleet de rots, daar vloeide het water,
het stroomde als een beek door de dorre streken.
- 42 Zo was Hij zijn heilig woord indachtig,
de belofte aan zijn dienaar Abraham,
- 43 Hij deed zijn volk vol vreugde vertrekken,
onder gejubel wie Hij had verkoren.

- 44 Hij schonk hun de landen der heidenen,
zij beërfdten wat volkeren moeizaam verwierven,
- 45 opdat zij zijn geboden in acht zouden nemen
en zijn wetten zouden bewaren.

Psalm 106

1 *Halleluja.*

Looft de Heer, want Hij is goedertieren,
in eeuwigheid duurt zijn genade.

2 Wie kan 's Heren machtige daden vermelden,
al zijn lof verkondigen?

3 Zalig zij die het recht bewaren,
die gerechtigheid doen te allen tijde.

4 Wees mij gedachtig, Heer, welgezind als Gij uw volk zijt,
wil met uw heil naar mij omzien,

5 dat ik mag aanschouwen het goede
dat hun die Gij uitkiest ten deel valt,

mij mag verheugen, zoals uw volk verblijd is,
mij met uw erfdeel beroemen.

6 Wij hebben gezondigd, gelijk onze vaders,
slecht gehandeld, kwaad bedreven.

7 Onze vaders, die in Egypte waren,
sloegen geen acht op uw wonderen,

zij dachten niet aan uw talrijke gunsten,
maar verzetten zich bij de Schelfzee tegen de Allerhoogste.

8 Toch bracht Hij hun om zijn Naam bevrijding,
teneinde zijn macht te tonen.

- 9 Hij dreigde de Schelfzee, en die verdroogde,
Hij leidde hen tussen de golven door,
alsof zij door de steppe gingen;
- 10 Hij redde hen uit de hand van hun hater
en bevrijdde hen uit de macht van de vijand.
- 11 Het water bedolf hun vervolgers;
niet één van hen bleef over.
- 12 Toen hechtten zij geloof aan zijn woorden,
toen zongen zij Hem een loflied,
- 13 maar spoedig waren zij al zijn daden vergeten
en wachtten niet af wat Hij zou besluiten.
- 14 Zij gaven zich in de woestijn
aan hun gulzigheid over
en verzochten God in de steppe.
- 15 En Hij gaf hun wat zij begeerden,
zo veel zond Hij, dat zij er spoedig van walgden.
- 16 Zij werden in het kamp op Mozes afgunstig,
op Aäron, die de Heer gewijd was.
- 17 De aarde spleet open, verzwolgen werd Datan,
bedolven Abirams bende,
- 18 een vuur ontbrandde onder hun aanhang,
een vlam verzengde de slechtaards.
- 19 Zij maakten een kalf bij de Horeb,
voor een gegoten beeld bogen zij neder

- 20 en deden daarmee van hun Glorie afstand,
in ruil voor het beeld van een rund dat gras eet.
- 21 Ze waren God, hun Verlosser, vergeten,
die grote dingen in Egypte gedaan had,
- 22 in het land van Cham wondere tekenen,
bij de Schelfzee vreeswekkende daden.
- 23 Hij had hen verdelgd, naar zijn uitspraak,
als niet Mozes, die Hij had verkoren,

tegenover Hem op de bres had gestaan
om zijn gramschap af te wenden,
zodat Hij hen niet heeft vernietigd.
- 24 Zij versmaadden het land, zo lieflijk,
geloofden niet aan zijn belofte,
- 25 maar morden voort in hun tenten
en luisterden niet naar de stem des Heren.
- 26 Toen hief Hij tegen hen zijn hand op
en zwoer: Hij zou hen in de woestijn doen vallen,
- 27 hun nakroost onder de volken verstrooien
en over de landen verspreiden.
- 28 Toen zij zich met de Baäl van Peor verbonden
en aten van wat men de doden geofferd had,
- 29 toen zij Hem tergden door dat wat zij deden,
kwam over hen een slopende ziekte.

- 30 Pinechas trad op en kwam tussenbeide;
daarop nam de plaag een einde.
- 31 Tot gerechtigheid werd hem dit gerekend,
van geslacht tot geslacht, voor eeuwig.
- 32 Weer wekten zij zijn toorn bij Meriba's wateren
en Mozes moest voor hen boeten,
- 33 want zij hadden zijn gemoed verbitterd,
zodat hem een ondoordacht woord was ontvallen.
- 34 Zij verdelgden niet de volken
waarover de Heer tot hen had gesproken,
- 35 maar lieten zich in met die heidenen
en leerden te doen wat zij deden.
- 36 Ze gingen hun afgoden dienen,
die hun tot een valstrik werden:
- 37 ze moesten hun zonen en dochters
offereren aan de boze geesten,
- 38 daarbij onschuldig bloed vergietend,
hun bloedeigen zonen en dochters,

die zij Kanaäns afgoden brachten ten offer;
door bloedschuld werd het land bezoedeld.
- 39 Ook zichzelf maakten zij onrein door hun werken
en pleegden ontucht door hetgeen zij deden.

- 40 Toen liet de Heer zijn toorn
tegen hen ontbranden,
gruwend van zijn erfdeel,
- 41 en Hij gaf hen in de hand der volken,
hun haters werden hun heersers.
- 42 Hun vijanden mochten hen onderdrukken
en zij moesten onder hun macht zich buigen.
- 43 Al bracht Hij hun telkens bevrijding,
zij bleven tegen zijn raad zich verzetten
en raakten steeds dieper in hun kwaad verzonken.
- 44 Maar wanneer Hij hun nood aanschouwde,
als Hij hun gejammer hoorde,
- 45 dan dacht Hij toch weer tot hun gunst
aan 't verbond, dat Hij had gesloten,
en kreeg deernis, zo groot was zijn goedheid.
- 46 Dan liet Hij hen genade vinden
bij allen die hen gevangen hielden.
- 47 Verlos ons, Heer onze God,
breng ons weer uit de volken tezamen,
opdat wij loven uw heilige Naam,
ons in uw lof beroemen.
- 48 Gezegend de Heer, de God van Israël,
van eeuwigheid tot eeuwigheid,
en heel het volk zegge: Amen.

Halleluja.

Het vijfde boek der psalmen

Psalm 107

- 1   Looft de Heer, want Hij is goedertieren,
      eeuwig duurt zijn genade.
- 2   Zó mogen spreken wie de Heer verlost heeft,
      wie Hij heeft gered uit de hand van de vijand,
- 3   wie Hij uit de landen tezamen gebracht heeft,
      van de opgang der zon, van de plaats waar zij daalt,
      van het noorden en van daar waar de zee is.
- 4   Eens waren er, die in de woestijn moesten dwalen,
      die geen weg naar een woonstee vermochten te vinden,
- 5   die honger moesten lijden en dorst daarenboven:
      zij voelden, hoe 't leven in hen versmachtte.
- 6   Toen riepen zij in hun ellende de Heer aan
      en Hij bracht hun uitkomst uit dat wat hen kwelde.
- 7   Hij deed hen de gebaande weg weer betreden,
      die hen voerde naar een stad waar zij onderdak vonden.
- 8   Laten zij loven de Heer om zijn goedheid,
      om de wonderen die Hij deed
      aan de kinderen der mensen,
- 9   daar Hij wie dorstte gelaafd heeft,
      die honger had met het goede verzadigd.
- 10   Anderen moesten in 't donker
      en in diepe duisternis leven,
      rampzalig in ijzer geklonken.

- 11 Daar zij zich verzet hadden tegen Gods woorden,
versmaad het beleid van de Allerhoogste,
- 12 had Hij door beproeving hun hart gebogen;
zij waren gevallen en niemand kon helpen.
- 13 Toen riepen zij in hun ellende de Heer aan
en Hij bracht hun uitkomst uit dat wat hen kwelde.
- 14 Hij leidde hen weg uit het donker,
weg uit de duistere diepte
en Hij verbrak hun kluisters.
- 15 Laten zij loven de Heer om zijn goedheid,
om de wonderen die Hij deed
aan de kinderen der mensen,
- 16 omdat Hij verbrijzeld heeft bronzen deuren
en grendels van ijzer gebroken.
- 17 Weer anderen waren ziek
als gevolg van hun zondige wandel,
ze werden om hun vergrijpen gepijnigd,
- 18 ze hadden een afschuw van alle voedsel,
de poorten des doods waren zij dicht genaderd.
- 19 Toen riepen zij in hun ellende de Heer aan
en Hij bracht hun uitkomst uit dat wat hen kwelde.
- 20 Hij zond zijn woord, Hij genas hen,
Hij deed hen aan de groeve ontkomen.

- 21 Laten zij loven de Heer om zijn goedheid,
om de wonderen die Hij deed
aan de kinderen der mensen,
- 22 laten zij dankoffers brengen
en van zijn daden juichend verhalen.
- 23 Dan waren er nog die met schepen de zee bevoeren,
die zaken deden op het wijde water;
- 24 ze zagen de werken des Heren,
zijn wondere schepping, daarginds in de diepte.
- 25 Toen Hij sprak en een stormwind deed opstaan
die de baren der zee omhoog hief,
- 26 — ze rezen nu eens hemelhoog,
dan weer zonken ze neer in de diepten van 't water, —
toen ontzong hun de moed in dat onweer;
- 27 ze duizelden, slingerden rond als dronkaards,
al hun zeemanschap was op slag verdwenen.
- 28 Toen riepen zij in hun ellende de Heer aan
en Hij bracht hun uitkomst uit dat wat hen kwelde.
- 29 Hij bracht de storm tot kalmte
en de golven legden zich neder.
- 30 Wat waren ze opgelucht, nu de golven bedaarden
en Hij bracht hen terug op hun koers naar de haven.
- 31 Laten zij loven de Heer om zijn goedheid,
om de wonderen die Hij deed aan de kinderen der mensen,

- 32 dat zij Hem verheffen waar het volk bijeen is,
in de raad van de oudsten Hem danken.
- 33 Hij doet stromen in woestijnland verkeren,
waterbronnen in dorstige bodem,
- 34 vruchtbaar land in zilte grond veranderen
wegens de boosheid van hen die daar wonen.
- 35 Maar woestijn maakt Hij ook tot een vijver vol water,
dorstige grond tot een oord van bronnen.
- 36 Hongerigen wijst Hij daar een woonplaats,
zij stichten er een stad om te wonen,
- 37 ze bezaaien er akkers, wijngaarden planten zij,
die als opbrengst vruchten geven.
- 38 Hij zegent hen, zeer worden zij talrijk,
ook laat Hij hun vee niet verminderen.
- 39 Maar anderen worden al minder
en tenslotte gaan zij ten onder
door verdrukking, ramp en ellende;
- 40 wie de macht hadden, overstelpt Hij met oneer,
laat in de woestijn, waar geen weg is, hen dolen.
- 41 De arme daarentegen bewaart Hij voor verdrukking,
hun geslachten maakt Hij als een kudde zo talrijk.
- 42 Dat zien de oprechten met vreugde
en het onrecht heeft niets te vertellen!

43 Wie is er wijs? Die hierop acht slaat!
Laat de mensen 's Heren weldaden inzien!

Psalm 108

- 1 *Een lied. Een psalm van David.*
- 2 Mijn hart is bereid, o God, ik wil zingen,
op de snaren spelen, ja van harte!
- 3 Wordt wakker, harp en citer,
laat mij het morgenrood wekken!
- 4 Loven zal ik U, Heer, bij de volken,
over U zal ik zingen voor alle landen,
- 5 want uw genade is hoog als de hemel,
uw trouw reikt tot de wolken.
- 6 Verhef U, God, de hemel te boven,
uw majesteit zij over heel de aarde.
- 7 Laat vrijheid het deel zijn
van hen die Gij liefhebt,
breng heil met uw rechterhand en geef mij antwoord.
- 8 God sprak het uit in zijn heiligdom:
"Juichend ga ik Sichem verdelen,
uitmeten zal ik het dal van Sukkot,
- 9 Mij behoort Gilead, van Mij is Manasse,
Efraïm is de helm van mijn hoofd
en Juda mijn scepter;
- 10 Moab is het bekken waarin Ik Mij was,
mijn sandaal werp Ik neer op Edom,
Ik zal over Filistea de triomfkreet slaken."

- 11 Wie brengt mij in die onneembare vesting,
wie gaat mij vooruit naar Edom?
- 12 Zijt Gij het niet, God, die ons eens had verstoten,
zult Gij niet, God, met onze legers voortgaan?
- 13 Bied ons hulp tegen wie ons te na komt,
waar hulp van een mens van geen nut is.
- 14 Met God ons terzij doen wij moedige daden,
want Hij zal zelf onze vijand vertreden.

Psalm 109

1 *Voor de koorleider. Van David. Een psalm.*

2 Blijf, God van mijn loflied, niet zwijgen,
nu een mond vol slechtheid, een bedriegersmond
zich tegen mij heeft geopend.

3 Men spreekt tegen mij met een tong vol leugen,
rondom mij zijn woorden van haat,
men is tegen mij zonder oorzaak.

4 Men belaagt mij als dank voor mijn vriendschap
en het enige wat mij te doen staat: bidden!

5 Het goede wordt mij met kwaad vergolden,
mijn liefde krijgt haat als beloning.

6 "Geef zijn zaak aan een schurk in handen,
die in zijn pleidooi hem juist aanklaagt;

7 laat, als het tot rechten komt, men hem schuldig bevinden;
zijn bidden zelfs moge als misdrijf gelden.

8 Dan zullen zijn dagen geteld zijn,
zijn ambt valt toe aan een ander.

9 Zijn kinderen worden wezen
en zijn vrouw blijft als weduwe achter.

10 Zijn kroost zal moeten zwerven en schooien
en uit hun krotten worden verdreven,

- 11 als de schuldeiser op al wat hij had beslag komt leggen
en vreemden roven wat hij met werken verdiende.
- 12 Niemand zij er meer over
die hem nog vriendschap blijft bewijzen,
geen die nog naar zijn wezen wil omzien;
- 13 zijn nageslacht zij dan gedoemd tot verdelging,
met het volgend geslacht zal zijn naam zijn verdwenen.
- 14 Laat wat zijn vaderen misdeden
bij de Heer in gedachtenis blijven,
onuitwisbaar zij de schuld van zijn moeder:
- 15 die houde de Heer bestendig voor ogen
om hun gedachtenis van de aarde te vagen.
- 16 Hij dacht er niet aan erbarmen te tonen,
wie weerloos en arm was, wiens hart was gebroken,
die bleef hij ten dode vervolgen;
- 17 hij hield zo van vloek, — laat die hem nu treffen;
hij wou toch geen zegen? — nu blijve die hem verre!
- 18 Hij hulde zich toch in het kled der vervloeking,
die drenkte hem immers van binnen als water,
die bekwam zijn gebeente als olie?
- 19 Nu worde die hem tot een kled dat hij altijd moet dragen,
een gordel die hij nooit meer afkrijgt!”
- 20 Voor mijn belagers zij dit van de Heer de beloning,
voor degene die tegen mij kwaad spreekt.

- 21 Maar Gij, Heer mijn God, sta mij terzijde,
verlos mij, want rijk is uw goedheid.
- 22 Ik ben immers nooddruftig en weerloos,
het hart is mij gekwetst van binnen;
- 23 als een schaduw die langer wordt, zo ga ik ten einde,
als een sprinkhaan die men van zich af slaat.
- 24 Van het vasten knikken mijn knieën,
verschrompeld is mijn lichaam, zo zeer vermagerd,
- 25 een voorwerp van spot, dat ben ik voor hen geworden,
men schudt het hoofd als men mij aanziet.
- 26 Help mij, Heer, die mijn God zijt,
wil krachtens uw goedheid mij redden,
- 27 opdat men erkent, dat Gij hierin de hand hebt,
dat Gij het zijt, Heer, die dit hebt voltrokken.
- 28 Zij mogen vervloeken, — maar geef Gij zegen;
zij maken zich groot, — maak Gij hen te schande
en laat wie u dient zich mogen verheugen,
- 29 als mijn belagers het kleet
van verachting moeten dragen,
zich moeten hullen in een mantel van schande.
- 30 Met luider stem zal ik de Heer dan loven,
lofzingen zal ik Hem, waar velen bijeen zijn,

31 want Hij staat de arme bij, staat hem terzijde
om hem te verlossen van degenen
die over hem het vonnis vellen.

Psalm 110

1 *Van David. Een psalm.*

Zo heeft God de Heer tot mijn heer gesproken:
zet u aan mijn rechterzijde,

Ik maak wie u belagen
tot voetbank onder uw voeten.

2 De scepter van uw macht reikt u de Heer uit Sion,
temidden van uw haters zijt gij de heerser,

3 maar ook uw eigen volk zal u zijn toegenegen,
op de dag dat gij roept ten strijde;

dan komt voor u als dauw aan het daglicht
in heilig feestgewaad gekleed
uw keur van jonge krijgers.

4 Gezworen heeft de Heer, het zal hem niet berouwen:
Gij zijt voor eeuwig priester
naar mijn uitspraak: "Melchisedek!"

5 Mijn heer zit u ter rechterzijde,
ten dage van zijn toorn verslaat hij vorsten;

6 volken zal hij richten en verwoesting zaaien,
verpletteren hun sterkte over gans het aardrijk.

7 Bij een beek onderweg zal hij zijn dorst gaan lessen
en daarom heft hij het hoofd op.

Psalm 111

1 *Halleluja.*

Danken wil ik de Heer van ganser harte,
in de kring der oprechten, zijn schare.

2 Groot zijn des Heren werken,
voor elk die zich daaraan wil hechten
te kennen bij ondervinding.

3 Zijn handelen is glorie en luister,
zijn gerechtigheid houdt stand voor eeuwig.

4 Zijn wonderen, Hij laat ze gedenken,
de Heer, Hij is goed en genadig:

5 Hij geeft wie Hem vrezen hun voedsel,
zijn verbond blijft Hij eeuwig indachtig.

6 Hij toonde zijn volk de macht van zijn daden,
toen hij hun schonk het erfdeel der heidenen.

7 Het werk van zijn handen is waarheid en orde
en al zijn geboden waarachtig,

8 onwrikbaar voor altijd en eeuwig,
volbracht in trouw en oprechtheid.

9 Hij zond zijn volk verlossing,
Hij sloot zijn verbond voor eeuwig,
zijn Naam is heilig en ontzagwekkend.

- 10 Beginsel der wijsheid: ontzag voor de Heer,
verstandig zijn al die 't betrachten.
Zijn lof houdt stand voor eeuwig.

Psalm 112

1 *Halleluja.*

Welzalig de mens die voor de Heer ontzag heeft,
zijn grootste vreugde vindt in diens geboden:

2 zijn nakroost zal sterk zijn op aarde,
het geslacht der vromen zal gezegend worden,

3 zijn huis is vol rijkdom en welvaart,
zijn gerechtigheid houdt stand voor eeuwig.

4 Voor de vromen gaat licht op in 't duister,
— genadig, barmhartig, rechtvaardig.

5 Goed gaat het de mens die weggeeft en uitleent,
die zijn zaken recht behartigt,

6 want hij staat voor altijd onwrikbaar,
de rechtvaardige blijft men eeuwig gedenken.

7 Geen kwaad gerucht heeft hij te vrezen
wiens hart is gerust, die vertrouwt op de Heer:

8 zijn hart is standvastig, hij vreest niet,
want eens zal hij op zijn vijanden neerzien.

9 Hij deelt uit, hij geeft aan de armen,
zijn gerechtigheid houdt stand voor eeuwig,

10 zijn macht en zijn aanzien groeien gestadig,
die kwaad wil ziet het aan met afgunst;

hij knarst op de tanden, van nijd vergaat hij!
Het streven van zondaars moet wel falen!

Psalm 113

1 *Halleluja.*

Verheerlijkt, gij knechten des Heren,
verheerlijkt de Naam des Heren.

2 De Naam van de Heer zij gezegend
van thans tot in eeuwigheid.

3 Van de opgang der zon tot haar dalen
zij geloofd de Naam des Heren.

4 Hoog boven alle volken de Heer,
over de hemelen spreidt zich zijn glorie.

5 Wie is als Hij die de Heer onze God is,
die in den hoge gezeteld,

6 nochtans zo laag wil neerzien,
— in de hemel is Hij en op aarde, —

7 dat Hij tilt uit het stof de schamele,
de arme uit het slijk omhoog heft

8 en hem een zetel bereidt temidden der vorsten,
bij wie zijn eigen volk besturen,

9 en haar die het huis geen zonen kon schenken
plaats geeft als een fiere moeder.

Psalm 114

- 1 Bij de uittocht van Israël, weg uit Egypte,
toen Jakobs huis het volk van vreemde taal ontvluchtte,
- 2 werd Juda Hem tot een heiligdom,
Israël Hem een eigen bezitting.
- 3 Dit zag de zee en zij vluchtte;
de Jordaan is teruggeweken,
- 4 de bergen sprongen op als rammen
en de heuvels alsof het lammeren waren.
- 5 Wat was er, zee, dat u deed vluchten,
Jordaan, dat gij zijt teruggeweken?
- 6 Dat gij, bergen, opsprong als rammen,
en heuvels, als waart gij lammeren?
- 7 Gij aarde, beef voor 's Heren Aanschijn,
voor het Aanschijn van de God van Jakob;
- 8 hij deed in een bron de rots verkeren
en in een fontein het hard gesteente.

Psalm 115

- 1 Niet aan ons, o Heer, niet aan ons,
maar aan uw Naam geef ere,
om uw goedheid, uw getrouwheid.
- 2 Waarom mogen de heidenen zeggen:
Die God van hen, waar blijft Hij?
- 3 Maar onze God in de hemel,
al wat Hem behaagt, dat doet Hij!
- 4 Goud en zilver slechts zijn hun godenbeelden,
maaksel van mensenhanden;
- 5 ze hebben een mond, maar kunnen niet spreken,
ze hebben wel ogen, maar zien niet,
- 6 ze hebben wel oren, maar kunnen niet horen,
ze hebben een neus, waarmee zij niets ruiken.
- 7 Met hun handen tasten zij niet,
zij kunnen op hun voeten geen stap verzetten,
hun keel brengt geen geluid voort.
- 8 Hun evenbeeld worden hun makers,
allen die daarop vertrouwen.
- 9 Laat Israël op de Heer vertrouwen,
— Hij is hun hulp en bescherming;
- 10 laat Aärons huis op de Heer vertrouwen,
— Hij is hun hulp en bescherming;

- 11 laat wie hem vreest op de Heer vertrouwen,
— Hij is hun hulp en bescherming!
- 12 De Heer gedenkt ons, Hij wil zegenen,
Israëls huis wil Hij zegenen,
zegenen wil Hij het huis van Aäron,
13 zegenen wil de Heer wie Hem vrezen,
kleinen en groten tegader.
- 14 Talrijk zal de Heer u maken,
talrijk u zelf en uw zonen.
- 15 Gezegend zijt gij van Godswege,
door de Schepper van hemel en aarde.
- 16 De hemel is des Heren hemel,
maar de aarde schonk Hij de mensenkinderen.
- 17 Het zijn niet de doden die de Here loven,
niemand van wie zijn gedaald in de stilte,
18 maar wij, wij zijn het die God mogen zegenen
van nu aan tot in alle eeuwen.

Halleluja.

Psalm 116

- 1 Hem bemin ik die luistert, de Heer!
Hij hoort naar mijn stem, mijn smeken.
- 2 Hij wilde zijn oor tot mij neigen
ten tijde dat ik Hem aanriep;
- 3 de dood had mij al in zijn banden omstrengeld,
doodsangsten grepen mij aan,
ik was in de greep van smart en ellende,
- 4 maar steeds riep ik aan de Naam des Heren:
Ach Heer, wil mijn leven behouden!
- 5 Genadig de Heer en rechtvaardig,
onze God, Hij is vol erbarmen;
- 6 eenvoudigen wil Hij, de Heer, behoeden,
hoe zwak ik ook was, Hij bracht mij redding.
- 7 Nu moogt gij, mijn ziel, tot uw vrede weer komen,
want de Heer, Hij bewees u een weldaad!
- 8 Ja, mijn leven hebt gij aan de dood onttrokken,
Gij wist van mijn ogen de tranen,
mijn voet hoeft ik zelfs niet te stoten;
- 9 ik richt nu mijn schreden naar het Aanschijn des Heren,
hier in dit leven op aarde.
- 10 Ik bleef geloven, zelfs toen ik meende
dat ik al te zeer was vernederd,

- 11 toen ik dacht in mijn verwarring:
"Doortrapt is heel het mensdom!"
- 12 Hoe dan ik de Heer ooit vergelden
al zijn weldaden, mij bewezen?
- 13 De kelk van het heil zal ik heffen,
aanroepen de Naam des Heren;
- 14 ik zal de Heer mijn geloften volbrengen
en heel zijn volk mag erbij zijn!
- 15 Kostbaar is in de ogen des Heren
het sterven van zijn gunstgenoten.
- 16 O Heer, ik ben uw dienstknecht,
uw knecht ben ik, de zoon van uw dienstmaagd.
- 17 Mijn banden hebt gij losgemaakt,
ik zal U een dankoffer brengen,
aanroepen zal ik de Naam des Heren;
- 18 ik zal de Heer mijn geloften volbrengen
en heel zijn volk mag erbij zijn
- 19 in de voorhoven van het huis des Heren,
midden in u, Jeruzalem.

Halleluja.

Psalm 117

- 1 Looft de Heer, heel de wereld,
verheft Hem, gij volkeren, alle!
- 2 Want machtig is ons zijn ontferming,
de trouw van de Heer duurt eeuwig!

Halleluja.

Psalm 118

- 1 Looft de Heer, Hij is goedertieren,
in eeuwigheid duurt zijn genade.
- 2 Laat het nu Israël zeggen:
in eeuwigheid duurt zijn genade.
- 3 Laat het huis van Aaron beamen:
in eeuwigheid duurt zijn genade.
- 4 Laat al die de Heer vreest herhalen:
in eeuwigheid duurt zijn genade.
- 5 Vanuit de benauwdheid riep ik de Heer;
daar gaf mij de Heer ten antwoord: verruiming!
- 6 De Heer is met mij, ik behoef niet te vrezen,
wat zou een mens mij nog kwaad doen?
- 7 De Heer is met mij, Hij staat aan mijn zijde,
dus kan ik mijn haters trotseren.
- 8 't Is beter bij de Heer te schuilen
dan te vertrouwen op mensen;
- 9 't is beter bij de Heer te schuilen
dan op vorsten betrouwen te stellen.
- 10 Mij omringden de heidenen, talloos! —
'k heb hen in 's Heren Naam verslagen!

- 11 Ze omsingelden mij, ja van alle kanten! —
'k heb hen in 's Heren Naam verslagen!
- 12 Ze zwermden om mij heen als bijen,
laaiden op als een vuur van doornen, —
'k heb hen in 's Heren Naam verslagen!
- 13 Hoezeer ik geraakt ben, 'k was bijna gevallen, —
de Heer, Hij heeft mij geholpen;
- 14 de Heer is mijn kracht, Hij mijn lofzang,
van Hem kwam voor mij de verlossing.
- 15 Hoor, een zang van vreugd, een triomflied
weerklinkt in de tenten der vromen:
- 16 “De hand van de Heer doet machtige daden,
de hand van de Heer is geheven,
de hand van de Heer doet machtige daden!”
- 17 Geenszins zal ik sterven; 'k mag leven
en verhalen hoe de Heer heeft gehandeld,
- 18 hoe de Heer mij wel zwaar gekastijd heeft,
maar aan de dood mij niet prijs gaf.
- 19 Doet mij de deuren der gerechtigheid open,
laat mij daardoor ingaan om de Heer te loven.
- 20 Dit is de poort des Heren,
waardoor wie rechtvaardig is, intreedt.
- 21 Ik loof U, die mij hebt geantwoord,
die mij tot verlossing geweest zijt.

- 22 De steen die de bouwers verwierpen,
die is tot hoeksteen geworden;
- 23 't is door de Heer dat dit kon geschieden,
't komt ons onder ogen als wonder.
- 24 Dit is de dag die de Heer heeft doen worden,
laat ons hem vieren met blijdschap.
- 25 Wil, Heer, uw heil toch geven,
ach Heer, geef Gij ons de voorspoed!
- 26 Gezegend die komt in de Naam des Heren,
wij zegenen u uit 's Heren woning.
- 27 De Heer is God,
heeft het licht ons doen schijnen;
sluit u aaneen in een optocht met twijgen
tot de horens toe van het altaar.
- 28 U, die mijn God zijt, U wil ik danken,
U, mijn God, U zal ik verheffen.
- 29 Looft de Heer, Hij is goedertieren,
in eeuwigheid duurt zijn genade.

Psalm 119

Alef

- 1 Zalig zij die zuiver hun weg gaan
die wandelen zoals de Heer hun wil wijzen,
- 2 zalig die zijn uitspraken achten;
zij zoeken naar Hem van ganser harte.
- 3 Nee, zij begaan geen onrecht
die op zijn wegen wandelen.
- 4 Gij hebt van hetgeen Gij opdraagt geboden
dat men zich daarnaar getrouw zal richten;
- 5 och, waren mijn wegen maar zó bestendig,
dat ik steeds uw wetten nakwam,
- 6 dan zou ik mij niet behoeven te schamen
bij het denken aan al uw geboden.
- 7 Ik wil in oprechtheid des harten U loven,
nu ik uw rechtvaardig bestel ga inzien.
- 8 Aan uw wetten wil ik mij houden;
wil mij dan niet voorgoed verlaten.

Bet

- 9 Hoe zal de jeugd zich het pad rein bewaren?
Door naar uw woord zich te richten.
- 10 Met heel mijn hart blijf ik U zoeken;
laat mij van uw geboden niet wijken.
- 11 Ik koester in mijn hart wat Gij aanzegt
om niet tegen U tot zonde te komen.
- 12 Gezegend zijt Gij, o Heer;
wil mij uw wetten leren.
- 13 Luide zullen mijn lippen gewagen
van heel het bestel dat uw mond heeft verordend.
- 14 Op de weg van uw uitspraken, dáár ligt mijn vreugde,
alsof ik onmetelijk rijk was.
- 15 Ik zal wat Gij opdraagt bepeinzen,
op de paden die Gij wijst zal ik letten,
- 16 uw wetten zijn mij een bron van vreugde,
nooit zal ik uw woorden verzaken.

Gimel

- 17 Draag zorg voor uw dienaar, voor mij, ik zal leven
en ik zal uw woord bewaren.
- 18 Ontsluit mij de ogen en doe mij aanschouwen
wat aan wonderen in uw wet ligt besloten.
- 19 Ik ben maar een vreemdeling hier op aarde,
houd mij uw geboden niet verre.
- 20 Mijn ziel wordt verteerd van verlangen,
altijd maar door, naar hetgeen Gij verordent.
- 21 Bedreigend zijt Gij voor de trotsaards;
vervloekt wie van uw geboden afdwaalt!
- 22 Wend smaad van mij af en schande,
want uw uitspraken neem ik ter harte.
- 23 Al zetten zich vorsten neder om tegen mij samen te spannen,
uw knecht blijft uw wet bepeinzen.
- 24 Uw uitspraken zijn mijn grootste vreugde,
zij zijn het die mij raad verschaffen.

Dalet

- 25 Mijn ziel ligt in het stof verzonken,
maak naar uw woord mij weer levend.
- 26 Ik heb van mijn wegen verteld
en van U kwam mij antwoord;
leer mij uw wetten kennen,
- 27 doe mij de weg van wat Gij opdraagt inzien,
dan kan ik uw wondere daden bepeinen.
- 28 Mijn ziel stort droeve tranen,
richt mij weer op, naar uw woord, mij gegeven.
- 29 De weg van de leugen, laat die van mij wijken,
maar schenk mij de weldaad van dat wat Gij aanwijst.
- 30 Ik kies voor de weg der waarheid
en houd uw bestel voor ogen;
- 31 verzonken ben ik in wat Gij verordent,
zet mij, o Heer, niet te schande.
- 32 Met geestdrift ga ik voort op de weg van uw geboden,
want Gij verruimt mij het inzicht.

He

- 33 Leer mij, Heer, de weg van uw wetten
en ik zal mij daaraan ten einde toe houden;
- 34 geef mij inzicht en ik bewaar wat Gij aanwijst,
dat zal ik met heel mijn hart betrachten.
- 35 Laat mij gaan langs het pad van uw geboden,
want daar is mijn vreugd gelegen.
- 36 Wil mijn hart tot uw uitspraken neigen
en niet tot het zoeken van eigen voordeel.
- 37 Wend mijn ogen af van dingen zonder waarde,
maak mij op uw wegen weer levend.
- 38 Doe uw dienaar gestand wat Gij aanzegt,
waardoor men voor U ontzag krijgt.
- 39 Wend de smaad van mij af, waarvoor ik bevreesd ben,
want goed is hetgeen Gij verordent.
- 40 Zie, naar uw bevelen verlang ik,
wek door uw gerechtigheid mij tot leven.

Waw

- 41 Laat uw genade, Heer, over mij komen,
uw verlossing, zoals Gij aanzegt;
- 42 dan heb ik voor wie mij hoont een weerwoord,
want ik stel op uw woord mijn vertrouwen.
- 43 Laat niet het woord der waarheid
in mijn mond tot zwijgen komen
want ik blijf uw bestel verwachten,
- 44 en wat Gij wijst, dat blijf ik bewaren
voor altijd en eeuwig.
- 45 Op ruime baan zal dan mijn wandel wezen,
want ik streef te doen zoals Gij opdraagt.
- 46 Van uw getuigenissen zal ik spreken
zelfs voor vorsten, — zonder reden tot schaamte.
- 47 Vreugde vind ik bij uw geboden
deze zijn het die ik liefheb;
- 48 daarom strek ik naar uw geboden mijn handen
en overpeins uw wetten.

Zain

- 49 Gedenk het woord, tot uw dienaar gesproken,
waardoor Gij mij hoop hebt gegeven.
- 50 Dat is mijn troost, wanneer ik bedrukt ben,
dat Gij mij door dat wat Gij aanzegt doet leven.
- 51 Hoezeer mij ook trotsaards bespotten,
ik wil van wat Gij wijst niet wijken.
- 52 Bedenk ik wat Gij van oudsher verordent,
Heer, dan word ik bemoedigd.
- 53 Toen een brandende toorn mij aangreep
om booswichten, die uw wet verlaten,
- 54 klonken mij uw wetten als harpspel
in het huis waar ik als vreemdeling woonde.
- 55 's Nachts houd ik, Heer, uw Naam in gedachten
en 't bewaren van dat wat Gij aanwijst.
- 56 Dat is wat mij ten deel is gevallen,
daar ik uw bevelen nakom.

Chet

- 57 Dit mag ik, Heer, mijn erfdeel noemen,
dat ik aan uw woorden trouw blijf.
- 58 Met heel mijn hart zoek ik de gunst van uw Aanshijn,
volgens uw aanzegging, wees mij genadig!
- 59 Als ik mijn gedachten richt op uw wegen
en naar uw uitspraken heenwend mijn schreden,
- 60 dan haast ik mij, zonder talmen,
om wat Gij gebiedt te bewaren.
- 61 Al zijn rondom mij de strikken der bozen,
ik vergeet niet wat Gij mij aanwijst.
- 62 Te middernacht sta ik op om U te loven,
om de rechtvaardigheid van hetgeen Gij verordent.
- 63 Een metgezel ben ik van al wie U vrezen,
van elk die betracht uw bevelen.
- 64 Heer, de aarde is vol van uw goedheid;
wil mij uw wetten leren.

Tet

- 65 Goed hebt Gij met uw knecht gehandeld,
Heer, naar het woord, door U gesproken.
- 66 Leer mij onderscheiding en kennis,
want ik stel in uw geboden vertrouwen.
- 67 Eer ik gebogen werd, was ik in dwaling,
maar thans betracht ik hetgeen Gij aanzegt.
- 68 Goed zijt Gij, Gij doet wat goed is,
leer mij uw wetten kennen.
- 69 Al word ik van leugens beschuldigd door slechtaards,
aan uw bevelen blijf ik trouw van ganser harte.
- 70 Hun hart is als vet, zo ondoordringbaar,
maar ik vind in uw wet mijn vreugde.
- 71 't Is mij goed, dat ik eens werd gebogen:
het was om uw wetten te leren.
- 72 Beter is mij de wet die uw mond heeft gesproken
dan duizend stukken goud en zilver.

Jod

- 73 Mij maakten, bereidden uw handen;
geef mij inzicht om uw geboden te leren.
- 74 Zij die U vrezen, zien mij met vreugde,
daar ik op uw woord mijn hoop stel.
- 75 Ik weet het, Heer, 't is gerecht wat Gij verordent,
Gij bleef trouw, zelfs toen Gij mij had vernederd.
- 76 Laat uw gunst mij toch zijn tot vertroosting,
naar hetgeen Gij uw dienaar hebt toegezegd.
- 77 Uw barmhartigheid kome tot mij, — en ik leef weer!
Wat Gij wijst, dat is mijn vreugde.
- 78 De trotsen mogen beschaamd staan
die trachtten mij vals te betichten;
ik echter bleef wat Gij opdraagt bepeinzen.
- 79 Laat wie U vrezen tot mij zich wenden,
zij die van uw uitspraken weten.
- 80 Mijn hart blijve trouw aan uw wetten,
dan zal ik niet worden te schande.

Kaf

- 81 Hoe hunkert mijn ziel naar 't heil van uwentwege
op uw uitspraak blijf ik hopen,
- 82 naar uw aanzegging smachten mijn ogen,
ze vragen: "Wanneer komt Gij mij troosten?"
- 83 Al ben ik als een leren zak die hangt in de rook geworden,
ik heb uw wetten niet veronachtzaamd.
- 84 Hoevele dagen zijn uw knecht nog beschoren?
Wanneer treft uw vonnis wie mij vervolgen?
- 85 Hovaardigen hebben mij kuilen gedolven,
lieden die naar uw richtsnoer niet leven.
- 86 Waarheid zijn uw geboden;
nu men mij zonder reden vervolgt,
geef Gij mij uitkomst!
- 87 Haast had men mij op aarde vernietigd,
maar nimmer heb ik verzaakt wat Gij opdraagt.
- 88 Láát mij, om uw genade, het leven
en ik zal betrachten wat uw mond getuigd heeft.

Lamed

- 89 Uw woord blijft in eeuwigheid, Heer,
het is in de hemel gegrondvest,
- 90 uw trouw duurt voort van geslacht op geslacht,
Gij hebt de aarde vastgesteld
en daarom blijft zij staande.
- 91 Alles staat vast, naar uw bestel,
tot op de dag van heden,
zó is het U dienstbaar.
- 92 Was mijn vreugde niet dat wat Gij aanwijst,
ik was in mijn ellende verloren.
- 93 Nimmer vergeet ik uw bevelen,
want daardoor doet Gij mij leven.
- 94 Ik ben de uwe, bevrijd mij,
wat Gij beschikt, dat zoek ik.
- 95 Slechtaards pogen mij te verderven,
maar ik blijf op uw uitspraken acht slaan.
- 96 Aan wat er ook is, hoezeer ook volmaakt,
ik zag aan alles een einde,
maar uw gebod kent geen grenzen.

Mem

- 97 Hoe is mij wat Gij aanwijst dierbaar,
ik blijf het de ganse dag bepeinzen;
- 98 uw gebod maakt mij wijzer dan wie mij weerstreven,
want het staat steeds aan mijn zijde.
- 99 Verstandiger ben ik dan al mijn leraars,
want uw uitspraken zijn het, waarover ik nadenk.
- 100 Inzicht heb ik, meer dan de ouden,
want ik betracht uw bevelen.
- 101 Op geen pad dat niet deugt wil ik mijn voeten zetten,
om maar uw woord te bewaren,
- 102 van uw bestel wil ik niet wijken,
want Gijzelf onderwijst mij.
- 103 Hoe heerlijk is 't wat Gij aanzegt te proeven,
voor mijn mond is het zoeter dan honing.
- 104 Uit uw beschikkingen heb ik inzicht verworven,
'k heb daarom van ieder leugenpad afschuw.

Nun

- 105 Uw woord is een lamp voor mijn voeten,
het is een licht waar mijn pad voert.
- 106 Ik zwoer, — en ik zal het gestand doen, —
uw rechtvaardig bestel te betrachten.
- 107 Ik ben al ten diepste gebogen,
Schenk, Heer, naar uw woord mij het leven.
- 108 U moge behagen, Heer,
wat mijn mond U gaarne offert
en leer mij hetgeen Gij verordent.
- 109 Los in de hand ligt mij steeds het leven,
maar nooit vergeet ik dat wat Gij aanwijst.
- 110 Leggen mij ook de bozen een valstrik,
ik dwaal niet af van uw bevelen.
- 111 Uw uitspraken heb ik voor altijd ten erfdeel ontvangen,
ja, zij zijn van mijn hart de verrukking.
- 112 Ik zet mijn hart tot het doen van uw wetten,
voor altijd, tot aan het einde.

Samech

- 113 Van wie dubbelhartig zijn,
ik heb van zulken een afkeer,
maar wat Gij wijst, dat bemin ik.
- 114 Mijn schuilplaats, mijn schild, Gij zijt het;
mijn hoop is op uw uitspraak gevestigd.
- 115 Gaat van mij heen, gij die kwaad doet,
dat ik mag bewaren wat mijn God heeft geboden.
- 116 Ondersteun naar uw aanzegging mij, — ik mag leven! —
en wil mij niet om mijn verwachting beschamen.
- 117 Schraag mij, bevrijd zal ik worden;
dan staan mij uw wetten bestendig voor ogen.
- 118 Wie uw wetten verlaten, Gij verwerpt ze allen,
want hun bedrog is nietswaardig,
- 119 als afval werpt Gij hen weg, al die slechtaards op aarde;
daarom zijn mij uw uitspraken dierbaar.
- 120 Van schrik voor U siddert mijn lichaam,
in heilig ontzag voor hetgeen Gij verordent.

Aïn

- 121 Recht en gerechtigheid zijn wat ik steeds gedaan heb,
geef mij thans aan mijn verdrukkers niet over.
- 122 Sta borg voor uw dienaar ten goede,
laat geen trotsaards mij vernederen.
- 123 Mijn ogen zien uit naar uw heil met verlangen,
naar het recht dat uw woord mij aanzegt.
- 124 Doe met uw knecht naar uw genade
en wil mij uw wetten leren.
- 125 Ik ben uw knecht, geef mij inzicht
en uw uitspraken kan ik begrijpen.
- 126 't Is tijd, Heer, dat Gij handelend optreedt;
men heeft wat Gij aanwijst verbroken.
- 127 Daarom zijn mij uw geboden dierbaar,
boven goud en gouden sieraad,
- 128 daarom stel ik behagen in al wat Gij opdraagt,
terwijl ik elk pad van leugen verafschuw.

Pe

- 129 Uw uitspraken, zijn het geen wonderen?
Daarom wil mijn ziel ze bewaren.
- 130 Ontvouwt zich uw woord, het licht gaat schijnen,
het geeft aan onwetenden inzicht.
- 131 Mijn mond doe ik hunkerend open,
uit honger naar uw geboden.
- 132 Keer U tot mij en wees mij genadig,
zoals recht is voor wie uw Naam beminnen.
- 133 Richt mijn schreden naar dat wat Gij aanzegt,
laat over mij geen onrecht heersen.
- 134 Bevrijd mij van de verdrukking door mensen
en ik zal uw bevelen betrachten.
- 135 Doe over uw dienaar uw Aanschijn lichten
en wil mij uw wetten leren.
- 136 Als in stromen vloeien uit mijn ogen de tranen
om hen die uw wet niet houden.

Tsade

- 137 Rechtvaardig zijt Gij, o Heer,
waarachtig is wat Gij verordent.
- 138 Uw uitspraken hebt Gij naar recht geboden,
betrouwbaar bovenmate.
- 139 Mij verteert mijn ijver,
daar mijn kwellers uw woorden vergeten.
- 140 Wat Gij aanzegt is van het zuiverst gehalte
en uw dienaar bemint het.
- 141 Al ben ik gering en onaanzienlijk,
nooit heb ik uw bevelen vergeten.
- 142 Uw gerechtigheid blijft voor eeuwig gelden
en wat Gij wijst blijft de waarheid.
- 143 Treffen mij nood en verdrukking,
uw geboden vormen mijn vreugde.
- 144 Uw getuigenissen: recht voor de eeuwen.
Geef mij inzicht daarin en ik mag leven.

Qof

- 145 Ik roep met heel mijn hart;
geef mij antwoord, Heer,
ik zal uw wetten bewaren.
- 146 Ik roep U aan, verlos mij,
uw uitspraken zal ik betrachten.
- 147 Ik sta op en roep om hulp,
nog vóór de morgen aanbreekt;
ik stel mijn hoop op uw uitspraak.
- 148 Mijn ogen, nog voordat de nachtwaken ingaan,
richten zich peinzend op dat wat Gij aanzegt.
- 149 Hoor mijn stem, naar uw genade;
Heer, maak volgens uw recht mij levend.
- 150 Al naderen ook wie op schanddaden uit zijn,
wie van uw wet zich verre houden,
- 151 Gij zijt nabij, o Heer,
en al uw geboden zijn waarheid.
- 152 Hoe lang al mocht ik uit uw uitspraken weten,
dat Gij ze voor altijd gegrond hebt!

Resj

- 153 Zie naar mijn ellende en red mij,
want uw wet heb ik nooit vergeten.
- 154 Voer Gij mijn pleit en bevrijd mij,
geef naar uw aanzegging mij weer het leven.
- 155 Ver is uw heil van de bozen,
want nooit vragen zij naar uw wetten.
- 156 Groot is uw barmhartigheid, Heer,
maak mij levend, naar hetgeen Gij verordent.
- 157 Talrijk zijn zij die mij vervolgen en kwellen,
maar ik wil van wat Gij getuigt niet wijken.
- 158 Zie ik verraders, ik word vervuld met afkeer,
daar zij wat Gij aanzegt niet achten.
- 159 Zie, hoe ik uw bevelen liefheb,
Heer, maak mij levend, volgens uw goedheid.
- 160 De som van uw woord is de waarheid,
heel het bestel van uw recht is voor eeuwig.

Sin

- 161 Vorsten vervolgden mij zonder reden,
maar mijn hart heeft ontzag voor uw woorden.
- 162 In uw woord heb ik mijn verblijden,
als één die een schat heeft gevonden.
- 163 Ik haat en verafschuw leugen,
maar wat Gij aanwijst bemin ik.
- 164 Zeven maal daags mag ik U loven
om wat Gij rechtvaardig verordent.
- 165 Volkomen vrede voor wie uw wet beminnen,
niets dat hen kan doen vallen!
- 166 Ik blijf, Heer, op uw bevrijding hopen
en uw geboden volbrengen.
- 167 Mijn ziel wil hetgeen Gij getuigt bewaren,
daar ik dat van harte liefheb;
- 168 ik betracht uw bevelen en wetten,
want al mijn wegen zijn vóór U.

Taw

- 169 Laat mijn hulpgeroep, Heer,
voor uw Aangezicht naderen,
geef naar uw woord mij inzicht,
- 170 laat mijn smeken uw Aanshijn bereiken,
verlos mij, naar dat wat Gij aanzegt.
- 171 Van lofzang vloeien mijn lippen over;
Gij immers leert mij uw wetten.
- 172 Mijn tong zal uw woord bezingen,
want gerechtigheid zijn al uw geboden.
- 173 Laat uw hand tot hulp mij wezen,
want wat Gij beveelt, dat heb ik verkozen.
- 174 Heer, ik verlang naar het heil dat komt van uwentwege,
uw wet, die is mijn vreugde.
- 175 Mijn ziel moge leven, om U te loven;
laat wat Gij verordent mij bijstaan.
- 176 Ik heb als een verloren schaap gezworven;
zoek uw dienaar, want nooit
heb ik uw geboden vergeten.

Psalm 120

1 *Een bedevaartslied.*

Tot de Heer riep ik, toen het mij benauwd was,
— en Hij gaf mij antwoord —

2 “Heer, verlos mij van liegende lippen,
van de tong die verraad pleegt!”

3 Want zal men u geven, wat zult gij meer nog krijgen,
gij tong die verraad pleegt?

4 Van een krijgsman de scherpe pijlen,
van bremhout gloeiende kolen.

5 Maar ach, ik moet leven in Mesech,
bij de tenten van Kedar wonen;

6 ik moet al zo lang verblijven
bij hen die vrede haten.

7 Ik ben wel voor vrede, maar spreek ik,
dan is het tot strijd, dat zij dringen.

Psalm 121

1 *Een lied voor de bedevaart.*

Ik sla mijn ogen op naar de bergen,
vanwaar mag er hulp voor mij dagen?

2 Hulp zal mij van de Heer geworden,
de Maker van hemel en aarde.

3 Hij gedooft niet, dat uw voet ooit struikelt,
Hij zal niet sluimeren, Hij, uw hoeder.

4 Nee, Hij sluimert en slaapt niet,
de behoeder van Israël;

5 de Heer, uw hoeder,
de Heer, uw schaduw ter rechterzijde.

6 Bij dag zal u de zon niet deren,
noch de maan als het nacht is.

7 De Heer behoedt u voor alle onheil,
uw leven wil Hij bewaren,

8 de Heer wil bewaren uw gaan en komen
van nu aan tot in alle eeuwen.

Psalm 122

1 *Een bedevaartslied. Van David.*

Hoe verblijd was ik toen mij gezegd werd:
Laat ons opgaan naar het huis des Heren!

2 En daar staan nu onze voeten
in uw poorten, Jeruzalem.

3 Jeruzalem, die als een stad gebouwd zijt
en gebracht tot hechte eenheid,

4 naar u is het dat de stammen opgaan,
de stammen van Hem, de Heer.

Dit is voor Israël voorschrift
dat zij loven de Naam des Heren.

5 Daar zijn de zetels gesteld ten gerichte,
de zetels van het huis van David.

6 Bidt voor Jeruzalems welzijn,
om voorspoed voor wie u beminnen:

7 binnen uw veste zij vrede,
rust in uw burchten.

8 Om mijn broeders, om hen die mij na zijn,
laat mij zeggen: "U zij vrede!"

9 Om het huis van de Heer die onze God is
wil ik voor u om 't goede vragen.

Psalm 123

1 *Een bedevaartslied.*

Op U is het, dat ik mijn ogen gericht houd,
op U, die woont in de hemel.

2 Zie, gelijk de ogen der knechten
gadeslaan de hand van hun meester

en zoals de blikken der dienstmaagd
op de hand van haar vrouwe zich richten,

zó slaan wij ons oog op God, onze Heer,
tot Hij om ons zich bekommert.

3 Wees ons genadig, Heer, ontferm U onzer,
want wij kregen al meer dan ons deel aan verachting;

4 onze ziel is al meer dan verzadigd
met onnadenkende spot
van wie ons uit hoogmoed verachten.

Psalm 124

1 *Een bedevaartslied. Van David.*

Was het niet de Heer, die ons nabij was,
— zo laat het nu Israël zeggen, —

2 was het niet de Heer, die ons nabij was,
toen mensen zich tegen ons keerden,

3 dan waren wij levend verslonden,
toen tegen ons hun toorn ontbrandde;

4 de wateren hadden ons zeker verzwolgen,
een kolkende stroom had ons vast bedolven,

5 ons had voorzeker bedolven
het overstelpende water.

6 Gezegend de Heer, dat Hij ons niet prijs gaf,
niet prijs gaf als prooi voor hun tanden.

7 Ons bestaan is tot vrijheid ontkomen
als een vogel de strik van de jagers:

de strik is gebroken
en wij, wij ontkwamen.

8 Onze hulp in de Naam des Heren,
de Maker van hemel en aarde.

Psalm 125

1 *Een bedevaartslied.*

Wie vertrouwt op de Heer, hij gelijkt de Sion:
die wankelt niet, maar staat voor eeuwig.

2 Jeruzalem is omringd door bergen,
zó is de Heer rondom zijn volk,
van nu aan voor eeuwig.

3 De staf van het onrecht zal toch niet altijd rusten
op het land dat de vromen bedeed is,

opdat zich niet strekken tot onrecht
eenmaal rechtvaardige handen.

4 Doe wèl, Heer, aan goede gezindheid,
aan hen wier hart oprecht is;

5 maar hen die neigen tot slinkse wegen,
de Heer delgt hen uit, met de booswichten samen.
Vrede voor Israël!

Psalm 126

1 *Een bedevaartslied.*

Als de Heer Sions lot doet keren,
zal het ons zijn of wij dromen,

2 dan kan onze mond alleen nog maar lachen,
onze tong niets anders dan juichen.

Dan luidt het onder de volken:
"Groots heeft God met hen gehandeld!"

3 Ja, groots heeft God met ons gehandeld
en daarom zijn wij zo vrolijk.

4 Heer, keer ons lot ten goede,
zoals in het zuiden de beken.

5 Wie onder tranen zaaien
die zullen met vreugde maaien:

6 men gaat zijn gang en schreit
onder de last van het zaaigoed,
maar men keert en zingt, keer op keer,
wanneer men de schoven aandraagt.

Psalm 127

1 *Een bedevaartslied. Van Salomo.*

Als de Heer het huis niet bouwt,
zwoegen daaraan vergeefs de bouwers;
bewaakt de Heer de stad niet,
vergeefs waakt de wachter.

2 Vergeefs is uw vroeg ontwaken,
voor niets legt gij u laat te ruste,
vergeefs eet gij uw zuur verdiende brood, —
Gods beminden ontvangen het slapend!

3 Zie, een gave Gods zijn zonen
en de vrucht van de schoot een Godsgeschenk,

4 als pijlen in de hand van de krijger,
zó zijn de zonen in de jeugd ontvangen.

5 Gelukkig de man, die daarmee zijn pijlkoker vulde;
zij maken hem niet beschaamd als zij spreken
met de tegenpartij in de stadspoort.

Psalm 128

1 *Een bedevaartslied.*

Zalig elk die voor de Heer ontzag heeft
en op diens weg wil voortgaan:

2 eten zult gij van het werk uwer handen,
geluk zal uw deel zijn, en welvaart!

3 Uw vrouw daarbinnen in uw woning,
zij is als een wijnstok die vrucht draagt;
uw zonen als loten aan een olijfboom,
zó zijn zij geschaard om uw tafel.

4 Zie, aldus zal zegen geworden
de mens die ontzag voor de Heer kent.

5 U zegene de Heer uit Sion,
zie dan hoe goed het Jeruzalem gaat,
al uw levensdagen;

6 aanschouw nog van uw zonen de zonen.
Vrede voor Israël!

Psalm 129

1 *Een bedevaartslied.*

Hoe zwaar heeft men mij van jongs af mishandeld,
— laat het nu Israël zeggen, —

2 hoe zwaar heeft men mij van jongs af mishandeld,
maar ze hebben mij niet overwonnen!

3 Ploegers hebben geploegd op mijn rug,
hun voren lang getrokken,

4 maar de Heer, de Gerechte, sneed door
het tuig in de handen der bozen.

5 Straks zullen vol schaamte de aftocht blazen
al die haters van Sion;

6 ze zullen zijn als het gras op de daken,
dat verdort nog vóór men het uittrekt.

7 De maaier kan daarmee zijn hand niet vullen,
noch zijn arm wie de schoven komt binden

8 en geen die voorbijgaat zal zeggen:
“De zegen des Heren zij met u,
wij zegenen u met de Naam des Heren!”

Psalm 130

1 *Een bedevaartslied.*

2 Uit de diepten heb ik, o Heer, tot U geroepen;
Heer, wil naar mijn vragen luisteren,

mochten verstaan uw oren
hoe ik smEEK om erbarmen.

3 Slaat Gij, Heer, de zonden gade,
wie zal nog bestaan, o Heer?

4 Doch er is bij U genade,
want zó wilt Gij gevreesd zijn.

5 Ik wacht de Heer, verwacht Hem,
op zijn woord is mijn hoop gevestigd;

6 ik blijf de Heer verbeiden
meer dan wachters de morgen.

Zij wachten de morgen:
7 Israël hoopt op de Heer,

want er is bij de Heer ontferming,
overvloedig is bij Hem verlossing.

8 Hij is degeen die Israël vrijmaakt
van al wat het heeft misdreven.

Psalm 131

1 *Een bedevaartslied. Van David.*

Heer, mijn hart is niet hoogmoedig,
noch kijken trots mijn ogen,

ik houd mij niet op met grootse dingen,
noch met wat voor mij te hoog is gegrepen.

2 Nee, ik voegde tot rust en stilte mijn ziel,
als een kind op de schoot van zijn moeder,
als dat kind is mijn ziel, zo tevreden.

3 Laat Israël op de Here hopen,
van nu aan tot in alle eeuwen.

Psalm 132

1 *Een bedevaartslied.*

Gedenk, o Heer, aan David
en aan al zijn zorgen,

2 hoe hij de Heer had gezworen,
een gelofte aan Jakobs machtige Helper:

3 “Ik wil in mijn tent geen verblijf gaan nemen
of mij op mijn bed te ruste leggen,

4 ik zal aan mijn ogen de slaap niet gunnen
of zelfs mijn ogen luiken,

5 tot ik voor de Heer een plaats vind,
een woonstee voor Jakobs machtige Bijstand!”

6 Zie, wij hoorden van de ark in Efrata
en troffen haar aan in de velden van Jaär:

7 “Laat ons zijn verblijf betreden,
bij zijn voetbank ons ter aarde werpen!”

8 “Sta op, o Heer, om te gaan naar uw rustplaats,
Gij en de ark uwer sterkte!”

9 In gerechtigheid mogen uw priesters zich hullen
en uw getrouwen juichen;

10 ter wille van David, uw dienstknecht,
wijs hem niet af, uw gezalfde!

11 De Heer heeft aan David gezworen
een bestendige eed, Hij zal daar niet van wijken:

“Ik zet voor u ten troon uw nakroost;

12 als uw zonen mijn verbond bewaren,

mijn getuigenis, dat Ik hun zal leren,
dan zullen ook voor altijd uw zonen
deze, uw zetel bezetten.”

13 De Heer immers heeft de Sion verkoren,
Hij heeft haar verlangd als woning:

14 “Hier is mijn rustplaats voor eeuwig,
hier wil Ik wonen, zoals Ik steeds begeerd heb.

15 Mild zal Ik haar voedsel zegenen,
haar armen met brood verzadigen,

16 haar priesters met heil bekleden,
dan juichen van vreugde haar vromen.

17 Daar zal Ik Davids macht verheffen,
voor mijn gezalfde een licht bereiden,

18 zijn vijanden zal Ik in schande hullen,
maar hem zal stralend zijn wijding kronen!”

Psalm 133

1 *Een bedevaartslied. Van David.*

Zie, hoe goed, hoe lieflijk,
als broeders in eendracht zijn aangezeten:

2 als heerlijke olie op het hoofd,
die neervloeit op de baard, de baard van Aäron,
die daalt tot de zoom van zijn klederen;

3 het is als de dauw van Hermon
die neerdaalt op de bergen van Sion.

4 Want daar gebiedt de Heer de zegen:
leven in eeuwigheid.

Psalm 134

1 *Een bedevaartslied.*

Nu dan, zegent de Heer, alle gij 's Heren knechten,
die in de donkere nacht staat in het huis des Heren:

2 heft naar het heiligdom opwaarts uw handen
en zegent Hem, de Heer!

3 "Hij zegene u, de Heer, vanuit Sion,
Hij, de Maker van hemel en aarde!"

Psalm 135

1 *Halleluja.*

Looft de Naam des Heren,
looft Hem, 's Heren knechten,

2 die staat in het huis des Heren,
in de hoven van het huis
van Hem die onze God is.

3 Looft de Heer, want hij is goedertieren,
roemt met stem en snaren zijn Naam, zo lieflijk,

4 want Hij, de Heer, heeft zich Jakob verkoren,
Israël tot zijn eigen bezitting.

5 Ja, ik beseft het, groot is de Heer,
onze Heer, boven alle goden verheven.

6 Al wat Hem behaagt, volvoert de Heer
in de hemel en op de aarde,
in de zeeën en in alle oceanen.

7 Hij doet nevels opgaan
van daar waar de wereld haar eind heeft,

Hij maakt bliksems en daarbij de regen,
de wind jaagt Hij voort uit zijn schuren.

8 Hij sloeg Egyptes eerstelingen,
de mens en het vee in gelijke mate,

- 9 tekenen en wonderen, Egypte,
liet Hij bij u geschieden
om Farao te treffen en al wie hem dienden.
- 10 Hij was het, die volkeren ongeteld neersloeg
en machtige koningen ombracht.
- 11 Sichon, de koning der Amorieten,
Og, de vorst van Basan
en voorts ieder rijk van Kanaän;
- 12 hun land heeft Hij gegeven ten erfdeel,
ten erfdeel aan Israëel, het volk dat van Hem is.
- 13 Heer, uw Naam duurt eeuwig,
geslacht na geslacht blijft U, Heer, gedenken,
- 14 want de Heer zal recht aan zijn volk doen,
Hij heeft met zijn dienaars deernis.
- 15 Zilver en goud zijn de goden der heidenen,
slechts maaksel van mensenhanden:
- 16 ze hebben een mond, maar kunnen niet spreken,
ze hebben wel ogen, maar zien niet,
- 17 ze hebben wel oren, maar kunnen niet horen,
ook is er in hun mond geen adem.
- 18 Hun evenbeeld worden hun makers,
allen die daarop vertrouwen.
- 19 Zegent de Heer, gij huis van Israëel,
huis van Aaron, zegent de Heer,

20 zegent de Heer, gij huis van Levi,
gij die de Heer vreest, zegent de Heer!

21 Gezegend de Heer vanuit Sion,
Hij die woont in Jeruzalem.

Psalm 136

- 1 Looft de Heer, Hij is goedertieren,
— eeuwig is zijn genade.
- 2 Looft de God der goden,
— eeuwig is zijn genade, —
- 3 looft de Heer der heren,
— eeuwig is zijn genade.
- 4 Hij alleen doet grootse daden,
— eeuwig is zijn genade.
- 5 Hij schiep de hemel met inzicht,
— eeuwig is zijn genade, —
- 6 Hij spreidde de aarde over het water,
— eeuwig is zijn genade, —
- 7 Hij maakte de grote lichten,
— eeuwig is zijn genade, —
- 8 de zon om de dag te beheersen,
— eeuwig is zijn genade, —
- 9 de maan en de sterren om de nacht te regeren,
— eeuwig is zijn genade.
- 10 Egypte trof Hij in hun eerstelingskinderen,
— eeuwig is zijn genade, —
- 11 Israël leidde Hij weg uit hun midden,
— eeuwig is zijn genade, —

- 12 met krachtige hand en een arm die gestrekt is,
— eeuwig is zijn genade.
- 13 De Schelfzee heeft Hij doorsneden,
— eeuwig is zijn genade, —
- 14 en Israël liet Hij daar doorgaan,
— eeuwig is zijn genade.
- 15 Farao met zijn leger heeft Hij in zee bedolven,
— eeuwig is zijn genade,
- 16 Zijn volk liet Hij door de woestijn gaan,
— eeuwig is zijn genade, —
- 17 machtige koningen heeft Hij verslagen,
— eeuwig is zijn genade, —
- 18 Hij doodde geweldenaarsvorsten,
— eeuwig is zijn genade —:
- 19 Sichon, de koning der Amorieten,
— eeuwig is zijn genade, —
- 20 Og, de vorst van Basan,
— eeuwig is zijn genade.
- 21 Hij gaf hun land ten erfdeel,
— eeuwig is zijn genade, —
- 22 ten erfdeel aan Israël zijn dienaar,
— eeuwig is zijn genade.

- 23 Hij gedacht ons, toen wij vernederd waren,
— eeuwig is zijn genade, —
- 24 en ontrukte ons aan onze belagers,
— eeuwig is zijn genade.
- 25 Aan alles wat leven heeft, schenkt Hij voedsel,
— eeuwig is zijn genade.
- 26 Looft Hem, de God van de hemel:
eeuwig is zijn genade!

Psalm 137

- 1 Aan Babylons stromen, daar zaten wij neder
en weenden wanneer wij dachten aan Sion
- 2 en aan de wilgen die daar stonden
hadden wij onze harpen gehangen,
- 3 want onze ontvoerders begeerden gezangen,
zij die ons kwelden een vrolijk lied:
"Zingt ons één van de liederen van Sion!"
- 4 Maar hoe zouden wij van de Heer kunnen zingen,
hier in den vreemde?
- 5 Indien ik u ooit mocht vergeten, Jeruzalem,
laat dan mijn rechterhand mij begeven;
- 6 mijn tong mag in mijn mond verstommen,
als ik aan U niet blijf gedenken,

als ik Jeruzalem niet hoog meer uithef
boven mijn allergrootste vreugde.
- 7 Vergeld, O Heer, de zonen van Edom
de dag van Jeruzalem,
toen zij riepen: "Tegen de grond!
Haal neer, tot de fundamenten!"
- 8 Jij, dochter van Babel, bestemd tot verwoesting,
heil hem die jou loont naar wat jij ons aandeed,
- 9 heil over hem die jouw kinderen zal grijpen
en hen tegen de rotsen verplettert!

Psalm 138

1 *Van David.*

Met heel mijn hart wil ik U loven,
ik zing U mijn psalmen, de goden trotserend,

2 ik buig mij neer naar uw heilige tempel
en verheerlijk uw Naam,
daar Gij goed en getrouw zijt!

Hebt Gij niet meer gedaan dan Gij beloofd had,
de roep die reeds van U uitging te boven?

3 Nauwelijks had ik geroepen,
of daar kwam van U al het antwoord,
waardoor Gij mijn ziel met kracht hebt bemoedigd.

4 Eens loven U, Heer, alle vorsten op aarde,
wanneer zij verstaan wat uw mond hun aanzegt;

5 dan gaan zij 's Heren wegen bezingen:
"Groot is de Heer in zijn glorie!"

6 Ja, de Heer, hoe verheven Hij is,
Hij slaat de geringe gade
en Hij kent al de trotsaard van verre.

7 Al moest ik ook gaan waar de nood het hoogst is,
daar zoudt Gij nòg mijn leven bewaren;

waar mijn haters tekeer gaan, daar strekt Gij uw hand uit,
uw rechterhand, die mij de redding nabij brengt.

8 De Heer zal het voor mij volvoeren!
O Heer, uw genade duurt eeuwig;
laat het werk van uw handen niet varen.

Psalm 139

1 Voor de koorleider. Van David. Een psalm.

Heer, Gij doorgrondt en kent mij,

2 Gij weet van mij, wanneer ik zit en opsta.

Gij verstaat mijn gedachten van verre,

mijn onderweg zijn, mijn rusten doorschouwt Gij,

3 Gij zijt vertrouwd met al mijn wegen.

4 Er komt mij geen woord op de tong, geen enkel,

of Gij, Heer, Gij kent het volkomen.

5 Achter mij zijt Gij, vóór mij, rondom mij,

Gij hebt op mij uw hand gelegd.

6 Te wonderbaar is mij dit weten,

te verheven, onbereikbaar.

7 Waar zou ik ooit aan uw Geest ontkomen,

waar zou ik mij voor uw Aanschijn verbergen?

8 Steeg ik op naar de hemel, — daar zijt Gij!

Lag ik neer waar de doden zijn, — Gij zijt aanwezig!

9 Al zou ik de wieken van 't morgenrood nemen,

om aan de uiterste zeekust te landen,

10 ook daar bleef uw hand mij geleiden,

zou nog uw rechterhand mij omvangen.

11 Zei ik: "Laat het duister mij dekken,

geen licht, maar de nacht mij omgeven",

12 dan maakt zelfs duisternis het niet donker voor U,
de nacht is als de dag zo helder,
gelijk aan het licht is het donker!

13 Mijn binnenste hebt Gij geschapen,
mij in de schoot van mijn moeder geweven;

14 ik dank U, die mij zo wonderbaar maakte:
hoe kostelijk zijn uw werken!

15 Mijn wezen kent Gij volkomen,
mijn oorsprong was U niet verborgen,

toen ik ontstond, nog onzichtbaar,
kunstig gevormd als in diepten der aarde;

16 mijn vormloos begin aanschouwden uw ogen.

Alles stond bij U al te boek,
ze waren beschreven, beschikt al, de dagen,
ook toen nog geen ervan dáár was.

17 Te groots zijn mij, God, uw gedachten,
hun menigte al te machtig!

18 Hoe zou ik ze nagaan?
Meer dan zand zijn zij talrijk
en aan het eind was ik altijd nog bij U ...

19 Als Gij, God, toch de bozen eens neersloeg,
— gaat weg, gij bloeddorstigen, van mij! —

20 die U in hun valsheid belasteren,
die in hun waan tegen U zich verheffen!

- 21 Zou ik niet haten, Heer, wie U haten,
van hen die tegen U opstaan niet walgen?
- 22 Ik haat hen met een haat, zo volkomen
alsof ze mijn eigen vijanden waren!
- 23 Doorgrond mij, God, om mijn hart te kennen,
toets mij en peil mijn gedachten;
- 24 zie of de weg die ik ga niet verkeerd is,
om mij dan het eeuwige pad te wijzen.

Psalm 140

- 1 *Voor de koorleider. Een psalm van David.*
- 2 Red mij, o Heer, van de mens die kwaad wil,
bewaars mij voor degenen die geweld pleegt,
- 3 voor wie gemene streken beramen,
alle dagen op oorlog zinnen.
- 4 Hun tong is gescherpt, zoals die van een slang is,
adderenvijzen zit hun achter de lippen.
- 5 Houd mij, Heer, de goddelozen uit handen,
bewaars mij voor degenen die geweld pleegt,
die trachten mij de voet te lichten:
- 6 schaamteloos spanden zij in 't geheim mij een valstrik.
Zij zetten een klem waar mijn pad voert,
een slagnet om mij te vangen.
- 7 Ik zeg tot de Heer: "Gij die mijn God zijt,
neem ter ore, o Heer, hoe ik smeed om uw bijstand.
- 8 Heer, o Heer, uw kracht is mijn redding,
Gij beschut mij het hoofd
als de strijd eenmaal dáár is.
- 9 Geef niet toe, Heer,
aan dat waar de booswicht op uit is,
laat wat hij beraamt niet gelukken.

- 10 Steken zij die mij omringen het hoofd op,
laat de vloek van hun lippen hun dan zelf overkomen,
- 11 laat het vurige kolen over hen regenen;
dat storte hen neer in de afgrond,
waaruit zij nooit meer opstaan.
- 12 De lasteraar houde geen stand op aarde,
in zijn eigen onheil rake meteen
gevangen degeen die geweld pleegt!"
- 13 Ik weet, dat de Heer de verdrukte recht doet,
dat Hij voor de armen het pleit voert.
- 14 Waarlijk, dan wordt zijn Naam door de vromen geprezen
en wie oprecht is, die woont voor zijn Aanschijn.

Psalm 141

1 *Een psalm van David.*

Heer, ik roep tot U, kom mij haastig helpen,
geef aandacht aan mijn roep, die tot U gericht is.

2 Laat mijn bidden, wierook gelijk,
tot voor uw Aanschijn komen,
het heffen van mijn handen zij een avondoffer.

3 Heer, stel aan mijn mond een wachter,
bewaak de deur van mijn lippen;

4 neig mij het hart niet naar kwade zaken,
tot het doen van slechte daden.

Wat lieden aangaat die onrecht plegen,
laat mij niet van hun onthaal genieten!

5 Mij mag slaan een gerechte,
kastijden een vrome,
maar op mijn hoofd komt geen olie van slechtaards!

Doch mijn gebed blijft stijgen,
hoe verkeerd hun handel ook zijn mag;

6 slaat men langs de rotsen
wie hun pleit voert te pletter,
woorden, hun ten gunste
zal men van mij slechts horen.

- 7 Zoals men vanéénrijt de grond bij het ploegen,
zó ligt straks ons gebeente verstrooid
waar de mond is van 't rijk van de doden.
- 8 Maar op U, Heer God, zijn mijn ogen,
bij U kom ik schuilen,
pleng mijn bestaan niet!
- 9 Bewaar mij voor de strik die mij wordt gespannen,
voor het net van wie onrecht bedrijven;
- 10 laat de slechtaards maar vallen in hun eigen kuilen,
allen bijeen, — maar laat mij ontkomen!

Psalm 142

1 *Een compositie van David, toen hij in de grot was.
Een gebed.*

2 Mijn stem hef ik op tot de Heer,
mijn stem om genade te vragen;

3 mijn klacht stort ik uit voor zijn Aanschijn,
ik maak Hem vertrouwd met mijn zorgen.

4 Ik voel mij de moed ontzinken,
ofschoon toch mijn pad U bekend is.

Op de weg waarlangs ik gaan moet
wordt mij heimelijk een valstrik gespannen.

5 Ik zoek naar hulp en zie om mij heen:
Geen mens die zich iets van mij aantrekt;
er is nergens meer toevlucht voor mij,
niet één die zich om mij bekommert!

6 Tot U blijf ik roepen, o Heer,
ik blijf U noemen: "Mijn toevlucht,
mijn vaste grond in dit leven op aarde."

7 Sla Gij dan acht op mijn smeken,
want ik ben al te diep gezonken;

verlos mij van mijn vervolgers,
want zij worden mij te machtig.

8 Bevrijd mij uit het gevang,
opdat ik weer uw Naam mag loven;
de rechtvaardigen staan in een kring om mij heen
wanneer Gij mij weer uw gunst toont.

Psalm 143

1 *Een psalm van David.*

Luister, Heer, naar mijn bidden,
neem mijn smeken ter ore,

geef, naar uw trouw, mij antwoord,
om uwer gerechtigheid wille.

2 Ga niet in 't gericht met uw dienstknecht;
niet één die leeft is toch voor U rechtvaardig!

3 Zie, naar het leven staat mij de vijand,
wat ik ben vertreedt hij ter aarde,

hij laat mij in duisternis wonen
als bij hen die al lang zijn gestorven.

4 Zo is het mij somber te moede,
diep in mij is mijn hart vertwijfeld.

5 Denk ik terug aan vroeger dagen,
overweeg ik al uw daden,
ga ik na wat uw handen volbrachten,

6 dan strek ik tot U de mijne;
mijn ziel smacht naar U, als dorre bodem.

7 Antwoord mij spoedig, Heer,
— mijn kracht gaat bezwijken! —
keer uw Aanschijn van mij niet af,
of ik word als wie ten grave dalen.

8 Doe in de morgen van uw goedheid mij horen,
— op U is mijn vertrouwen gevestigd;

wijs mij de weg die ik gaan moet,
— naar U gaat mijn zielsverlangen.

9 Laat mij aan mijn vijanden, Heer, ontkomen,
immers, bij U zoek ik toevlucht,

10 leer mij uw wil te doen, Gij die mijn God zijt,
laat uw goede Geest mij leiden
door gebaande streken.

11 Om uw Naam gestand te doen,
Heer, laat mij leven!
Wil, in uw gerechtigheid,
uit de nood mij redden!

12 Verdelg in uw goedheid mijn haters,
vernietig al mijn verdrukkers;
immers, ben ik niet uw dienstknecht?

Psalm 144

1 *Van David.*

Gezegend de Heer, die mijn rots is,
die mijn handen tot strijden bekwaam maakt,
mijn vingers de wapens leert grijpen.

2 Hij is mij goedgunstig, Hij is mijn vesting,
mijn burcht is Hij, mijn bevrijder,

mijn schild, bij Hem mag ik schuilen,
Hij maakt aan mij volkeren horig.

3 Heer, wat is de mens, dat Gij naar hem omziet,
het mensenkind, dat Gij op hem wilt letten,

4 de mens, die maar een zucht gelijk is,
wiens dagen vergaan als een schaduw?

5 Heer, buig uw hemel omlaag en daal neder,
raak de bergen aan, dat de rook eraf slaat,

6 slingerijd en zijd uw bliksem,
werp schichten uit naar alle kanten,

7 strek úit uw hand uit den hoge,
bevrijd mij en doe mij ontkomen

aan het geweld van het water,
aan de macht der barbaren;

- 8 — hun mond spreekt louter leugen,
hun rechterhand zweert enkel meined.
- 9 Een nieuw gezang, God, wil ik U zingen,
een lied bij het tiensnarig psalter
- 10 voor U, die zegepraal schenkt aan de vorsten
en verlossing aan David, uw dienstknecht;
- wil van het dreigende zwaard dan ook mij bevrijden,
11 red mij uit de macht der barbaren;
- hun mond spreekt louter leugen,
hun rechterhand zweert enkel meined.
- 12 Mogen zijn onze zonen als jonge bomen,
in hun jeugd hoog opgewassen,
- en onze dochters als dragende zuilen,
voor de bouw van paleizen gehouwen;
- 13 laat onze schuren gevuld zijn
en waren verschaffen, allerhande;
- dat onze kudden duizendvoudig,
ja, tienduizendmaal op ons land zich vermeederen,
14 dat ons rundvee zwaar van dracht zij;
- en dan ook geen inval meer en geen uittocht,
geen klagelijk schreien meer in onze straten.
- 15 Gelukkig het volk waar het zó mee gesteld is,
gelukkig het volk dat de Heer als God kent.

Psalm 145

1 *Een loflied van David.*

Hoog verheffen wil ik U, mijn God, — Gij zijt koning!
Zegenen wil ik uw Naam, altijd en eeuwig,

2 van dag tot dag U zegenen,
uw Naam verhogen, altijd en eeuwig.

3 Groot is de Heer en hoog te loven,
nimmer is te doorgronden zijn grootheid.

4 Als geslacht na geslacht uw werken zal prijzen,
vermelden uw machtige daden,

5 uw majesteit, heerlijk in luister,
laat ook mij van uw wonderen gewagen;

6 als men spreekt van uw macht,
hoe vreeswekkend Gij handelt,
zal ook ik van uw grootheid verhalen.

7 Verbreid wordt de faam van al uw mildheid,
uw gerechtigheid wordt juichend bezongen:

8 goedertieren de Heer en barmhartig,
lankmoedig en groot in genade.

9 De Heer is voor allen vol liefde,
heel zijn schepping omsluit zijn erbarmen.

- 10 Al uw werken, Heer, mogen U loven:
mogen uw getrouwen U zegenen
- 11 om de glorie van uw rijk te melden
en van uw macht te getuigen,
- 12 om de mensenkinderen uw macht te leren,
van uw koningschap de stralende luister.
- 13 Uw rijk is een rijk voor alle eeuwen,
uw heerschappij is voor alle geslachten.

Getrouw is de Heer in al zijn woorden.
in al wat Hij doet genadig.

- 14 De Heer schraagt elk wie zou vallen,
Hij richt ieder op die gebukt gaat.
- 15 Aller ogen zijn op U geslagen:
Gij geeft hun spijs te rechter tijde;
- 16 Gij opent uw hand en verzadigt
al wat leeft met welbehagen.
- 17 De Heer is rechtvaardig in al zijn wegen,
goedertieren in al zijn werken.
- 18 De Heer is nabij voor elk die Hem aanroept,
voor elk die oprecht Hem aanroept.
- 19 't Verlangen van hen die Hem vrezen vervult Hij,
Hij hoort naar hun klacht en bevrijdt hen.

- 20 Eenieder bewaart de Heer die Hem liefheeft,
maar de booswichten richt Hij allen te gronde.
- 21 Mijn mond zegt út de lof des Heren;
laat alles wat leeft zijn heilige Naam
zegenen, altijd en eeuwig!

Psalm 146

1 *Halleluja.*

Loof, mijn ziel, de Heer,

2 loven zal ik de Heer, heel mijn leven,
lofzingen mijn God, zolang ik zijn zal.

3 Stelt niet uw betrouwen op vorsten,
op een mensenkind, — van hem komt geen redding:

4 eenmaal blaast hij zijn adem weer uit,
hij keert tot de aarde weder;
op die dag gaan zijn plannen mee te gronde.

5 Maar zalig wiens hulp is de God van Jakob,
wiens hoop op de Heer, zijn God is,

6 de Maker van hemel en aarde,
van de zee en al wat daarin is,
die trouw houdt voor eeuwig;

7 die de verdrukten recht doet,
aan wie honger heeft brood geeft.

De Heer, die geboeiden losmaakt,

8 de Heer, die blinden de ogen opent,

de Heer, die gekromden opricht,
de Heer, die de rechtvaardige liefheeft,

9 de Heer, de hoeder van de vreemdeling,
een steun is Hij voor wees en weduw,
maar de bozen doet Hij op hun pad verdwalen.

10 De Heer is Koning voor eeuwig,
uw God, o Sion, van geslacht op geslacht.

Halleluja.

Psalm 147

1 *Halleluja.*

Heerlijk is het, onze God te bezingen,
ja, lieflijk is het; op zijn plaats is een loflied.

2 't is de Heer, die Jeruzalem opbouwt,
de verdrevenen van Israël brengt tezamen,

3 die geneest wier hart is gebroken
en verbindt hun wonden.

4 Hij bepaalt het getal der sterren,
ze alle bij name roepend.

5 Groot is onze Heer en geweldig zijn almacht,
zijn inzicht ongemeten;

6 de Heer houdt de vertredenen staande,
maar de slechtaards doet Hij buigen ter aarde.

7 Zing voor de Heer een lofzang,
onze God een psalm bij de citer,

8 voor Hem die de hemel kleedt in wolken,
die maakt dat het regent op aarde,

die op de bergen het gras doet ontkiemen,
aardgewas ten dienste der mensen.

9 Hij geeft aan het vee zijn voedsel,
waar zij om schreeuwen aan de jonge raven.

- 10 Geen paardenkracht kan Hem bekoren,
de stoere krijgsmansgang
doet Hem al evenmin genoeg,
- 11 maar de Heer schept behagen in hen die Hem vrezen
en die op zijn goedheid hopen.
- 12 Prijs de Heer, Jeruzalem,
verheerlijk uw God, o Sion,
- 13 die versterkt aan uw poorten de grendels,
in uw midden zegent uw zonen,
- 14 die binnen uw grenzen de vrede vestigt,
die u spijzigt met de bloem van de tarwe,
- 15 die zijn bevel naar de aarde heenzendt,
— dan rept zijn woord zich haastig, —
- 16 die als wol de sneeuw doet dalen
en rijp als as laat vallen,
- 17 die werpt met ijzel als scherven;
door zijn kou komt het water tot stilstand.
- 18 Maar als Hij zijn woord zendt, dan doet Hij het smelten,
laat Hij waaien zijn wind, dan stroomt weer het water.
- 19 Hij openbaarde zijn woorden aan Jakob,
aan Israël zijn regels en wetten.
- 20 Met geen ander volk heeft Hij nog zo gehandeld:
anderen kennen geen geboden.

Halleluja.

Psalm 148

1 *Halleluja.*

Looft de Heer vanuit de hemel,
looft Hem, gij in den hoge,

2 looft Hem, heir van zijn engelen.
looft Hem, heel zijn hemelse schare.

3 Looft Hem, zon en maan tezamen,
looft Hem, leger van lichtende sterren,

4 looft Hem, hoogste hemel
met het water dat daar nog boven is:

5 Laten zij loven de Naam des Heren,
want Hij gebod en zij waren in aanzijn;

6 Hij bepaalde hun plaats voor altijd en eeuwig
en gaf hun een wet om nooit te verbreken.

7 Looft de Heer, gij hier op aarde,
gij gedochten in de zee, gij diepste wateren,

8 bliksem en hagel, sneeuw en wolken,
stormwind, die volbrengt zijn bevelen,

9 gij bergen en heuvels tezamen,
geboomte dat vrucht draagt en wouden van ceders,

10 gij wild gedierte, gij vee op de velden,
dieren die kruipen en vliegen met vleugels;

- 11 gij vorsten op aarde, van alle landen,
machtigen, heersers der wereld,
- 12 jonge mannen en gij, jonge meisjes
oud en jong met elkander:
- 13 laat ieder loven de Naam des Heren,
want zijn Naam alleen is hoog verheven.
- 14 Gaat zijn luister ook aarde en hemel te boven,
toch heeft Hij de eer van zijn volk doen rijzen,
tot lofzang voor al zijn getrouwen,
voor de kinderen Israëls,
het volk dat Hem nabij is.

Halleluja.

Psalm 149

1 *Halleluja.*

Bezingt met nieuw gezang de Heer,
zingt zijn lof in de schare der vromen,

2 laat Israël vieren zijn Schepper,
de kinderen van Sion voor hun koning juichen

3 en loven zijn Naam, en dansen,
bij tamboerijn en citerspel
voor Hem een psalm doen klinken.

4 Want de Heer scheidt in zijn volk behagen,
Hij wil met heil de geringen kronen.

5 Zijn getrouwen mogen met ere juichen,
jubelen op hun legersteden,

6 met de lof van God in hun mond,
in hun hand het zwaard, gescherpt aan beide sneden,

7 ter volvoering van wraak aan de volken
en tot bestraffing der heidenen.

8 Om hun vorsten met boeien te binden,
hun leiders in ijzeren kluisters,

9 om te voltrekken het vonnis, beschreven:
een taak die al zijn vromen tot eer strekt.

Halleluja.

Psalm 150

1 *Halleluja.*

Looft God in zijn heilige tempel,
looft Hem in het firmament dat zijn macht toont,

2 looft Hem om zijn geduchte daden,
looft Hem naar zijn majesteit machtig!

3 Looft Hem met geschal van bazuinen,
looft Hem met harp en citer,

4 looft Hem met timpaan en reidans,
looft Hem bij harp- en fluitspel,

5 looft Hem met kleppende bekkens,
looft Hem bij rinkelende cimbels:

6 alles wat ademt,
love de Heer.

Halleluja.

Inhoud

Het eerste boek der psalmen

Psalm 1	7
Psalm 2	8
Psalm 3	10
Psalm 4	11
Psalm 5	12
Psalm 6	14
Psalm 7	16
Psalm 8	18
Psalm 9	19
Psalm 10	22
Psalm 11	25
Psalm 12	26
Psalm 13	27
Psalm 14	28
Psalm 15	30
Psalm 16	31
Psalm 17	33
Psalm 18	35
Psalm 19	41
Psalm 20	43
Psalm 21	44
Psalm 22	46
Psalm 23	50
Psalm 24	51
Psalm 25	53
Psalm 26	56
Psalm 27	58
Psalm 28	60
Psalm 29	62
Psalm 30	64
Psalm 31	66
Psalm 32	69
Psalm 33	71
Psalm 34	74
Psalm 35	76
Psalm 36	80

Psalm 37	82
Psalm 38	87
Psalm 40	92
Psalm 41	95

Het tweede boek der psalmen

Psalm 42	99
Psalm 43	101
Psalm 44	102
Psalm 45	105
Psalm 46	107
Psalm 47	109
Psalm 48	110
Psalm 49	112
Psalm 50	115
Psalm 51	118
Psalm 52	121
Psalm 53	123
Psalm 54	125
Psalm 55	126
Psalm 56	129
Psalm 57	131
Psalm 58	133
Psalm 59	135
Psalm 60	138
Psalm 61	140
Psalm 62	141
Psalm 63	143
Psalm 64	145
Psalm 65	147
Psalm 66	149
Psalm 67	152
Psalm 68	153
Psalm 69	158
Psalm 70	162
Psalm 71	163
Psalm 72	166

Het derde boek der psalmen

Psalm 73	171
Psalm 74	174
Psalm 75	178
Psalm 76	180
Psalm 77	182
Psalm 78	185
Psalm 79	193
Psalm 80	195
Psalm 81	197
Psalm 82	199
Psalm 83	200
Psalm 84	202
Psalm 85	204
Psalm 86	206
Psalm 87	208
Psalm 88	209
Psalm 89	211

Het vierde boek der psalmen

Psalm 90	219
Psalm 91	221
Psalm 92	223
Psalm 93	225
Psalm 94	226
Psalm 95	229
Psalm 96	231
Psalm 97	233
Psalm 98	235
Psalm 99	237
Psalm 100	238
Psalm 101	239
Psalm 102	241
Psalm 103	245
Psalm 104	248
Psalm 105	252
Psalm 106	257

Het vijfde boek der psalmen

Psalm 107	265
Psalm 108	270
Psalm 109	272
Psalm 110	276
Psalm 111	277
Psalm 112	279
Psalm 113	281
Psalm 114	282
Psalm 115	283
Psalm 116	285
Psalm 117	287
Psalm 118	288
Psalm 119	291
Psalm 120	313
Psalm 121	314
Psalm 122	315
Psalm 123	316
Psalm 124	317
Psalm 125	318
Psalm 126	319
Psalm 127	320
Psalm 128	321
Psalm 129	322
Psalm 130	323
Psalm 131	324
Psalm 132	325
Psalm 133	327
Psalm 134	328
Psalm 135	329
Psalm 136	332
Psalm 137	335
Psalm 138	336
Psalm 139	338
Psalm 140	341
Psalm 141	343
Psalm 142	345
Psalm 143	347
Psalm 144	349
Psalm 145	351

Psalm 146	354
Psalm 147	356
Psalm 148	358
Psalm 149	360
Psalm 150	361